

סיפורים ועדויות עוד סיפורים בשלוחה 56

חדש בקו והבנת הכללים 1 דרך היציאה מהחטאים 2 התמודדות 3
יעוץ והכוונה 71 חלוקת חובות 888 מאזינים למאזינים 999

077-222-2221

זינשחרתם

שלום שמי אלחנן בן 30 לדאבון כל לב מגוון הניסיונות שהיו לי מגיל צעיר גרמו לעוונות ולנסיגות קשים, התמודדויות מול המסך וגם מעבר למסך... אני בא מסיגנון חרדי מודרני, עברתי הרבה נפילות בחיים והחלטתי שאינני רוצה שגם ילדי יעברו מסלול דומה, בשביל זה השקעתי את כל הנשמה וניסיתי הכל, אבל הייתי מכור לגמרי, 12 שנה שאני מתגלגל בין כל המכונים לגמילה מהתמכרויות אני משקיע בזה ימים ולילות, 12 צעדים אל-אס-די ועוד ועוד, כל מי שהיה לו סחורה להציע לגמילה, רדפתי אחריו, עד שהגעתי לארגון ונשמרתם, החלטתי לנסות, אומנם לא האמנתי שהתורה תצליח לעזור לי, איפה שכל חכמי העולם לא הצליחו, אבל אני כבר שלושה חודשים חי בהלם, נקי ומשוחרר מתאוות, לא מאמין לעצמי, הרעיון שהטומאה שולטת עלי וזה לא אני, נתן לי כוחות עצומים, ועם התיקונים, העפתי את כל הטומאה ממני, והחלמתי לתמיד, החלטתי שאם יש כזה דבר בעולם אני חייב פרסם, מיד פניתי לחברים שלי שמתמודדים ומתים מהבעיות שלהם, וברוך השם כבר שלושה חברים, מכורים כבדים, הצלחתי לשלוח מהטומאה, היום אני מסתובב בעיר מגורי מקצה לקצה מטעם הארגון בכדי לעזור לעוד יהודי ולעוד קבוצה.

שלום וברכה שמי ישראל אני מגיע ממשפחה דתית היום אני בן 27, כבר בגיל צעיר מאוד היו לי פחדים גדולים שגדלו באופן לא מוסבר נשלחתי לכל הפסיכולוגים אך לא הצליחו לאבחן את בעיית, לימוד המשניות בע"פ קצת הרגיע אותי כשהגעתי לגיל 12 התחילו להיכנס לי תאוות ניאוף גדולות. ולא הצלחתי להשתחרר מזה, ניסיתי את כל סוגי הקדושה כגון לימוד זוהר, תיקון הכללי ועוד, זה קצת עזר לי אבל עדיין נשארת בבעיה, התחנתני והצלחתי להתגבר, אבל עדיין פעם בכמה חודשים נפלתי במזיד בהתקפה עצומה שאני לא מצליח להתגבר בכלל. אני אדם מאד רוחני והיו לי הרגשות וראיות רוחניות ברמה מאד גבוהה, אך עדיין נפלתי, בהשגחה פרטית ראיתי ברשב"י את המדבקה של לימוד הזהר של ארגון ונשמרתם, ולקחתי את זה ברצינות ובאמת הצלחתי ולא נפלתי, אך קרו לי הרגשות רוחניות מוזרות של התנתקות מהגוף, ובאמת עדיין הייתי נופל בלילות בקרי, התקשרתי לארגון ושם קצת נתנו לי כיוון להבין את כל ההשגות הרוחניות שלי והרגיעו אותי מאוד, והסבירו לי שאם אני לא יתקן את החטאים מהעבר אז כל ההשגות שלי רובם הם מכוח הטומאה, התחלתי לעשות את התעניות התודית ופירטתי את חטאי ומכל זה, וא הרגשתי כאילו כל הדרגות הרוחניות שלי הסתלקו, התקשרתי לארגון וכל הסבירו לי שבגלל הנשמה הגבוהה שיש לי הטומאה נתנה לי כוחות לבלבל אותי ואדרבה הם יונקים מהתורה ומההשגות שלי, עשיתי את התהליך של התיקונים, ואני פשוט המום איך לא ידעתי עד היום מהדבר הנפלא הזה שממש מתקן מהשורש ומנקה את המחשבה ושומר על העיניים ומבטל את הניסיונות, אט אט קיבלתי כוחות רוחניים חדשים ושמתח חיים אמיתית שלא פוסקת לרגע, גם נס מיוחד קרה לי הייתי בחובות של קרוב למאה אלף שקל, ולאחר שעזרתי לבחורים נוספים לצאת מהעוונות לפתע ניגש אלי אדם בבית הכנסת ושאל כמה חובות יש לי אמרתי לו את הסכום ותוך 24 שעות זה היה אצלי אני בטוח שניצלתי מעיקולים ועניות בזכות ונשמרתם.

שלום וברכה שמי ליאור אני היום בחור בן 34 נולדתי חילוני וגדלתי בתל אביב, לי היתה בעיה הפוכה ברמה מאד גבוהה, לעולם לא האמנתי שאפשר לצאת מכאלו מצבים, לדאבון כל לב הייתי חוטא הרבה מאד, מדובר במאות פעמים של חייבי מיתות ב"ד, כבר בתור חילוני ניסתי לצאת ממגוון בעיות אלו, במהלך 12 שנים, שילמתי לכל מיני מכונים מקצועיים קרוב לארבעים אלף ₪ באמת זה גם עזר לי, אבל לא הצלחתי להשתחרר מטורף התאוות, ועדיין נפלתי, הכרתי בתל אביב בחור בשם רועי שמחוק בחורים, ומחלק סטיקרים וחוברות, קיבלתי ממנו חוברת של ארגון ונשמרתם, שם גילתי שיש אפשרות למחוק את העוונות מהשורש, התחלתי לנסות ולא האמנתי למצב שבו אני נמצא, התחלתי לשלוט שליטה מוחלטת במחשבות ובתאוות, הגעתי למצב שבו הסכמתי ורציתי להקים בית ולהתחתן וברוך השם היום אני חתן צעיר ומאושר, אני עצמי לא מאמין לדבר כזה פשוט שינה לי את החיים, היום כבר זכיתי ע"י ארגון "ונשמרתם" להדריך כמה בחורים במצב דומה לשלי, איך להשתחרר ולשלוט בתאוות, אני חושב שהחומר שיש להם זה להיט אמיתי, שכאשר זה יתגלה בציבור הישראלי, כל סוגי הטיפולים יעלמו מהעולם, בהצלחה הצלתם לי את החיים.

שלום שמי הדר אני בן 39 נשוי ואב לארבעה הגעתי מכור ההיתוך החילוני הכרתי את כל הרובדים של סוגי התאוות, ירדתי מהארץ, 14 שנים גרתי בהודו תאילנד וארה"ב, את תהליך התשובה התחלתי לפני עשר שנים, בהתחלה הייתי באורות, ואח"כ עם מלחמות של תאוות והתמודדויות ללא גבול שנה ועוד שנה, עליתי לארץ ולמדתי בכוללים אך עדיין הרגשתי שבוי בידי הטומאה. באורח נס, הבורא הפגיש אותי עם ארגון ונשמרתם, והתחלתי לעשות תיקונים, אני לא מאמין למה שזה גרם לי, לפתע נעלמו המלחמות השתחררתי מהתאוות התנקיתי ב 90 אחוז, אני עדיין לא מעכל את מה שעובר עלי, אני לא מאמין לעצמי שהמלחמה הארוכה שלי הסתיימה תוך חודש, אני פשוט מרגיש משוחרר ונקי, כמו שאני מבין ומרגיש יחד עם הקריאת שמע שעל המיטה גם מה שנשאר יחלוף, ברוך השם זכיתי להצטרף למערך ההפצה ואני אחראי על הקמת עמדות לחלוקת חוברות ברחבי ארה"ב ברוך השם זכיתי לחזק כבר כמה חברים וידידים.

בשנתיים האחרונות קרוב ל: 7000 מבוגרים ועצירים השתחררו מלפיתת הטומאה, עשו את התיקונים והשתחררו מהתאוות וזוכים סוף סוף לשלוט על עצמם, בצורה מופלאה. תהליך זה הוא נס גלוי אין לו אח ורע מושג או מידע בעולם המחקר או הרפואה, ליציאה מהתמכרויות, דבר זה פועל אצל כל מי שרוצה ונלחם, כשעושה תשובה אמיתית ומפרט חטאים, באותם ימי תעניות בודדים באופן חד פעמי, ופודה את שאר ימי התענית שקבע האר"י בצדקה לעניים ומשתחרר לתמיד.

שלום שמי אלחנן, אני בחור חרדי רק בן 15 וכבר נשאתי על גבי שלושה סוגי עוונות חמורים של חייבי מיתות ב"ד, את כל השטויות עשיתי כשעוד לא ידעתי כלום מה אסור ומה מותר, הייתי שקוע בתאוות ברמה גבוהה מאד, אומנם המדת תורה אבל לא הרגשתי שמחה וסיפוק, כשהתוועדתי לארגון ונשמרתם החלטתי ללכת על זה עד הסוף, לא וויתרתי לעצמי, עשיתי 15 תעניות, והשתחררתי, מהטירוף של התאוות הללו, כבר לא מעניין אותי לחטוא ואני מצליח ללמוד מצוין ומרגיש משוחרר לגמרי, פיתתי למשגיח ושיכנעתי אותו להציע זאת לבחורים נוספים.

הבשורה הגדולה

בניו אהוביו של מלך מלכי המלכים, בורא עולם נתן לנו דרך לשוב בתשובה ולכפר על חטאינו, באים אנו להציע לכם דרך עתיקה וקלה שכמעט לא ידועה בכל הדרכים המקובלות, תהליך זה מקצר ומקל מאוד מאד על מהלך התשובה, מפני שהוא המדויק והתכליתי ביותר, על פי גדולי עולם ובראשם האר"י הקדוש שהבטיח שמי שעושה תיקונים אלו נמחלים עוונותיו ואינו רואה פני גהינום, ובפרט כאשר עושים את התשובה לפי הנוסח המובא פה ועל פי הכללים של הזוהר הקדוש, משום שכמו שמסביר רבינו האר"י נשמת האדם יורדת לבנה וזכה לעולם, וכאשר האדם חוטא, נוצר כתם על הנשמה והכתם הזה הוא מלאך רע שגורם לנשמה ייסורים חולאיים וקשיים, ולפי גודל העוון כך גודל הכתם והנזק שנגרם ממנו, יש כתם קטן שמתבטל בצער קל, ויש כתם שלוקח כמה מאות שנים כף הקלע וגילגולים בכדי למחות אותו. אך גילה רבינו האר"י מה השורש של כל עברה שבגללה נוצר הכתם, וסידר את הדרך למוחקו, אלא שדרך זו היתה קשה לרוב בני האדם מחמת ריבוי התעניות, והשתרש אצל כל העם שלא לעשות זאת, אך ראו ראינו בשבר בת עמי איך שרבבות עמך בית ישראל נושאים על כתפיהם את עוונותיהם משנים עברו, וגם כל ארגוני התשובה לא מלמדים איך לנקות חטאים אלא רק איך להפסיק, וכך רובם ככולם סובלים לאחר כמה שנים, מצער, יסורים, עניות וחולאים, וזה כמו שמביא הזוהר בתיקון כ"ב שבגלל פגמי הברית סובלים כל זאת, ומי שיתקן זאת ישתחרר מכל הבעיות הללו, ולכן דרשנו וראינו שבאמת כבר באו גדולי עולם שהכריעו ופסקו כן לעשות תעניות אלו, אלא שאין דבר זה מפורסם לרבים והחלטנו להנגיש זאת לכלל ישראל דרך קלה לתיקון העוונות מהשורש, וכך כבר נהגו גדולי עולם ובראשם החיד"א החפץ חיים ובפרט הבן איש חי והרב יהודה פתייא שקיצרו תהליך זה של התיקון ליום אחד ולתת פדיון עבור שאר הימים, ומי שחטא פעמים רבות יעשה כן שלושה פעמים, על כל סוג של עוון, והנה היום בעוונותינו שהתפרץ כוח הטומאה בעולם ביתר שאת וביתר עוז, וחללים רבים נופלים במהירות גדולה, חיפשנו וחקרנו באיזה אופן דומה, יהיה ניתן לקרב את בני ישראל לאביהם שבשמים במהירות גדולה, ולתמיד, וחקרנו וביקשנו רבות בכל דרכי התשובה ראשונים כאחרונים, ולא נחה דעתנו עד שבדקנו בפועל את כל סוגי דרכי התשובה יחד עם עשרות

צעירים, וזכינו ועלתה בידינו למצוא דרך נפלאה שהיא דרך רבינו האר"י באופן המקוצר והמהיר ביותר, הטוב והמושלם מכולם, ועדיף הוא מכל דרכי התשובה משום שהוא מתקן בשורש העוון וגודע כל רצון להרשיע ומשיב רבים לדרך השם ולעבודתו בשמחה גדולה, ועל זה כתב רבינו האר"י שהעושה תיקונים אלו נמחלים עוונותיו ואינו רואה פני גהינום, ודבר זה הוא פלא גדול שעל ידי פעולה קלה ופשוטה מתרחקים מהאדם כוחות הטומאה שגורמים לו תמיד למצב של חוסר שליטה על התאוות ועל הניסיונות, וזכינו בשנתיים האחרונות שכ-7000 ילדים בחורים מבוגרים ונשים, עשות תיקונים אלו.

הדרך להצלחה

כיוון שכל המלחמה היא מלחמת הקדושה בטומאה, ולהפך, לכן מה שאדם מרגיש מוכרח לחטוא זה משום העברות שחטא בעבר, ולכן הוא ביד הטומאה הדרך הטובה ביותר להתחיל להתנתק, זה ע"י קריאה בזוהר הקדוש 20 דקות ברצף בכל יום, או בספר אור החיים על התורה 20 דקות, זה נותן את הכוח להשתחרר מעט מהטומאה ולהצליח להתקדם ללא הפרעות, מי שיש לו הפרעות מיוחדות יעשה את היחוד לאלפים דלהלן, ישתדל במקווה, ויתרחק מכל טומאה.

- תמיד יקדים להתנתק ממה שגורם לו נפילות ועוונות, כגון להתנתק ממכשירים אסורים, או לפחות לחסום אותם, או לשים עליהם קוד, לא להסתובב במקומות אסורים בכדי שלא להגיע לידי ניסיון, וכן להתרחק ולשנוא חברים רעים הגורמים לך לחטוא, או להשאר רחוק מהבורא, וליצור לעצמך סביבה נקייה ובונה, סביבה ללא ניסיונות.
- מי שהרגיל את עצמו לחטוא בקלות ופעמים רבות, או שהניסיון אצלו מגיע בבת אחת ובמהירות והוא לא מצליח להתמודד, חייב להשקיע בנקודה זו, ולדעת שמי שנמצא בטומאה, כתב האר"י שכל המצוות עשה ולימוד התורה שלו הולך לטומאה כי שם הוא נמצא, ולכן ולפני כל מעשה מצווה שהוא עושה במהלך היום לפחות 30 מצוות יאמר יהי רצון מלפניך השם שמעשה מצווה זה ישאר בידי ולא ילך לטומאה.
- כיוון שהשכל הרגש והדמיונות שלנו נמצאים לפעמים בשליטת הטומאה, לכן עלינו לנעול את השכל באופן מוחלט על המהלך הזה ולא לדון בו כל פעם מחדש, ורצוי לא לערב בזה רבנים שלא מבינים בסדר התיקונים, ולא להיבהל מהתיקונים והתעניות, זה לא קשה זה רק מהבוקר עד הערב, אפשר לישון בחלק ניכר מהתענית, ויחלק תמיד את תעניתו כל פעם על עוון אחר, גם מי שחטא בהרבה עוונות חייב

להבין שדרך זו היא הדרך היחידה שתמנע ממנו צרות יסורים ועוני בהמשך החיים, ובוודאי כאשר התברר והתחדש בשנתיים האחרונות מעל כל ספק, שמי שעושה זאת יורדים לו כמעט כל התאוות והניסיונות, אפילו בעלי עוונות קשים או בעיות נפשיות שנצרו מהעוונות, **ולא היה מישהו רציני שעשה זאת ולא השתחרר, לכן כל יהודי כדאי שיעשה זאת, קצת עקשנות עקביות ומלחמה וניצחתם.**

- החלק החשוב ביותר זו היא התשובה, כיוון שהחטא צרוב בנשמתו ורוצה למוחקו אין הוא נמחק אלא בתשובה אמיתית שהיא, לבוא בענווה ובשיפלות לפני הבורא לפרט את החטאים להתחרט על העוונות ולהצטער על שזיערתי את הבורא, לדוגמא כמו ילד שחתך לאימו את היד בשוגג או במזיד, הוא מצטער צער עצום על שעשה זאת, כך אנו צריכים להבין שפגמנו בעצמינו ובעולמות העליונים וזיערנו את הבורא, עד שנגיע לשברון לב, **ומי שעושה זאת, כתב הזוהר שהבורא מבטיח לו שלא ישוב לחטאו עוד, ויורדים לו התאוות.**
- הפדיון הוא חשוב מאד כי זה מכפיל את יום התענית כמספר הימים הנצרכים, ובוודאי אע"פ שנקוב סכום לכל תיקון, כבר קבעה התורה שהעשיר מביא פר לחטאת והעני מביא סולת, ולכן מי שבאמת אין בידו ממון ייתן סכום של מספר ימי החטא כגון 84 ₪ בפגם הברית 18 ₪ בעיניים וכו' אך מי שגם זה אין בידו ייתן לפחות לפי פרוטה ליום, בתנאי שהוא אמיתי ואין לו, כי מי שמוחל על החטא זה הבורא יתברך וכמובן בעינים אלו צריך להיות אמיתי כי הבורא יודע הכל...
- כל עוון שחטאו בו פעמים רבות מספיק לעשות 3 תיקונים על כל סוג של עוון ומי שחטא פעם או פעמיים יעשה אחד או שניים.
- חשוב מאד לעשות תנאי בשעת קבלת התענית, בכדי שאם אתה לא מרגיש טוב או מכל סיבה אחרת תוכל לבטל את התענית, וכן אם בטעות שכחת ואכלת יותר מכוזית או שתית יותר מרביעית מים, תוכל לבטל את התענית ע"י שתיתן פרוטה לצדקה כמו שמתנים בזמן קבלת התענית, אך פחות מהכמות הנ"ל ימשיך בתענית.
- כדאי לעשות תנאי מיד אחרי השקיעה למי שאוכל לפני עלות השחר.
- יזהר מאד להיות בשמחה ולא ליפול לעצבות יאוש ודיכאון כי זה דרכו של השטן ושמו יללה, ויעשה כל מה שיכול להישאר בשמחה של קדושה, ואם נפל בחטא לא יכנס לעצבות כי זה שער והיכל הטומאה.
- ניתן לקרוא את כל סדר התיקון על הבוקר לא צריך לחכות אחרי מנחה, הכי חשוב לקרוא זאת כשאתה ערני וחזק בכדי שתוכל לעשות

- תשובה טובה. במהלך התיקון יקפיד מאד על שלושה דברים ללא וויתור ואלו הם צום פדיון תשובה, וישתדל לעשות יום זה ליום של תשובה וזעקה, להתאונן ולהצטער באמת על שציערת את הבורא.
- ראוי לקרב את התעניות אחד לשני ולהשתדל לעשות לפחות פעם בשבוע או בשבועיים. אפשר לעשות את התיקונים אפילו יום אחד אחרי השני בתנאי שאתה מצליח להתעורר לחזרה בתשובה בצורה טובה, בכדי להתעורר טוב ניתן להאזין בשלוחה 26 או שלוחה 27.
 - מי שעושה תענית ביום א' יקבל זאת בשבת ללא ווידוי, ומי שעושה תענית ביום ו' ישלים את התענית כרגיל עד צאת הכוכבים.
 - לא עושים את התעניות בימים טובים במועדים ובתעניות ציבור, ניתן לעשות בימים שאין אומרים בהם תחנון, ומותר להגיד ווידוי פרטי.
 - כל שמות הקודש שמופעים בתיקונים ובקר"ש רק יהרהר בליבו.
 - ראוי וכדאי מאד בכל תקופת התיקונים לקרוא 20 דקות זוהר או אור החיים זה שומר שיהיה הצלחה בתיקון ולא יהיה תקלות או שיכחה או קרי או התקפות מהמזיקים ח"ו, במוצאי הצום א"צ להמתין לערבית.
 - מי שחולה כגון חולי סוכר, יתענה לפחות עד חצות, או כמו בכיפור.
 - חשוב מאד לא לדחות את התעניות, **ולא לחשוב שאפשר לחטוא כי יש תשובה, משום שאז הוא בכלל אין מספיקים בידו לעשות תשובה.** לרבים השואלים: יום הכיפורים אינו מכפר על עוון פגם הברית ולא על שאר סוגי העריות, שהרי מפורש בשו"ע שעוון זה חמור מכל העברות, וגם במשנ"ב תקע"ב תקע"א פסק שצריך לעשות תיקונים אלו, וגם האר"י נתן תיקון לחטאת נעורים אפילו שעברו כמה ימי כיפור, ובוודאי בשאר עברות של עריות שחייבים עליהם סקילה, שבכדי להפריד את הטומאה מהנשמה תיקנה התורה דווקא ע"י סקילה, ורבים ממוציאים לעצמם דרך תשובה, אך אין זה מועיל משום שהפגם מגיע עד מקום מאד גבוה, ושם לא יספיק לימוד תנ"ך שהוא בעשיה או משנה ביצירה וגמרא בבריאה, וצריך דווקא תיקונים אלו יחד עם הקר"ש שעל המיטה, ותיקון הכללי שתיקן רנ"מ מועיל מאד דווקא רק למי שראה קרי בשוגג.

עשרה מיני נגינה לתיקון השכינה מתיקון י"ג בזוה"ק יקרא פרקים אלו לפי סדר זה, א'. קכ"א. ק"ד. צ"ח. ס"ז. ק"נ. כ"ב. ק"ה. ל"ג. פ"ו.

חוברת זו נערכה נכתבה והופצה

לע"נ בנימין אשמת בן כתון, ואירן עדנה בת מרים

ולהבדיל להצלחה ולזיווג ליהונתן בן מרים הי"ו

קובץ הלכות מהרמב"ם

המכניס ראש העטרה בלבד הוא הנקרא מערה מלשון 'את מקרה הערה'. והמכניס כל האיבר הוא הנקרא גומר. ובכל הביאות האסורות אחד המערה ואחד הגומר ואף על פי שלא הוציא שכבת זרע ואף על פי שפרש ולא גמר כיון שהכניס ראש העטרה נתחייבו שניהם מיתת בית דין או כרת או מלקות או מכת מרדות. ואחד הבא על הערוה כדרכה ואחד הבא עליה שלא כדרכה משיערה בה יתחייבו שניהן מיתה או כרת או מלקות או מכת מרדות בין שהיו שוכבין בין שהיו עומדים על הכנסת העטרה הוא החיוב:

כל הנסקלין שבתורה שמונה עשר ואלו הן. הבא על האם. ועל אשת אב. ועל כלתו. ועל נערה המארסה. ועל הזכור. והשוכב עם בהמה. והאשה המביאה את הבהמה עליה. והמגדף. ועובד עכו"ם. (ובכללן הלובשת שער הבא מהמקדשים בהודו) והנותן מזרעו למלה. ובעל אוב. ובעל ידעוני. והמסית. והמדיח. והמכושף. והמחלל את השבת. ומקלל אביו או אמו. וכן סוּרר ומזוּרה:

כל הנשרפין עשרה ואלו הן. בת כהן שזנתה תחת בעלה. ובא על בתו. ועל בת בתו. ועל בת בנו. ועל בת אשתו. ועל בת בתה. ועל בת בנה. ועל חמותו. ועל אם חמותו. ועל אם חמיו.

הנהרגין שנים. הרוצח והנזח: (ובכללן הפלה מלאכותית, או מניעה ע"י טבעת) **הנחנקין** ששה ואלו הן. הבא על אשת איש. החובל באביו או באמו. וגונב נפש מישׂראל. וזקן ממרא. ונביא השקר. והמתנבא בשם עבודה זרה. נמצאו כל הרוגי בית דין ששה ושלשים:

כיצד מצות הנסקלין. רחוק מבית הסקילה ארבע אמות מפשיטין את המחייב סקילה בגדיו ומכסין ערוותו מלפניו. ואין האשה נסקלת ערמה אלא בחלוק אחד. ובית הסקילה גבוה שתי קומות עולה לשם הוא ועדיו וידיו אסורות. ואחד מן העדים דוחפו על מתניו מאחוריו והוא נהפך ונופל על לבו לארץ. אם מת בה. ואם לא מת מדחיפה זו מגביהין העדים אבן שהיתה מנחת שם משא שני בני אדם והעד השני מרפה את ידו ומשליך האבן על לבו. אם מת בו יצא ואם לאו רגימתו בכל ישראל.

עובד עבודה זרה אין סוקלין אותו אלא על שער שעבד בו. ואם היתה עיר שרבה עכו"ם סוקלין אותו על פתח בית דין.

מצות הנשרפין היו משקעין אותו בזבל עד ארכבותיו ונותנים סודר קשה לתוך הרך וכורף על צוארו. ושני עדיו זה מושף אצלו וזה מושף אצלו עד שהוא פותח את פיו. ומתיכים את הגדיל ואת העופרת וכיוצא בהן והוא זורק לתוך פיו והיא יורדת ושורפת את בני מעיו:

מצות הנהרגין מתיזין את ראשו בסוף כדרך שהמלכים עושים: מצות הנחנקין משקעין את המחייב בזבל עד ארכבותיו ונותנין סודר קשה לתוך הרך וכורכין על צוארו זה מושף אצלו וזה מושף אצלו עד שתצא נפשו:

כל המתודה בדברים ולא גמר בלבו לעזב הרי זה דומה לטובל ושרץ בידו שאין הטבילה מועלת לו עד שישליו השרץ.. וצריך לפרט את החטא מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בבכי ובתחנונים ועושה צדקה כפי כחו ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו ומשנה שמו כלומר אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים ומשנה מעשיו כלן לטובה ולדרך ישרה וגולה ממקומו. שגלות מכפרת עון מפני שגורמת לו להקנע ולהיות ענו ושפל רוח: (הלכות איסורי ביאה פרק א')

במדרש תנחומא מבואר: שהבא על הגויה, קשורה בו כפלב. וכתב הזוהר: הנבעלת לעובד כוכבים ומזלות קשורה בו כפלב. עוונות חמורים אלו, כשאדם נטמא בהם אפילו פעם אחת קשה עד מאד לצאת מהם, משום גודל הטומאה הנסרחת אחר האדם ודבוקה בו ולא נותנת לו מנוח, וזו הסיבה שתיקנה התורה עונש סקילה, משום שזו טומאה שנפרדת מהנשמה רק על ידי סקילה, ומאות רבים סיפרו איך ברגע שחטאו את אחד החטאים הללו שקעו בביצה עמוקה של הטומאה שלא יכלו להירפא ממנה בכוחות עצמם, טומאה זו סותמת את המוח ואין לפני האדם אלא מחשבתו הבהמית בלבד ואינו יכול להסירה עד שיחטא. ואומנם במקרים חמורים כאלו פסק רבי יהודה החסיד שעדיף להשחית זרע אם בעבור זה מובטח לו שלא יחטא באחד מהחטאים האלו שחייבים בהם מיתות ב"ד.

ואומנם יש שני דרכים לצאת מחטאים אלו, דרך אחת בבית משוגעים כשמחיל לראות ולשמוע מזיקים. ומחמת התאוה אין האדם עוצר את עצמו עד שכולם מכירים בבהמות, ובמשך החיים הכל מתפרסם, כמו שאמרו חז"ל אדם עובר עברה בסתר הקדוש ברוך הוא מקריז עליו בגלוי.

ודרך שניה זה לעשות את התיקונים דלהלן. שיש לו הבטחה מהאר"י הקדוש שנמחלים עוונותיו ואינו רואה פני גהינום, ואז מתחילים לרדת תאוותיו ונעשה בעל הבית על עצמו, אך בכדי להתמיד ביציאה ימסור נפש על קריאת 20 דקות אחרי שחרית או "זוהר" או "אור החיים", ויזכור שאסור לו לדבר עם מי שגורם לו את העברה ואפילו לא דרך הטלפון ועל זה אמרו חז"ל ימות ולא ידבר עימה מאחרי הגדר, וינסה לחוש ממש מיתה ואז ינצל, וחייב לנעול את המוח על תוכנית עבודה מסודרת, בהתייעצות עם רב או עם אירגון "ונשמרתם" ולא לחשוב מה הוא רוצה, כי על המוח שלו יושב הסטרא אחרא. וכך בוודאי ינצל, וחייב להזדרז ולא לומר מחר, כי זה דרך היצר, ועכשיו יש לו הזדמנות לתקן משא"כ לאחר שיבנה בית המקדש, שאז יהיה חייב מיתה.

שאף על פי שבטלו סנהדרין ובטלו ארבע מיתות בית דין, דין ארבע מיתות לא בטלו, שהקדוש ברוך הוא דן החיים למות בהן בשפטים רעים כנגדן, מי שהוא חייב חנק, או טובע בנהר, או מת בסרוגכי, או נמסר ביד עובדי כוכבים שחונקים אותו. מי שחייב סקילה, או נופל מן הגג, או חיה דורסתו, או עובדי כוכבים סוקלין אותו, מי שנתחייב הריגה, לסטין באין עליו והורגין אותו, מי שנתחייב שרפה, או נופל באור, או נחש נושכו. הא למדת שאין אדם יכול להנצל מדינו של הקדוש ברוך הוא שלא ימדד לו כמדתו, (מדרש רבה במדבר גמ' כתובת)

תְּקוּן פְּגַם הָעֵינַיִם

- בעניין פגם העיניים חשוב מאד לדעת שיש לפחות שלושה פגמים
1. המסתכל באשה גם אם יש תאוה וגם אם לא, בן צנועה בן פרוצה.
 2. המסתכל באיש ויש לו תאוה וגורם לקרי, בין נאה בין שאינו נאה.
 3. המסתכל במקום הברית של עצמו, או בכל דבר שגורם תאוה.

יצום יום אחד מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. יום לפני הצום אם יכול יאמר ודוי זה אף בוודאי יכול לקבל התענית גם בעל פה ולהזכיר על מה עושה את התענית ולומר ודוי קטן, ושזה מעלות השחר עד צאת הכוכבים, וכן ראוי שיעשה תנאי: **(יתן פדיון: 54 טו ואם אין לו יתן 18 טו)** **ילך למקוה** ויטבל שבע טבילות לטהר נפשו, רוחו ונשמתו, מהקלפה שנדבקה בהם. ויכון שטובל שבע טבילות אלו על דעת אלישע הנביא שאמר לנעמן לטבל מצרעתו, ושכן יטהרו נפשו, רוחו ונשמתו מטמאת צרעת חטאתיו. וטבילה שמינית יכון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחנוק, על קדוש ה', ושעל ידי זה יתיחדו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם וגמור.

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו עוינו פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך:

יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו. **יתפלל** מנחה מבעוד יום, ויקבל תענית בתפלת המנחה בברכת

"שומע תפלה", או בסוף העמידה לפני "עושה שלום". (ניתן גם לקבל את התענית במשך כל היום, ביחיד, וללא מנחה עד השקיעה)

וזה נסו קבלת התענית

רבנו של עולם, הריני לפניך בתענית, למחר מעלות השחר עד צאת הכוכבים, כדי לתקן מה שפגמתי בעוון אשר הסתכלתי בנשים, (או בגברים, או בעצמי באפן שנגרם על ידי זה חטא) בכל מקום מגופן, וראיתי וחשבתי בהם ונהנתי מראייתם, בין בגלגול זה, ובין בגלגולים אחרים מעודי ועד היום הזה, והריני מתנה שאם לא אוכל להתענות, כשאפריש פרוטה לצדקה ואכון לבטל התענית, אוכל לאכל ולשתות ללא שום עון כלל. והריני מתפון בתענית זה להקריב חלבי ודמי לפני הקדוש ברוך הוא במקום הקרבו הנקרב על גבי המזבח, לכפר על חטאתי, ובפרט בהסתכלות בנשים, ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא חשוב ומקבל ומרוצה לפניך מעוט חלבי ודמי שמתמעט בתענית, כאלו הקרבתיו על מזבחך הקדוש, לתקן פגם עון הסתכלות והמחשבה אשר הסתכלתי וחשבתי בנשים ובשאר ראיות אסורות, ותצילני ברחמיך וחסדיך, שלא אתגלגל בעוף הנקרא ראה, ותנחילני חלק טוב לעולם הבא, ויעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכוון בזה התענית. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו.

בליל הצום אם יכול ויש לו אפשרות, יקרא לאור הלבנה גם אם יש תאורת חשמל פרק ראשון של משניות מסכת שבת. וישתדל להבין לפחות פרוש המלים ויאמר גם "פתח אליהו" ואם אין הלבנה זורחת בליל הצום, אז בלילה אחר כשהלבנה תזרח, ילמד לאורה כל זה, ויכון לתקון המראות האסורות.

עיני תמיד אל יהוה **יאהדונה**, כי הוא יוציא מרשת רגלי. ויכון שעניו יהיו מרפבה לעשר שמות ההו"ה, חמש לכל עין בצורה זו, ויזהר שלא להוציא השמות בפיו, חס ושלום.

עין שמאל	עין ימין
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
יהוה	יהוה
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה

חמש פעמים הו"ה עולים בגמי עין.

בליל הצום, כשישכב על מטתו, יניח אָבן קטנה (חציץ) תחת ראשו בין המצַע והכר, ויכּוּן בְּשֵׁם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, העולה בגימטריא כּמִנּוּן אָבן.

טוב וְרָצוּי לְקוּם אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה לֵאמֹר תִּקּוּן חֲצוֹת בְּכִנּוּהָ.

בְּיוֹם הַצּוּם, יֵאמַר:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם בְּעֶזְרַת הָאֵל יִתְבָּרַךְ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּפִתּוּב בַּתּוֹרָה: וְשַׁבֶּת עַד יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעֵת בְּקוֹלוֹ. וְהֲרִינִי מִתַּחַרְט עַל כָּל מָה שֶׁחֲטָאתִי, עוֹיְתִי וּפְשָׁעֵתִי, בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה וּבֵין בְּגִלְגּוּלִים אַחֲרָיִם, חֲרָטָה גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה, וּמְקַבֵּל עָלַי שְׁלֵא לַחֲזוֹר וּלְחַטֵּא עוֹד. וְהִשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו יַעֲזָרְנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

אָנָּה יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלַתְנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלִּכְנוּ מִתְחַנְתְּנוּ, שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָּנִים וּקְשֵׁי עֶרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָבֵל חֲטָאנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשָׁעָנוּ. אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. בְּגִדְתִּי בְּאַחֲדוּתְךָ וְנִתְתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שְׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בְּמִדּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרֵי הַקִּדְשָׁה, וּמְנַעְתִּי הַטוֹב וְהַשְּׁפַע הָרְאוּי לְבֹא עַל יְדֵיהֶם. גְּזַלְנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הִעוּיְנוּ. וְהִרְשָׁעָנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוּת. כָּזְבְּנוּ. כַּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מְרָדְנוּ. מְרִינוּ דְּבַרְיָךְ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשָׁעָנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיָנוּ עֶרְף. רִשָּׁעָנוּ. שַׁחְתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ וְתַעֲתָעָנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעָנוּ:

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יֵשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הַנְּסִתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ. אֲתָה יוֹדֵעַ רִזִּי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֲתָה חִפְשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן. רֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נַעֲלָם מִמּוֹךְ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חֲטָאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

יאמר פסוק זה עשרים וארבע פעמים.

ונח מצא חן בעיני יהוה **יאהדונה**.

ופסוק זה יאמר עשר פעמים.

פקודי יהוה ישרים משמחי לב, מצות יהוה ברה מאירת עינים.

ופסוק זה יאמר שתיים עשרה פעמים.

עיני תמיד אל יהוה **יאהדונה** כי הוא יוציא מרשת רגלי.

ופסוק זה יאמר שלש פעמים.

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

פרקים אלו יאמר פעמים

שיר המעלות ממעמקים קראתיה יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשובות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תנורא: קויתי יהוה קוטה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם: כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנונו: חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים:

כל אחד מפסוקים אלו יאמר פעמים.

אזן שומעת ועין רואה, יהוה **יאהדונה** עשה גם שניהם.

ומתוך האור וטוב לעינים לראות את השמש.

אחר כך יאמר זה:

עיני דרישא חורא משתניין משאר עיניו, לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא, מאי טעמא דכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ישראל דלעלא. וכתיב אשר עיניך פקוחות. ותאנא כל מה דאתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא, כל שכן רישא חורא דלא בעי מדי. אמר רבי שמעון לרבי אבא למאי היא

רמיזא, אמר ליה לנוני ימא דלית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא ולא ניימין ולא בעיין נטורא על עינא, כל שכן עתיקא דעתיקי דלא בעי נטורא, וכל שכן דאיהו משגח לכלא וכלא מתזן ביה, ולא נאים. הדיא הוא דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, ישראל דלעילא. כתיב הנה עין יהוה אל יראיו, וכתיב עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ, לא קשיא הא בזעיר אנפין הא בארץ אנפין, ועם כל דא תרי עינין אינון ואתחזרו לחד, עינא דאיהי חור בגו חור, וחור דכליל כל חור. חורא קדמאה נהיר וסליק ונחית לאסתפללא דצריר בצורא. תאנא בטש האי חורא ואדליק תלת בוצינין דאקרונ הוד והדר וחדוה, ולהטין בחדוה בשלמותא.

חורא תניינא נהיר וסליק ונחית ובטש ואדליק תלת בוצינין אחרנין דאקרונ נצח וחסד ותפארת ולהטין בשלמותא בחדוה. חורא תליתאה להיט ונהיר ונחית וסליק, ונפיק מסתימותא דמוחא. ובטש בבוצינא אמצעייתא שביעאה. ואפיק ארחא למוחא ותתאה, ומתלהטן כלהו בוצינין דלתתא. אמר רבי שמעון יאות הוא, ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך בשעתא דתצטריך ליה.

תאנא חור בגו חור וחור דכליל כל חור. חורא קדמאה נהיר וסליק ונחית לתלת בוצינין דלסטור שמאלא, ולהטין ואסחין בהאי חורא כמאן דאסחי גופיה בבוסמין טבין ובריחין על מה דהוו עלוי בקדמיתא: חורא תניינא נחית וסליק ונהיר לתלת בוצינין דלסטור ימינא, ולהטין ואסחין בהאי חורא כמאן דאסחי בבוסמין טבין ובריחין על מה דהוו עלוי בקדמיתא: חורא תליתאה נהיר וסליק ונחית ונפיק נהרו דחורא דלגו, לגו מן מוחא, ובטש בשערא אכמא, כד אצטריך, וברישא ובמוחא דרישא. ונהיר לתלת כתרין דאשתארו כמה דאצטריך לגלאה אי ניחא קמי עתיק סתימא דכלא. ותאנא לא סתים האי עינא. ואנון תרין ואתחזרו לחד, כללא הוא ימינא, לית ביה שמאלא, לא נאים ולא אדמיר ולא בעי נטירותא. לית מאן דאגין עליה, הוא אגין על כלא, והוא אשגח על כלא, ומאשגוחתא דהאי עינא מתזן כלהו. תאנא אי עינא דא אסתים רגעא חדא, לא יכלין לקימא כלהו, בגין פך אקרי עינא פקיחא. עינא עלאה. עינא קדישא. עינא דאשגוחתא. עינא דלא אדמיר ולא נאים, עינא דהוא נטורא דכלא. עינא דהוא קיומא דכלא. ועל האי כתיב טוב עין הוא יבורך.

אל תקרי בְּבוֹרָה אֶלָּא בְּרָה, דְּהָאִי אֲתִקְרִי טוֹב עֵין, וּמְנִיָּה מְבֹרָה לְכֻלָּא. וְתֵאנָא לִית נְהֵרוּ לְעֵינָא תַתְּאָה לְאַסְתַּחְאָה מְאֻדְמִימוּתָא מְאֻכְמוּתָא, בְּר כַּד אֲתַסְחִי מְהָאִי נְהוּרָא חוּרָא דְעֵינָא עֲלָאָה דְאַקְרִי טוֹב עֵין, וְלִית דִּידַע כַּד נְהִיר עֵינָא עֲלָאָה דָּא קְדִישָׁא וְאַסְחִי לְעֵינָא תַתְּאָה דָּא, בְּר אִיהוּ. וְזַמְיִנִין צְדִיקָאִי זְכָאִי עֲלִיוֹנִין לְמַחְמִי דָּא בְּרוּחָא דְחַכְמָתָא הַדָּא הוּא דְכְּתִיב כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ, אִימְתִי בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן. וְכְּתִיב אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתְהּ יְהוָה. וְאַלְמֵלֵא עֵינָא טְבָא עֲלָאָה דְאַשְׁגַּח וְאַסְחִי לְעֵינָא תַתְּאָה. לֹא יְכִיל עֲלֵמָא לְמִיקָם רְגַעָא חַדָּא:

תֵּאנָא בְּצִנִיעוּתָא דְסַפְרָא. אֲשַׁגְחוּתָא דְעֵינָא תַתְּאָה כַּד אֲשַׁגַּח נְהֵרוּ עֲלָאָה בִּיהּ. וְעִילֵל הַהוּא נְהֵרוּ דְעֲלָאָה בְּתַתְּאָה דְמִינִיָּה נְהִיר כְּלָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתְהּ יְהוָה. כְּתִיב הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאִיו וְכְּתִיב עֵינֵי יְהוָה הִמָּה מְשׁוּטְטִים בְּכֹל הָאָרֶץ, זְכוּ עֵינֵי יְהוָה אֵל יִרְאִיו עֵינָא דְלְעִילָא. לֹא זְכוּ, עֵינֵי יְהוָה הִמָּה מְשׁוּטְטוֹת עֵינָא דְלְתַתָּא. דְתֵנִיא מְפַנֵּי מַה זְכָה יוֹסֵף דְלֹא שְׁלֻטָא בִּיהּ עֵינָא בִישָׂא, מְפַנֵּי שְׂזַכָּה לְאַשְׁתַּגַּח בְּעֵינָא טְבָא עֲלָאָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב בֶּן פּוֹרֵת יוֹסֵף בֶּן פּוֹרֵת עֲלֵי עֵין. אֲמָאִי הוּא בֶּן פּוֹרֵת עֲלֵי עֵין, כְּלוּמֹר עַל סַבַּת עֵין דְאַשְׁתַּגַּח בִּיהּ. וְכְּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה, מָאִי טַעְמָא כִּי נִתַּן מִלְחָמוֹ לְדָל. מָאִי טַעְמָא אֲקָרִי חַד. תָּא חֲזִי בְּעֵינִין דְתַתְּאָה אִית עֵינָא יְמִינָא וְאִית עֵינָא דְשְׂמָאלָא. וְאַנּוֹן תְּרִי בְתֵרֵי גּוּוּנֵי. אֲבָל הֵכָּא לִית עֵינָא שְׂמָאלָא. וְתֵרוּוִיָּהוּ בְּדַרְגָּא חַד סַלְקֵי, וְכֻלָּא יְמִינָא. וּבְגִינֵי כַּף עֵינָא חַד וְלֹא תֵרִין. וְתֵאנָא עֵינָא דָּא דְהוּא עֵינָא דְאַשְׁגְחוּתָא, פְּקִיחָא תְדִיר, חִיכָא תְדִיר. וְחַדָּא תְדִיר. דְלֹא הוּי הֵכִי לְתַתְּאָה, דְכְּלִילֵן בְּסוּמְקָא וּבְאַכְמָא וּבְחַוּוּרָא בְתַלְת גּוּנִיָּה. וְלֹא הוּי תְדִיר פְּקִיחָא. דְלִיה גְבַהֲנָא סוּטְרָא עַל עֵינָא. וְעַל דָּא כְּתִיב עוֹרָה לְמָה תִישָׁן יְהוָה. פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ, כַּד אֲתַפְקַח, אִית לְמָאן דְאַתַּפְקַח לְטַב. וּלְמָאן דְלֹא אֲתַפְקַח לְטַב, וּוִי לְמָאן דְאַתַּפְקַח וְעֵינָא אֲתַעֲרַב בְּסוּמְקָא, וְסוּמְקָא אֲתַחֲזִי לְקַבְלִיָּה וּמְכַסְיָא עֵינָא. מָאן יִשְׁתַּזְיַב מְנִיָּה. אֲבָל עַתִּיק יוֹמִין טְבָא דְעֵינָא. חַוּוּר בְּגוּ חַוּוּר. וְחַוּוּר דְכְּלִיל כָּל חַוּוּרֵי. זְכָאָה חוּלְקִיָּה לְמָאן דִּישְׁגַּח עֲלוּיָה חַד חַוּוּר מְנִיָּהוּ. וְעַל דָּא וְדָאִי כְּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה. וְכְּתִיב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוּר יְהוָה.

סדר הפדיון:

יִקַּח בְּיָדוֹ פְּדִיּוֹן לְתַעֲנִיטָיו כַּמָּה שֶׁיִּכּוֹל, וְלֹא יַפְחֹת מִפְּדִיּוֹן שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר תַּעֲנִיטוֹת, וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר:

עֲנֵנו אֲבִינוּ עֲנֵנו בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִיט הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי עַל כִּי עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכַמְּשָׂא כְבֵד כְּבָדוֹ מִמֶּנִּי. טִבְעֵתִי בֵּינּוֹן מִצוּלָה וְאִין מַעֲמָד. בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבּוּלֵת שְׁטַפְתָּנִי. יִרְאֶה וְרַעַד יָבֹוא בִּי בַעַת עֲמֻדִי לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ עַל רַע מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנָי אֵלֶיךָ. כִּי עוֹנוֹתַי רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְאֲשַׁמּוֹתִי גָדְלוּ עַד הַשָּׁמַיִם. לֵךְ יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָה** הַצְדָּקָה וְלֵנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים. מֶה אֲעִנָּה וּמֶה אֲמַר מֶה אֲדַבֵּר וּמֶה אֲצַטְדֵּק. כִּבֵּן סוֹרֵר וּמוֹרָה הֵייתִי לְפָנֶיךָ וְלֹא שִׁמְעֵתִי אֶל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. לְדַבְרֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. וְעִבְרַתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עִבְרַתִּי עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עִבְרַתִּי עַל דְּבָרֵי קִבְלָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְקַלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ. וְגִרְמַתִּי בַּעוֹנוֹתַי לְהַפִּיל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְנִתַּתִּי כַח בְּקַלְפוֹת לְהַתְּחַזֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעַלָּה וְלְהַתְּאַחֵז וְלִינֵק מִן הַקְּדוּשָׁה. וְגִרְמַתִּי בַּעוֹנוֹתַי לַעֲקוֹר וְלְהַכְרִית אֶת נַפְשֵׁי הַקְּדוּשָׁה מִמְּקוֹרָה הָעֲלִיוֹן מֵאַרְץ הַחַיִּים וְלְהוֹרִידָהּ אֶל יִרְפָּתִי בּוֹר. בּוֹרוֹת נְשָׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יְכִילוּ הַמַּיִם. אוֹי וְאֲבוֹי עָלַי. אֵהָה עַל נַפְשִׁי. עַל מִי אָנוֹס לַעֲזָרָה וְאָנָּה אֲפָנָה לִישׁוּעָה. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאֵתִי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי. אֲבָל גְּלוֹי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָה** אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי לֹא בְּמֶרֶד וּבְמַעַל עָשִׂיתִי, וְלֹא לְהַכְעִיֵּסָה נִתְּכַוְנַתִּי, רַק יִצְרִי גָבַר עָלַי וּמַעֲשֵׂה שֶׁטָּן הַצְּלִיחַ, כִּי הוּא מֵאֲשׁ וְאֲנִי מִבְּשׂוֹר וְדָם, הוּא אֲשֶׁר הִסִּיתָנִי וּפְתַנִּי לַעֲבֹר עַל מִצְוֹתֶיךָ, וְנִסְכַּלְתִּי וְעָשִׂיתִי עוֹן זֶה אֲשֶׁר הִבַּטְתִּי וְהִסַּתְּכַלְתִּי בְּנָשִׁים וּבִשְׂאֵר רֵאיוֹת אִסּוּרוֹת, וְעַתָּה אָנִי בּוֹשׁ מִמַּעֲשֵׂי וּמְכַלְמִם אֲנִי מִעוֹנוֹתַי, וּמִתְנַחֵם וּמִתְחַרֵּט אָנִי עַל כָּל מֶה שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיֵתִי וּפְשַׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עֲזֹבְתִי אֶת דְּרָכֵי הָרָעִים וְאֶת אַרְחוֹתַי הַמְּקַלְקְלִים, דְּכַתִּיב: יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן מִחֻשְׁבוֹתָיו וַיֵּשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלַּח. וּבִאֵתִי בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה לְהַתְּנַפֵּל לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְלִדְפַק עַל שַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה, כִּי אֵל מְלַךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וַיִּמְיָנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

אָנָא יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ, סֶלַח נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים אֲשֶׁר חָטָאתִי וְעֵוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מַעֲוִי עַל הָאֲדָמָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, **כֹּאן יִפְרֹט הָאָדָם אֶת חַטָּאוֹתָיו וּפִשְׁעָיו, מִמָּה שֶׁזָּכַר, וַיִּשְׁבֵּר לִבּוֹ הָעֶרְל לִפְנֵי הַבוֹרָא, וַיִּשִׁים בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ כִּאִילוֹ חֹטֵא הַיּוֹם בְּחַטָּאִים אֱלוֹ, וַיִּדְמָה בְּעֵינָיו אֵיךְ הוּא מִשְׁחֹזֵר אֶת חַטָּאוֹתָיו לִפְנֵי בּוֹרָא עוֹלָם, וַיְהִי בּוֹשׁ וְנֹכְלָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְחַק עוֹוֹנוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹבְטַח שֶׁלֹּא יִחְטָא.**

וְאַל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כֹּל חַי. כִּי אַתָּה יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָהּ** טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ. וְאַל נָא תִבָּזֶה עֲנוֹת עֵינָי אֲשֶׁר עֵינָי בְּצוּם נַפְשִׁי, בְּרַכִּי כְּשֶׁלּוֹ מִצּוּם וּבִשְׂרֵי כֶּחֶס מִשְׁמוֹ. וַיְהִי חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מַעוֹט חֲלָבִי וְדָמִי אֲשֶׁר נִתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי כְּחֶלֶב וְדָם הַנִּקְרָב עַל גְּבִי מִזְבֵּחַךְ הַקְּדוֹשׁ. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ לְתַקֵּן אֶת פְּגָם נַפְשָׁנוּ בְּמִסְפָּר וּבְמִמְקָד שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בָּהֶם. וְגַלְוֵי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי חִפְץ הָיִיתִי לַעֲשׂוֹת תַּקֵּוֹן זֶה בְּכָל לֵב, אַךְ אֵין בִּי כֹחַ, וְכִשְׁל כֹּחִי לַהֲתַעֲנוֹת כֹּל כֶּף יָמַי רְצוּפִים זֶה אַחֵר זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מִפְּרִישׁ צְדָקָה לְפִדְיוֹן תַּעֲנִיתוֹת אֱלוֹ. וְתַהֲיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֵּלַת הַצְּדָקָה שְׂאֵנִי נוֹתֵן בְּעֵבוֹר הַתַּעֲנִיתוֹת כְּאִלוֹ הַתַּעֲנִיתִי, וְכֹל הַתַּקֵּוֹנִים וּבְרוּר נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה הָרְאוּיִם לְהַתְּבַרֵּר וּלְצַאֵת עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיתוֹת, יְהִיו מִתְּבַרְרִים וַיּוֹצֵאִים עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שֶׁל פְּדִיוֹן הַתַּעֲנִיתוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּטְהַר אֶת הַפְּגָמִים וְאֶת הַכְּתָמִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּגוּפִי וּנְפִשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. וְכֹל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בְּקִלְפוֹת עַל יְדֵי חַטָּאתִי וּנְבָרָאוּ מֵהֶם מִשְׁחִיתִים מַחְבָּלִים כְּרָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂמִיחוֹתוֹ כֹּל אוֹתָם קִלְפוֹת, וַיַּחֲזְרוּ כֹל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוֹם שְׂרָשָׁם בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ (חב"ו) הִרְמוֹז בְּרָאשֵׁי תְבוֹת חֵיל בְּלַע וְקִיָּאֲנוּ מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל, וּמִפְּסוּק חֲלָקָם בְּחַיִּים וּצְפוּנָה תְּמִלָּא בְּטָנָם, וּלְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל (בי"ט) הִרְמוֹז בְּרָאשֵׁי תְבוֹת בְּזוּרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים. וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְעֵתִירָתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ (אֶרְאֲרִית"א) הִרְמוֹז בְּרָאשֵׁי תְבוֹת אָנָּה רַחֲמֶיךָ אֶת רַגְזָה יִכְבְּשׁוּ תַמְחוּל אֲשִׁמּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָהּ** צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָהּ** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲשֶׂה

למען רחמיך וחסדיך, ולמען פסוקים וסתרי תורה שקריתי לפניך, ולמען מצות הפרשת צדקה שאני מפריש מעות אלו שבדי לצדקה, תחוס ותחמל ותרחם עלי לתקן הפגם אשר פגמתי בהסתכלותי בנשים, ובשאר ראיות אסורות, והריני מתחרט על אשר חטאתי בעון זה, ועוזב חטא זה עזיבה גמורה, וברב חסדיך הגדולים תרחם עלי שלא אתגלגל בעוף הנקרא ראה, ותנחילני חלק טוב לעולם הבא, ויעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראוי לכון בתקון עון זה, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה. דינו כוננה.

מכאן יכול לשבת ומשיף כרגיל.

עיני תמיד אל יהוה **יאהדונה**, כי הוא יוציא מרשת רגלי.
 ויכון שעניו יהיו מרכבה לעשר שמות הו"ה, חמש לכל עין
 בצורה זו, ויזהר שלא להוציא השמות בפיו, חס ושלום.
 עין ימין עין שמאל

יהוה יהוה

יהוה יהוה

יהוה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה יהוה

חמש פעמים הו"ה עולים בגמ' עין.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום לפניך בתעניתי חשוב ומקבל לפני כסא כבודך כאלו הקרבתי על גבי מזבחה הקדוש, ובכח חלב ודם שנתמעט ממני, יתעורר סוד ב' זווגי מ"ב דחיה וגרון. ובכן ימתקו מספר אותיות דמלוי דרבוץ דאלהים דהה"ן העולה שמונה מאות, ועם מספר מאה ושלושים אותיות דעשר פעמים אלהים במלויים, יעלו למספר תענית.

שמות אלו לא יוציאם בפיו אלא יהרהר בלבו

אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס

אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס
 אלף למד הה יוד מס

ויעלה לפניך מדרגה למעלה ממדרגה, מעשיה ליצירה ומיצירה
לבריאה ומבריאה לאצילות, עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה,
דבורר אכל וזריק פסלת, ומכחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על
כל העולמות, מדרגה אחר מדרגה, מאצילות לבריאה ומבריאה
ליצירה ומיצירה לעשייה, ומשם יגיע ויחול עלי, לטהר לבי לעבדך
ליראה ולאהבה את שמך, ולתת כח במחשבותי ובמחי לברר ולתקן
ולהעלות כל ניצוצי הקדשה והנפשות והרוחות והנשמות דקדשה,
ולהגביר חלק הטוב שיש בי על החלק הרע שיש בי, והיה נא קרוב
לשועתנו. טרם נקרא אליך ואתה תענה, נדבר ואתה תשמע, כדבר
שנאמר "והיה טרם יקרא ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע",
כי אתה ה' פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע
תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה.

אנא יהוה 'אהדונה' אוי נא לנו כי חטאנו אנא נוליק את חרפתנו, בן
כסיל תוגת אמו, ואם תפנה לחטאתינו אבד שברנו ותקוותינו, ואם
תשמר עונינו מי יעמד לפניך מאז אפיק, ובטובך הגדול תעורר רחמיק
וראה בעין חמלתיק צרת גופינו ונשמתינו וקבל ברב רחמיק
תשובתינו וקוראים בשמך יהוה **'אהדונה'** הושיעה המלך, אל
תעזבנו, וביד זעמך אל תטשנו, ולא לארך אפך תקחנו, כי גלוי וידוע
לפניך כי לא עלתה על לבנו להמרות חס ושלום נגד כבודך ולעשות
נגד כוננתך, אפס כי עז יצרנו הרע ועל פרחינו נטה ארחנו, ומנע הטוב
מזנו, דמיונו כאריה יכסוף לטרף וככפיר יושב במסתרים ופתע
פתאום חיים בלעונו ואתה בטובך יהוה **'אהדונה'** בצדקתך תוציא
מצרה נפשנו, הצילה מחרב נפשנו והעלה ארוכה ומרפא לעונינו
ויהיו למאורות כל השמות אשר החשכנו בעונותינו וחטאתינו
ופשעינו, וטהר לבנו לעבדך באמת ובלבב שלם ביראה ובאהבה,
אמן, כן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה **'אהדונה'**
צורי וגאלי: **מי שיכול ישתדל ללמוד כל התהלים.**

יתן הכסף לצדקה לעניים יראי שמים או לזכוי הרבים בעניני שמירת הברית והעינים
לתרומות לארגון "ונשמרתם": 077222221 שלוחה 55 או בעמדות נדרים פלוס "ונשמרתם"
או בבנק הדואר: 09 סניף: 001 חשבון: 26172689. או במזומן בשלוחה 72. וכן ניתן לתרום
לארגון "גור אריה יהודה" 0507523086 יהי רצון שה' יקבל תשובתו ברצון.

תְּקוּן פְּגַם הַבְּרִית

יצום יום אחד מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. יום לפני הצום אם יכול יאמר ודוי זה אף בוודאי יכול לקבל התענית גם בעל פה ולהזכיר על מה עושה את התענית ולומר ודוי קטן, ושזה מעלות השחר עד צאת הכוכבים, וכן ראוי שיעשה תנאי (פדיון 252 טו אם אין לו יתן 84 טו) ילך למקוה ויטבול שבע טבילות, ויכון שטובל שבע טבילות אלו על דעת אלישע הנביא שאמר לנעמן לטבל מצרעתו, ושכן יטהרו נפשו, רוחו ונשמתו מטמאת צרעת חטאתיו.

וטבילה שמינית יכון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחנוק, על קדוש ה', ושעל ידי זה יתיחדו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם וגמור.

אנא יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנונו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחיתים לחבל, גם בכנפיו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם, לבי לבי על חלליהם מעי מעי על הרוגיהם, אוי לרשע רע, כי גמול ידיו יעשה לו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חיי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו.

וְזֶה נִסּוּחַ הַקְּבֵלָה הַתְּעִנִּית:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַרִינִי מִקְּבֵל עָלַי לְהַתְּעַנּוֹת, לְמַחֵר מַעֲלוֹת הַשְּׁחָר וְעַד לְצֵאת הַכּוֹכָבִים. עַל אֲשֶׁר חֲטָאתִי בְּכָל פְּגָמֵי הַבְּרִית וּבִפְרָט בְּעוֹן זֶרַע לְבַטְלָה בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה וּבֵין בְּגִלְגּוּלִים אַחֲרָיִם, וְאִם לֹא אוּכַל לְהַתְּעַנּוֹת כְּשֶׁאֶפְרִישׁ פְּרוּטָה לְצִדְקָה וְאֶכְוֶן לְבַטֵּל הַתְּעִנִּית אוּכַל לְאָכַל וּלְשַׁתּוֹת לְלֹא שׂוּם עוֹן כְּלָל, וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ** וְאֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבֹתֵינוּ שֶׁתִּתֵּן לִי כֹחַ וּבְרִיאוֹת לְהַתְּעַנּוֹת לְפָנֶיךָ וּתְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי וְתְעִנִּיתִי וְתַרְצֵנִי”.

וְהַרִינִי לְפָנֶיךָ בַּתְּעִנִּית לְמַחֵר מַעֲלוֹת הַשְּׁחָר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים, כְּדִי לְתַקֵּן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חוֹתְמָא דְמִלְכָא, אֲשֶׁר חֲטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעְתִּי בְּהַשְׁחַתַּת זֶרַע לְבַטְלָה, אֲשֶׁר מִשְׁמַשְׁתִּי בְּיָדַי עַל יָדַי רַק וְחִכּוּף וְהוֹצֵאתִי זֶרַע לְבַטְלָה כְּמֵה פְעָמִים, וְגַם אֲשֶׁר חֲטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעְתִּי בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבַטְלָה עַל יָדַי מִחֲשַׁבְתִּי שֶׁהִרְהַרְתִּי בְּעֵבְרָה. וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ** וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּצְנִי וְתִתֵּן לִי כֹחַ וְיִכְלַת וְעֶזֶר וְהַכְנָה לְהַתְּעַנּוֹת כְּרָאוּי לְפָנֶיךָ. וְיֵהִי תְעִנִּיתִי חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֶיךָ לְתַקֵּן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חוֹתְמָא דְמִלְכָא, בְּמֵה שֶׁחֲטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעְתִּי וְהִרְהַרְתִּי בְּנְאוּפִים, וּשְׁחַתִּי זֶרַע קֹדֶשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּיָדַי כְּמֵה פְעָמִים, וּפָגַמְתִּי בְּרַמ”ח אֲבָרִים וְשֵׁס”ה גִּידִים שְׁבִיּוֹסוֹד, וְגִרְמָתִי פָּגַם וִירִידָה בְּשִׁמּוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּכִלְלוֹת וּפְרֻטוֹת בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים שְׁעָבְרוּ, אֲנִכִּי וְאֲנָשֵׁי בֵיתִי, וְכָל הַבָּאִים מִשְׁרָשֵׁי נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמָתִי, וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוּבִים לָהֶם שֶׁמְכַלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאוֹהֶם יִצְרָה עֲשִׂיָה, וּמְכַל פְּרֻטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאוֹהֶם יִצְרָה עֲשִׂיָה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלוֹ פְּנֵיתִי בְּכָל הַכּוֹנּוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בַּתְּעִנִּית זֶה שְׁאֲתַעֲנֶה בְּעֶזְרְתָךְ, בְּעִבּוּר תַּקּוּן הַפְּגָם שֶׁפָּגַמְתִּי בְּהַשְׁחַתַּת זֶרַע לְבַטְלָה, וְיַפְעַל תְּעִנִּית זֶה שְׁאֲתַעֲנֶה בְּעֶזְרְתָךְ, פְּעֻלַּת הַקְּרָבָן אֲשֶׁר יַפְעַל אַחֵר עֲלִית רֵיחַ הַנִּיחּוּחַ לְמַעַלָּה, שְׁאֵז יוֹרֵד שֶׁפַע גָּדוֹל מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה, כֵּן עַל יָדֵי תְעִנִּית זֶה יוֹרֵד שֶׁפַע גָּדוֹל מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה, עַד סוֹף הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְקִדְשָׁה. וְיֵהִי רְעוּא שֶׁיִּתְקַנּוּ וְיִתְעַלּוּ מִיַּיִן דְּכוּרִין וּמִיַּיִן גְּקִבִין, שֶׁהֵם סוּד שְׁנֵי מ”ב, וְיִתְעַלּוּ בְּמִקּוֹמָם הָעֲלִיוֹן לְמַעַלָּה כְּרָאוּי לָהֶם. וְיֵהִי רְעוּא שֶׁיִּתְקַנּוּ וְיִתְעַלּוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת אַחָה”ע, שֶׁהֵם מִסְפָּר פ”ד. וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ

כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
בליל התענית אם אין זה טרחה בשבילו ישתדל ללמוד אדרא רבא.
(נמצא בזוהר פ' נשא).

ופשישכב על מטתו, יניח אבן קטנה (חציץ) תחת ראשו בין המצע והכר, ויכון בשם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, העולה בגימטריא כמנין אבן. ויזהר לומר "קריאת שמע שעל המטה" מילה במילה.

ביום התענית יאמר:

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה, כפתיב בתורה: ושבתי עד יהוה יאהדונהי אלהי ושמעת בקלו. והריני מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו: אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחיתים לחבל, גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם, לבי לבי על חלליהם מעי מעי על הרוגיהם, אוי לרשע רע, כי גמול ידיו יעשה לו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך

וְאִין נִסְתַּר מִנְגַד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעִבֵר עַל פְּשָׁע לְשֹׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ, לֹא הִחְזִיק לַעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יֵשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֶם: תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם:

קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יְהוָה, אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל תַּשָּׂא עוֹן וְקַח טוֹב וְנִשְׁלַמְהוּ פְּרִים שְׁפִתֵינוּ: לְאֲדָם מְעַרְכֵי לֵב, וּמִיְהוָה מְעַנָּה לְשׁוֹן: אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתַּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

כל השמות שבסוגריים רק ביט בהם ולא יאמרם

(**יהוה**) יחיד האציל וברא הכל. (**אהיה**) אין המחשבה יכולה השיגו. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יאיר את הספירות העליונים ואין יכולים הסתכל הארתו. (**יהוה**) יחיה הכל ומכלכל הכל. (**אדני**) אין דבר נגדו יתחשב. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אמת המקיים דבריו, וכל נשמות הברואים יהללוהו. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אלהינו העוזר דלים ומקבץ נדחים הכל יודוהו. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יתברך אלהינו הקורא דרוור ומתיר נאסרים המניח גיעים. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** אתה העונה דורשיך ושומע נאקתם הצמיח ישועתם. (**יֵאֱהוּדְנָה**) ישראל אבינוך הוגים דבריך, ודברי נפלאותך העצומים יגידו. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יסד אריאל הקם דבירך והרם ניסך הכל ישבחוך. (**יֵאֱהוּדְנָה**) ישראל אשר הוגי דת ותורה נהלם הושיעם ישרם. (**יֵאֱהוּדְנָה**) יְהוָה ארומימך החייתני, דיליתני וגדלתני נשאתני הראני ישערך.

יֵאֱמַר בְּקִשָּׁה זוּ שְׂרָאשִׁי תִיבוֹת שְׁלָה הוּא שֵׁם חֲב"ו.

חי בורא ויוצר. חני ברחמיך וחסדיך. חכמה בינה ודעת. חכמי בתותך והביניני. חזקני במצוותיך ושגבני. חייני בצדקתך וזכני. חזקני בנפש ובגוף. חבקני בימינך ושמחני. חנני בטובך ורצונך. חיים בנים ומזונות. (ראשי תיבות יהוה) יְהוָה **יֵאֱהוּדְנָה** הגדול הגבור והנורא. חזק ברית ונשאהו. חיה ברית ונשאהו. חזקה באורותיו ועטרהו. חברו בביתו ונוהו. חילו ברך ואמץ. חון בניצוצותיו ולקטם. חלצם ברום ונקם. חזקם ברכם והעלם. חבבם בנס ויסדם. (ראשי תיבות יהוה) יחיד הנסתר ונעלם המיוחד. חיינו בחסדיך וימלאו, חדרים

בדעת ויתרבו, חסדים ביסוד ומלכות. חיינו בחכמה וימשכו, חיים בישראל ויעקב. חיינו בחכמה וימשכו, חיים בלאה ורחל. חזקם באורות וכלים. חזקם בפנימיות ובחצונית. חזקם בפנימי ומקיף, חזקם ביושר ועגולים. חזקם בכללות ופרטות, חזקם בטעמים ונקודות. חזקם בתגין ואותיות. חזקם בע"ב וס"ג. חזקם במ"ה וב"ן. חזק בנימין ויוסף. חיה בנימין ויוסף. חנם בכתר וכללותו. חנם בחכמה ובינה. חנם בדעת וכללותו. חנם בחסד וגבורה. חנם בתפארת וכללותו. חנם בנצח והוד. חנם ביסוד ומלכות.

אָנָא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינָה. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)
 קַבֵּל רֵת. עֲמֹף שְׁגָבְנו. טְהַרְנו נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)
 נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָה. כְּבַבַּת שְׁמֶרֶם: (נג"ד יכ"ש)
 בְּרַכֵּם טְהָרֶם. רַחֲמֵי צְדָקְתָּהּ. תְּמִיד גְּמִלֵם: (בט"ר צת"ג)
 חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוֹבָהּ. נִהַל עֲדַתָּהּ: (חק"ב טנ"ע)
 יְחִיד גָּאָה. לְעֲמֹף פְּנֵה. זֹכְרֵי קְדוּשַׁתָּהּ: (יג"ל פז"ק)
 שְׁוֹעַתְנו קַבֵּל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקַתְנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)

בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אורות בינה גלויים יאירו תוך צנורותינו.
 קדושת רישא עילאה שהוא טמיר נשיג.
 נשיג גדלות דעת יהיה כולו שלם.
 בְּרוּכָה טוֹבָה רַחֵל צְדִיקִים תִּקְנֵנו גְּבוּרוֹתֶיהָ:
 חֲלִינו קִינֵנו בְּרַכַּת טַעֲמִים נְקוּדוֹת עֲלִינו.
 יהיה גדלות לאור פרצוף זעיר קדוש:
 שְׁוֹעַתְנו קַבֵּל. וּיְתִיחֵדוּ צְדָקָה יְסוּד תַּפְאֶרֶת.

בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אָנָא בְּחֶסֶדִים גְּדוּלִים יְאִיר תַּפְאֶרֶת צְדִיק:
 קִינֵנו רְצוֹן עֲלִיוֹן שֶׁל טַעֲמִים נְקוּדוֹת:
 נְקִינָה גְדֻלוֹת דּוֹדִים יוֹשְׁלֵם כְּתָר שְׁלֵהֶם:
 בְּרוּכָה טוֹבָה רַחֵל צְדִיקִים תִּקְנֵנו גְּבוּרוֹתֶיהָ:
 חֲלִינו קִינֵנו בְּרַכַּת טוֹב נַעֲם עֲלִיוֹן:
 יִתְמַתְקוּ גְבוּרוֹת לְעוֹרֵר פְּעוּלַת זְוִיג קְדוּשׁ:
 שְׁבִיל קֶדֶשׁ וְיִסוּד צְדִיק יִהְיוּ תְּמִימִים:

בְּרוּף שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אחר כך אם זה אפשרי יעשה שבעה הקפות מסביב לתבה הבימה של הס"ת ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד ופסוק אחד מאנא בכח, ואם לא, יאמר זאת ללא הקפות.

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

אנא בכח. גדולת מינה. תתיר צרורה: (אב"ג ית"ץ)

קבל רנת. עמך שגבנו. טהרנו נורא: (קר"ע שט"ן)

נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם: (נג"ד יכ"ש)

ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם: (בט"ר צת"ג)

חסין קדוש. ברוב טובך. נהל עדתך: (חק"ב טנ"ע)

יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדושתך: (יג"ל פז"ק)

שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות: (שק"ו צי"ת)

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אחר כך אם יכול ידליק חמשה נרות לכבוד נשמת יוסף הצדיק זיע"א וילמד במשך היום התהלים כלו, ואם יכול אז גם אדרא זוטא. (אך העקר הוא לשוב בתשובה להוריד את הגאווה ובלב נשבר לפרט את החטאים ולהתודות, ולהצטער על שצערנו את הבורא)

סדר הפדיון:

יקח בידו פדיון שמונים וארבע תעניות ויעמוד ויאמר:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה, פי בצרה גדולה אני על פי עונותי עברו ראשי וכמשא כבד כבדו ממני. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד. באתי במעמקי מים ושבולת שטפתי. יראה ורעד יבוא בי בעת עמדי להתפלל לפניך על רע מעשי אשר עשיתי. בושתי וגם נכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותי רבו למעלה ראש ואשמותי

משמון. ויהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך מעוט חלבי ודמי אשר נתמעט היום בתעניתי כחלב ודם הנקרב על גבי מזבחך הקדוש. וברב רחמיה וחסדיך הודעתנו על ידי עבדיך לתקן את פגם נפשנו במספר ובמפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תקון זה בכל לב, אך אין בי כח, וכשל כחי להתענות כל פה ימים רצופים זה אחר זה, ולכן אני מפריש צדקה לפדיון תעניות אלו. ותהיה חשובה ומקבלת הצדקה שאני נותן בעבור התעניות כאלו התענית, וכל התקונים וברור ניצוצות הקדשה הראויים להתברר ולצאת על ידי התעניות, יהיו מתבררים ויוצאים על ידי הצדקה של פדיון התעניות. ואתה ברחמיה הרבים תטהר את הפגמים ואת הכתמים אשר נעשו בגופי ונפשתי, רוחי ונשמתתי. וכל ניצוצות הקדשה שנפלו בקלפות על ידי חטאתי ונבראו מהם משחיתים מחבלים כרמים, יהי רצון מלפניך שימותו כל אותם קלפות, ויחזרו כל ניצוצות הקדשה במקום שרשם בעולמות העליונים למען שמך הקדוש (חב"ו) הרמוז בראשי תבות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל, ומפסוק חלקם בחיים וצפונה תמלא בטנם, ולמען שמך הגדול (בי"ט) הרמוז בראשי תבות בזרעו יקבץ טלאים. ותשמע את תפילתי ועתירתתי למען שמך הקדוש (ארארית"א) הרמוז בראשי תבות אנא רחמיה את רגזך יכבשו תמחול אשמותינו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ברוך שומע תפלה. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה **אהדונה** צורי וגאלי.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחלו ורחמו, ורחמו ודחלו, **ליחידא** שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מפריש מעות אלו שבדי לצדקה תמורת ארבעה ושמונים יום של תענית שחייב אני להתענות, ויהי רצון מלפניך יהוה **אהדונה** אלהי ואלהי אבותי שתהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך הפרשת מעות אלו שבדי לצדקה כאלו התענית ארבעה ושמונים יום רצופים לתקן מה שפגמתי בשמותיה הקדושים בעבור עון הוצאת שכבת זרע לבטלה, ולתקן מה שפגמתי באות ברית קדש חותמא דמלכא, ולתקן מה שפגמתי במקאתים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים שביסוד, כי כן יסדו לנו עבדיך חכמי ישראל

לפדות בכסף כל תענית, ויעלה לפניך כאלו פונתי בכל הפנות
הראויות לכון בתקון זה. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהי ואלהי אבותי, שתרחם עלי
ברב רחמיה וברב חסדיה וקיים בי הדבר אשר הבטחתנו על ידי ישעיה
חוזק כאמור: אל תירא כי עמך אני, אל תשפע כי אני אלהיך אמצתיך
אף עזרתיך אף תמכתך בימין צדקי: ואתה תגיל ביהוה **יאהדונה**
בקדוש ישראל תתהלל.

מפאן יכול לשבת ולהמשיך כרגיל.

רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך יהוה **יאהדונה** אלהי ואלהי אבתי
שקרבתי לפניך חלבי ודמי בתעניתי והרתחתי אותם בחמימות
חולשת גופי, ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהי ואלהי אבתי
שיהא חשוב ומקבל ומרצה לפניך חלבי ודמי שנתמעט בתעניתי
בלילה וביום, לתקן מה שפגמתי במין דוכרין ובמין נוקבין שהם סוד
שני מספר מ"ב, ויתעלו למעלה במקום הראוי להם כי כן חל"ב ד"ם
עולה מספר שני מ"ב. ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי
אבותינו שימשוך בשם הוי"ה דמלוי ההי"ן העולה מספר ב"ן אשר
במלכות, ארבעה ושמונים אותיות שיש בהוי"ה דמלוי העולה ע"ב,
ובהוי"ה דמלוי העולה ס"ג, ובהוי"ה דמלוי העולה מ"ה, ובמלוי דמלוי
שלהם, וכל אלו הארבעה ושמונים אותיות ימשכו אל המלכות
עקרת הבית שהיא אות ה"ה אחרונה שבשם הוי"ה, וגם יתקנו
ויתעלו ארבע אותיות אחה"ע שהם עולים פ"ד, ויתקנו ויתעלו
חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מין דכורין ומין נוקבין:

אנא יהוה עשה למען שמך הגדול ולמען תורתך הקדושה ולמען
רחמיה וחסדיה ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתי ועונותי ופשעי
שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ותתקן את כל אשר עויתי והאר כל
שמות הקדש שפגמתי בהם ותלקט כל נצוצי הקדשה אשר פזרתי
וישוב הכל לאיתנו הראשון ולא ידח ממנו נדח. אור זרוע לצדיק
ולישרי לב שמחה, קבל רנת עמך, שגבנו טהרנו נורא **(קר"ע שט"ן)**.
אנא בכח שם **(קר"ע)** החתום בסוף אור זרוע לצדיק, קרע ממלכת

הַרְשָׁעָה בָּלֵה, וְכָל הַטְּפוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בֵּין בְּאוֹנֵס וּבֵין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוֹגֵג וּבֵין בְּמִזִּיד שְׁלֹא בְּמִקּוּם מִצְוָה, בְּלַחַח שֵׁם (קַר"ע) יִהְיֶה עֶקֶר לְעֶקֶר נֹטֵעַ נְצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ עֲמֻקֵי הַקְּלָפוֹת חֵיל בְּלַע וּיקְיָאנוּ (חב"ו) מִבִּטְנֵנו יוֹרְשָׁנוּ אֵל, וְהַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים הֵמָּה יַעֲשׂוּ עַר"ק לְבָרוּחַ מִתּוֹךְ הַקְּלָפָה וְלַעֲלוֹת עַד צְדִיק יוֹסֵד עוֹלָם כִּי הוּא רַק"ע נִשְׁמָה יִקְבַּל ש"ע אִוְרוֹת וְאִדְרַת פְּנִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה הִיא מוֹצֵאת וְנִטְהָרֶת מִכָּל דְּבַר רָע וְתַעֲשֶׂה טוֹב, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה צְדִיק וְטוֹב לוֹ, גַּם יִהְיֶה יִתְּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ, נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחֻדָּךְ כְּבַבֶּת שְׁמֵרִם (נַג"ד יכ"ש) יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה צוּרֵי וְגֵאלֵי:

יאמרו פסוקים אלו שמונים וארבע פעמים, כל פסוק בפני עצמו:

וְנַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה יֵהוּהָ **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה**.

וְאַעֲדָךְ עַדִּי.

אוֹר זְרוּעַ לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה.

יאמרו בקשה זו שראשי תיבות שלה הוא שם חב"ו

חֵי בּוֹרָא וְיוֹצֵר. חֵזַק בְּרִית וְנִשְׁאָהוּ. חֲזַקְנוּ בְּאוֹרוֹתָיו וְעִטְרָהוּ. חֲבָרוּ בְּבֵיתוֹ וְנוֹהוּ. חֵילוֹ בְּרַךְ וְאַמִּץ. חֵן בְּנְצוּצוֹתָיו וְלִקְטָם. חֲטָפֶם בְּרַכֶּם וְנָקֶם. חֲלַצֶם בְּרַכֶּם וְהַעֲלֶם. חֲבַבֶם בְּנֵם וְיִסְדֶם.

קוּם גֵּאֵל הַקְּדוֹשׁ וְגֵאֵל אֶת הַבְּנִים הַשׁוֹבְבִים. כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לְקִנּוּת. קוּם קְרֵא לְשָׁבוּיִם דְּרוּר וְלְאַסּוּרִים פֶּקַח קַח. אָמַר לְאַסּוּרִים צֵאוּ וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ הִגְלוּ. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה** גַּם שְׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמִלְקוֹחַ עֲרִיץ יִמְלֹט. אֶת יְרִיבֶךָ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת בְּנֵיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ.

שְׂאִי סִבִּיב עֵינֶיךָ וּרְאִי כֻלָּם נִקְבְּצוּ בְּאוֹר לָךְ חֵי אֲנִי נְאֻם יְהוָה **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה** כִּי כֻלָּם כְּעַדִּי תִלְבְּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כְּפִלָּה. קוּם גּוֹאֵל הַקְּדוֹשׁ וְהַצֵּל גְּזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק, כִּי כֹה אָמַר יְהוָה **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה** צְבָאוֹת עֲשׂוּקִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחֲדָיו, וְכָל שׁוֹבֵיֵהֶם הַחֲזִיקוּ בָם מֵאַנּוּ שְׁלָחֶם. גֵּאֵלֶם חֲזַק, יְהוָה **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה** צְבָאוֹת שְׁמוֹ, רִיב יְרִיבֶם אֶת רִיבֶם וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע (גו"ף) בִּיעַקְבּוּ, וְשָׁבוּ בְנִים לְגְבוּלָם וְיִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעֲלֵיהֶם וְהִלְבֵּשׂ אוֹתָם מִחֲלָצוֹת. וּיקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכִתוּב, שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה **יֵהוּהָ אֵהוּדוֹנָה** תְּגַל נִפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע מֵעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַּחֲתָן יִכְהֶן פָּאָר וְכַפְלָה תַעֲדָה כְּלֵיהָ. גּוֹאֵל גּוֹאֵל גּוֹאֵל אֶתְּהָ גּוֹאֵל וְלָךְ הַגְּאֻלָּה קָנָה לָךְ, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיָךְ יַחֲסִיּוּן כִּי כֹה

אמר יהוה **יאהדונה** שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם: ויהא רעוא שיתקן פגם חטא המחשבה ויתוקנו מין דכורין דחכמה, ומין נוקבין דבינה, שהם מ"ב זויגין ויעלו למקומם העליון. ויהא רעוא שיתקן פגם חטא המעשה ויתוקנו חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מין דכורין ומין נוקבין שהם סוד ארבעה ושמונים אותיות שיש בהוי"ה במלוי העולה ע"ב, ובהוי"ה במלוי העולה ס"ג ובהוי"ה במלוי העולה מ"ה, ויעלו למקומם הקדוש, וגם הם ימשכו בהוי"ה דמלוי העולה ב"ן אשר במלכות. וגם יתוקנו עוד ארבעה ושמונים אותיות שיש באחד ועשרים אהי"ה שהם מספר אמ"ת מן זעיר אנפין הנקרא אמת אל הפלה המלכות, ואז יהיה כלו זרע אמת. וגם יתקן זויג עליון שבפה שהם חיר וגרון, ויתוקנו ארבע אותיות אחה"ע שהם מספר ארבעה ושמונים, והם סוד מין נוקבין שבגרון, ויעלו למקומם העליון הקדוש.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום לפניך בתעניתי חשוב ומקבל לפני כסא כבודך כאלו הקרבתיו על גבי מזבחך הקדוש, ובכח חלב ודם שנתמעט ממני, יתעורר סוד ב' זויג מ"ב דחיר וגרון. ובכן ימתקו מספר אותיות דמלוי דרבוע דאלהים דהה"ן העולה שמונה מאות, ועם מספר מאה ושלושים אותיות דעשר פעמים אלהים במלויים, יעלו למספר תענית.

שמות אלו לא יוציאם בפיו אלא יהרהר בלבו

אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס

ויעלה לפניך מדרגה למעלה ממדרגה, מעשיה ליצירה ומציירה לבריאה ומבריאה לאצילות, עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה, דבורר אכל וזריק פסלת, ומכחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על כל העולמות, מדרגה אחר מדרגה, מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומציירה לעשיה, ומשם יגיע ויחול עלי, לטהר לבי לעבדך

לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִתֵּת כַּח בְּמַחְשַׁבְתִּי וּבְמַחֲוֵי לְבָרְךָ וּלְתַקֵּן
וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה וְהַנְּפִשׁוֹת וְהַרוּחֹת וְהַנְּשִׁמוֹת דְּקִדְשָׁה,
וְלַהֲגִבִּיר חֶלֶק הַטוֹב שֵׁישׁ בִּי עַל הַחֶלֶק הָרַע שֵׁישׁ בִּי, וְהִיָּה נָא קְרוֹב
לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ וְאַתָּה תַעֲנֶנּוּ, נִדְבָר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כִּדְבַר
כִּי אַתָּה ה' פּוֹדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ
תַּפְּלַת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה.

אָנָּה יְהוָה **יֵהוּהוּ 'אהדונה'** אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ אָנָּה נוֹלִיךְ אֶת חַרְפְּתֵנוּ, בֶּן
כֶּסֶל תּוֹגַת אָמוֹן, וְאִם תִּפְנֶה לְחֲטָאתֵינוּ אֲבָד שְׁבָרֵנוּ וְתִקְוֵתֵנוּ, וְאִם
תִּשְׁמֹר עֲוֹנֵינוּ מִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאֵז אִפְיָךְ, וּבִטּוּבְךָ הַגָּדוֹל תַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
וְרָאה בְּעֵין חַמְלָתְךָ צָרַת גּוֹפֵינוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ וְקַבֵּל בְּרַב רַחֲמֶיךָ
תְּשׁוּבָתֵנוּ וְקוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ יְהוָה **יֵהוּהוּ 'אהדונה'** הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ, אֵל
תַּעֲזִבֵנוּ, וּבִיד זַעֲמָךְ אֵל תִּשְׁשָׁנוּ, וְלֹא לְאַרְךָ אִפְךָ תִּקְחָנוּ, כִּי גִלּוֹי וְיָדוּעַ
לְפָנֶיךָ כִּי לֹא עָלְתָה עַל לְבָנוּ לְהַמְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת
נֶגֶד כְּוִנָּתְךָ, אָפֶס כִּי עַז יִצְרָנוּ הָרַע וְעַל כְּרַחֲמֵינוּ נָטָה אֲרַחְנוּ, וּמִנַּע הַטוֹב
מִמּוֹנֵנוּ, דְּמִיּוֹנוּ כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לְטָרֶף וְכַכְפִּיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים וּפְתַע
פְּתָאוֹם חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ יְהוָה **יֵהוּהוּ 'אהדונה'** בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא
מִצָּרָה נַפְשֵׁינוּ, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשֵׁנוּ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְעוֹנֵינוּ
וְיִהְיוּ לְמֵאוֹרוֹת כָּל הַשָּׁמוֹת אֲשֶׁר הִחֲשַׁכְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְחֲטָאתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ, וְטִהַר לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שְׁלֵם בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה,
אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵהוּהוּ 'אהדונה'**
צוּרֵי וּגְאֻלֵּי.

יתן הכסף לצדקה לעניים יראי שמים או לזכוי הרבים בעניני שמירת הברית והעניים
לתרומות לארגון "ונשמרתם": 0772222221 שלוחה 55 או בעמדות נדרים פלוס "ונשמרתם"

או בבנק הדואר: 09 סניף: 001 חשבון: 26172689. או במזומן בשלוחה 72. וכן ניתן לתרום לארגון "גור
אריה יהודה" 0507523086 ויהי רצון שה' יקבל תשובתו ברצון.

חשוב מאד לדעת את מה שאומר האר"י הקדוש

שמכל העוונות דווקא פגם הברית אין מספיק בו מחילה ותיקון
העוונות, משום שזה העוון היחידי שאתה בורא משחיתים ומזיקים
שמזיקים לך ולכל כלל ישראל, ולכן חייבים לעשות כוונות קריאת
שמע שעל המיטה בכדי להרוג אותם כמו שמופיע בסוף חוברת זו
ואסור לוותר על זה, ואפשר ללמוד על זה בקו בשלוחה: 731

תקון לעוון הנדה

צריך לצום שמונים ושתים יום, ולהתגלגל שבע פעמים כל גופו בשלג. ומי שקשה לו הדבר תקנו רבותינו המקובלים, לצום מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ולפדות ימי התענית וגלגולי השלג בכסף שינתן לצדקה לעניים. (ס' 246 מי שאין בידו ממון יתן 82 טו)
ילך למקוה ויטבל שבע טבילות לטהר נפשו, רוחו ונשמתו, מהקלפה שנדבקה בהם בגלל עון הנדה, ויכון שטובל שבע טבילות אלו על דעת אלישע הנביא שאמר לנעמן לטבל מצרעתו, ושכן יטהרו נפשו, רוחו ונשמתו מטמאת צרעת עוונותיה, וטבילה שמינית יכון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחנק, על קדוש ה', ושעל ידי זה יתיחדו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם.

וזו סדר התקון: יום לפני הצום יאמר ודוי זה.

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: אשמונו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. נכשלתני אני וביתי בעון נדה, ופגמנו בשמות הקדש, וגרמנו להחריב ולהוביש שבעה נחלי המלכות בעוננו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עוונותינו

ותמחל ותסלח לכל פשעינו.
יתפלל מנחה מבעוד יום, ויקבל תענית בתפלת המנחה בברכת
"שומע תפלה", או בסוף העמידה לפני שיאמר "עושה שלום".
אם לא קבל תענית בתוך תפלת המנחה, אבל כשהתפלל עמידה,
(שמונה עשרה) של מנחה חשב להתענות, נחשב כקבלת תענית
וצריך להתענות.

וזה נסוז קבלת התענית

רבונו של עולם, הריני מקבל עלי להתענות למחר מעלות השחר ועד
ליצאת הכוכבים על אשר חטאתי, עויתי ופשעתי בעוון הנדה, ושאר
פגמי הברית בגלגול זה ובגלגולים אחרים מעודי ועד היום הזה,
והריני מתנה שאם לא אוכל להתענות, כשאפריש פרוטה לצדקה
ואכון לבטל התענית, אוכל לאכול ולשתות ללא שום עון כלל. והריני
מתכונ בתענית זה להקריב חלבי ודמי לפני הקדוש ברוך הוא במקום
הקרבן הנקרב על גבי המזבח, לכפר על חטאתי. ויהי רצון מלפניך
יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן לי כח להתענות לפניך,
ותקבל תשובתי ותעניתי ותרצני ברחמיך הרבים.
טוב ללמוד בליל התענית משניות מסכת נדה, וישתדל להבין לפחות
פרוש המלים. בליל התענית, וכשישכב על מטתו, יניח אבן תחת
ראשו בין המצע והפר, ויכון בשם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, העולה
בגימטריא כמנין אבן.
טוב ורצוי לקום אחר חצות לילה ולומר ברכות השחר ותקון חצות.

ביום הצום יאמר

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה,
כפתיב בתורה: ושבת עד יהוה **יאהדונה** אלהיך ושמעתי בקלו. והריני
מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין
בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור
ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי עזרני על דבר כבוד שמו מעתה
ועד עולם, אמן כן יהי רצון.
אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר
לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא

חטאנו. אָבֵל חטָאנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אָנַחְנוּ וְאָבוֹתֵינוּ וְאָנְשֵׁי בֵיתֵנוּ:
אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנּוּ דְפִי וּלְשׁוֹן הָרַע. הֶעָוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ.
חֲמַסְנוּ. טָפְלֵנוּ שָׁקַר וּמְרֻמָּה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כָּזַבְנוּ. כָּעִסְנוּ. לְצַנוּ.
מִרְדְּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. נִכְשַׁלְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי בְּעוֹן הַנִּזְדָּה
וּפְגַמְנוּ בְּשִׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ וְגִרְמַנּוּ לְהַחְרִיב וּלְהוֹבִישׁ שְׁבַעַה נְחֹלֵי הַמְּלָכוֹת
בְּעוֹנֵנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאָם. קִשְׁיֵנוּ
עָרְף. רִשְׁעֵנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי
אָמַת עֲשִׂיתָ וְאָנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מה נאמר לַפְּנֵיךָ יֵשֵׁב מְרוֹם, וְמֵה נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים. הֲלֹא
הַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
כָל חַי. אַתָּה חָפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בְּטָן. רֹאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלַם מִמּוֹךְ
וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאָהֳדוּנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חֲטָאתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ
וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פִּשְׁעֵינוּ.

יאמר פְּסוּקִים אֵלוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעִבַר עוֹן וְעָבַר עַל פִּשְׁעוֹ לְשֹׂאֵרֵי נְחֻלָּתוֹ, לֹא הִחֲזִיק לְעַד
אִפּוֹ כִּי חָפַץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עוֹנֵתֵינוּ, וְתִשְׁלִיחַ בְּמִצְלוֹת
יָם כָּל חֲטָאתָם: תִּתֵּן אָמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

יְטוֹב לְבָרְכָה מִיָּם קָרִים שְׁבַע טְבִילוֹת כְּנֶגֶד שְׁבַעַה נְחֹלֵי הַמְּלָכוֹת.
(וְמִי שָׁאֲנוֹס וְלֹא יִכּוֹל לְטַבּוֹל בְּמַיִם קָרִים, בְּדִיעַבַד יִרְחֹץ כָּל גּוֹפוֹ
בְּמַיִם קָרִים שְׁבַע פְּעָמִים) וְאַחַר כֵּן יִלְבֹּשׁ בְּגָדָיו וְיִרְחֹץ יָדָיו וְיֵאָמַר
בְּקִשָּׁה זוֹ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. גְּלוּי וְיֹדֵעַ לַפְּנֵיךָ אֲשֶׁר חֲטָאתִי עוֹיְתִי וּפִשְׁעֵתִי אֲנִי
וּבֵיתִי בְּעוֹן נִזְדָּה, וְגִרְמַנּוּ לְהַחְרִיב וּלְהוֹבִישׁ שְׁבַעַה נְחֹלֵי הַמְּלָכוֹת. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַיּוֹדֵעֵת עַל יָדִי עֲבָדֶיךָ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, לְתַקּוֹן הַפְּגָם הַלְתַּגְלָגֵל
שְׁבַע פְּעָמִים בְּשִׁלְג, וְגְלוּי וְיֹדֵעַ לַפְּנֵיךָ שְׂאִין אָנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
תַּקּוֹן הַזֶּה שֶׁל גְּלִגּוֹל הַשִּׁלְג כְּהִלְכָתוֹ. לְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאָהֳדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיו חֲשׁוּבִים וּמְקַבְּלִים וְרְצוּיִים
לַפְּנֵיךָ שְׁבַע טְבִילוֹת (רְחִיצוֹת) שְׁטַבְּלָתִי (שְׁרַחֲצָתִי) בְּמַיִם קָרִים,
כְּאֵלוֹ נִתְגַּלְגַּלְתִּי כָּל גּוֹפִי בְּשִׁלְג שְׁבַע פְּעָמִים, וּבְרוּב רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ

יחזרו שבעה נחלי המלכות להיות מאירים ונשפעים ומלאים
ונמשכים כבתחלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי:

אחר כך יאמר פסוקים אלו:

ובניהו בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מקבצאל הוא הפה את שני
אראל מואב והוא ירד והפה את הארי בתוך הבאר ביום השלג: והוא
הפה את איש מצרי איש מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן
יהוידע ולו שם בשלשה הגברים: מן השלשים נכבד ואל השלשה לא
בא וישמהו דוד אל משמעתו: לכו נא ונזכחה יאמר יהוה **אהדונהי**
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו:
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן יהיה
דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתי: אם התרחצתי במי שלג והזכותי בבור כפי:
כי לשלג יאמר הוא ארץ, וגשם מטר וגשם מטרות עזו: תחטאני
באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: בפרש שדי מלכים בה תשלג
בצלמון: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: לא תירא לביתה משלג
כי כל ביתה לבש שנים:

וישב אברהם אל נערי ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם
באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחב יהוה **אהדונהי** לנו ופרינו
בארץ: ויעל משם באר שבע: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו
לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה
שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:

ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר על עבר פניה: כי
הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני

מפתח פתחה נאם יהוה **יאהדונה** צבאות ומשתי את עון הארץ היא ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה **יאהדונה** צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב פלה וגלה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: אמרות יהוה **יאהדונה** אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים: חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל. ויאמר דויד ברוך אתה יהוה **יאהדונה** אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה **יאהדונה** הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשור והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אֲנַחְנו לך. ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם. וצבא השמים לך משתחווים. אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור פשדים. ושמת שמו אברהם, ומצאת את לבבו נאמן לפניך. וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמורי והפרזי והיבوسی והגרגשי לתת לזרעו. ותקם את דבריך כי צדיק אתה. ותרא את עני אבותינו במצרים. ואת זעקתם שמעת על ים סוף. ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם, ותעש לך שם כהיום הזה. והימים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה. ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:

וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמור אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרפבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים

ישראל מכל עונתיו:

יאמר פסוק זה שלש פעמים.

ואני תפילתי לך יהוה **יאהדונה** עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

יקח בידו של"ג (333) פרוטות "שטר גדול מ 34 ש" מתוך הפדיון, שהם מספר אל"ף אל"ף אל"ף להפרישם לצדקה, ויאמר בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחלו ורחמו ורחמו ודחלו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מפריש של"ג פרוטות שבדי לצדקה. ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך וחסדיך, ולמען הפרשת של"ג פרוטות אלו שהפרשתים לצדקה, ולמען מקראי קדש אשר קריתי לפניך, ולמען סודותיהם, ולמען שמוותיך הקדושים הרמוזים בהם, יהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו עשיתי תקון השלג, כראוי לתקון הפגם של עון הנדה, וברב רחמיך וחסדיך יחזרו שבעה נחלי המלכות להיות מלאים ושלמים, מאירים ומזהירים ונשפעים כרצונך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי.

ישתדל להשיג חתיכת שלג, או יקפיא מים עד שיהפכו לגוש קרח, ויגלגל הקרח על זרועותיו וכפות ידיו עד סוף אצבעותיו, שבע פעמים לכל צד. וקדם שיגלגל יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מוכן לגלגל זרועי וכפי ואצבעותי ימין ושמאל על השלג שבע פעמים, ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומקבלת ורצויה גלגול ידי בשלג שבע פעמים, כאלו גלגלתי כל גופי פנים ואחור בשלג שבע פעמים, ויחזרו על ידי שבעה נחלי המלכות להיות נמשכים ונתקנים כבתחלה כרצונך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי: (אם אי אפשר לו בשום אופן להשיג קרח או שלג באותו יום, בדיעבד יעשה זאת ביום אחר).

יאמר פסוקים אלו שראשי תיבות שלהם הם,

י"ד ה"י ה"א, ה"ה. ה"י, ה"א, ה"ה.

י"ד

יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד, והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מפל עונותיו: דרשתי את יהוה וענני, ומפל מגורתי הצילני:

ה"י

השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני: יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי ידיך אל תרף:

ה"א

הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אל יהוה **אהדונה** אלהינו עד שיחננו: אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ה"ה

הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני:

ה"י

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי עזי וזמרת יה, יהוה **אהדונה** ויהי לי לישועה: שוב ירחמנו יכבוש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם:

ה"א

הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע, התר אגדות מוטה, ושלח רצוצים חפשים, וכל מוטה תנתקו: אז יבקע פשח אורך, וארכתך מהרה תצמח, והלך לפניך צדקה, כבוד יהוה **אהדונה** יאספך:

ה"ה

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול, ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, אני יהוה **אהדונה** בעתה אחישנה:

למנצח מזמור לדוד: **אהדונה** יהוה יהוה **אהדונה** ביום צרה (ר"ת גי' יב"ק יאהלוהים) ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש. ומציון יסעדך: יזכר כל מנחתך. ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך. וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל. ימלא יהוה **אהדונה** כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה **אהדונה** משיחו. יענהו משמי קדשו. בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו בשם יהוה **אהדונה** אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו

וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדָד: יְהוָה **'אהדונה'** הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאָנוּ:

יאמר פסוק זה שמונים ושתיים פעם.

יְהוָה **'אהדונה'** הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ, (יה"ה) יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאָנוּ. (יב"ק
יאהלוהים).

סדר הפדיון:

יקח בידו פדיון שמונים ושתיים תעניות ויעמוד ויאמר:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְיוֹם צוּם הַתְּעִינִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי עַל כִּי
עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכַמְשָׁא כָבֵד כְּבָדוֹ מִמֶּנִּי. טְבַעְתִּי בֵּין מְצוּלָה וְאֵין
מַעֲמָד. בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבּוֹלֶת שְׁטַפְתָּנִי. יִרְאֶה וְרַעַד יָבוֹא בִּי
בַעֲת עֲמָדִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ עַל רַע מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי. בּוֹשְׁתִּי וְגַם
נִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנָי אֵלֶיךָ. כִּי עוֹנוֹתַי רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְאֲשִׁמוֹתַי
גָּדְלוּ עַד הַשָּׁמַיִם. לָךְ יְהוָה **'אהדונה'** הַצְּדָקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים. מִה
אֶעֱנֶה וּמִה אֲמַר מִה אֲדַבֵּר וּמִה אֶצְטַדֵּק. כִּבֵּן סוֹרֵר וּמְזוּרָה הֵייתִי לְפָנֶיךָ
וְלֹא שָׁמַעְתִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. לְדַבְרֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. וְעִבְרַתִּי
עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עִבְרַתִּי עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית
דִּין. עִבְרַתִּי עַל דְּבָרֵי קְבֻלָּה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וּפְגַמְתִּי בְּמִדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשָּׁפַע. וְגִרְמַתִּי בְּעוֹנוֹתַי לְהַפִּיל נִיּוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה
בְּמַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְנִתַּתִּי כַח בְּקִלְפוֹת לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעַלָּה
וְלְהִתְאַחַז וְלִינֵק מִן הַקְּדוּשָׁה. וְגִרְמַתִּי בְּעוֹנוֹתַי לַעֲקוֹר וּלְהַכְרִית אֶת
נִפְשֵׁי הַקְּדוּשָׁה מִמְּקוֹרָה הָעֲלִיוֹן מֵאַרְץ הַחַיִּים וּלְהוֹרִידָהּ אֶל יִרְכַּתִּי
בוֹר. בּוֹרוֹת נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם. אוֹי וְאֲבוֹי עָלַי. אָהָה עַל
נִפְשֵׁי. עַל מִי אָנוֹס לְעוֹרָה וְאָנָּה אֶפְנֶה לִישׁוּעָה. בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי
כִּי נִשְׁאֲתִי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי. אֲבַל גְּלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה **'אהדונה'** אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי לֹא בְּמִדָּד וּבְמַעַל עֲשִׂיתִי, וְלֹא לְהַכְעִיֵּסָךְ נִתְכַּנַּנְתִּי,
רַק יִצְרִי גִבּוֹר עָלַי וּמַעֲשֵׂה שֶׁטֶן הַצְּלִיחַ, כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי מִבֶּשֶׂר וְדָם,
וְהוּא אֲשֶׁר הִסִּיתָנִי וּפְתַנִּי לַעֲבֹר עַל מִצְוֹתֶיךָ, וְנִסְכַּלְתִּי וְעֲשִׂיתִי עוֹן זֶה
אֲשֶׁר בְּאִתִּי עַל הַנְּדָה, (הַאֲשֵׁה תֹאמַר, חֲטָאתִי בְּאִסּוּר הַנְּדָה), וְעַתָּה
אֲנִי בּוֹשׁ מִמַּעֲשֵׂי וּמִכְלָם אֲנִי מִעוֹנוֹתַי, וּמִתְנַחֵם וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל כָּל
מִה שְׁחָטָאתִי וְעוֹיֹתַי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עֲזַבְתִּי אֶת
דְּרָכֵי הָרָעִים וְאֶת אֲרָחוֹתַי הַמְּקַלְקְלִים, דְּכַתִּיב: יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ

אָן מַחְשְׁבוֹתָיו וַיִּשׁוּב אֶל יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלַח.
וּבְאֵתֵי בָלַב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה לְהִתְנַפֵּל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךָ וְלִדְפֹק עַל שַׁעְרֵי
רַחֲמֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם
אַתָּה וַיְמַיְנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיִּים.

אָנָּה יְהוָה **יְאֹהֲדוּנָה**, סֵלַח נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעֵים אֲשֶׁר
חֲטָאתִי וְעִוִּיתִי וּפִשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ מֵעוֹדִי עַל הָאֲדָמָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, **כֹּאֵן**
יִפְרֹט הָאָדָם אֶת חַטָּאוֹתָיו וּפִשְׁעָיו, מִמָּה שְׂזוֹכֵר, וַיִּשְׁבֵּר לִבְבוֹ הָעֶרֶל
לִפְנֵי הַבּוֹרָא, וַיִּשִׁים בְּמַחְשַׁבְתּוֹ כֵּאִילוֹ חֲטָא הַיּוֹם בַּחֲטָאִים אֱלוֹ, וַיִּדְמָה
בְּעֵינָיו אִיךָ הוּא מִשְׁחֹזֵר אֶת חַטָּאוֹ לִפְנֵי בּוֹרָא עוֹלָם, וַיְהִי בּוֹשׁ וְנִכְלָם,
וְעַל יְדֵי זֶה יִמַּחַק עוֹוֹנוֹ לַמַּעֲלָה וְלַמַּטָּה, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹבִטַח שְׂלֵא יַחְטָא.

וְאֵל תְּבוּא בְּמִשְׁפָּט אֶת עֲבָדְךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֵיךָ כֹּל חַי. כִּי אַתָּה יְהוָה
יְאֹהֲדוּנָה טוֹב וְסֵלַח וְרַב חֶסֶד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ. וְאֵל נָא תִבְּזֶה עֲנוֹת עֵינֵי
אֲשֶׁר עֵינֵי בָצוּם נִפְשֵׁי, בְּרַכִּי כְשֶׁלּוֹ מִצּוּם וּבְשָׂרֵי כֶּחֶשׁ מִשְׁמֹן. וַיְהִי
חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לִפְנֵיךָ מֵעוֹט חֲלָבִי וְדָמִי אֲשֶׁר נִתְמַעֵט הַיּוֹם
בְּתַעֲנִיתִי כְּחֶלֶב וְדָם הַנִּקְרָב עַל גְּבִי מִזְבֵּחַךָ הַקְּדוֹשׁ. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ
וּחֲסִדֶיךָ הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ לְתַקֵּן אֶת פְּגָם נַפְשָׁנוּ בְּמִסְפָּר
וּבְמִפְקָד שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בָּהֶם. וְגַלְוֵי וַיְדוּעַ לִפְנֵיךָ כִּי
חֲפֵץ הֵייתִי לַעֲשׂוֹת תַּקּוּן זֶה בְּכֹל לֵב, אֶף אֵין בִּי כֹחַ, וְכִשָּׁל כֹּחִי
לְהִתְעַנּוֹת כֹּל כֹּף יָמַיִם רְצוּפִים זֶה אַחֵר זֶה, וְלָכֵן אָנִי מִפְּרִישׁ צְדָקָה
לְפִדְיוֹן תַּעֲנִיּוֹת אֱלוֹ. וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֵּלַת הַצְּדָקָה שְׂאֵנִי נוֹתֵן
בְּעִבּוֹר הַתַּעֲנִיּוֹת כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנִיּוֹתִי, וְכֹל הַתַּקּוּנִים וּבְרוּר נִיצוּצוֹת
הַקְּדוּשָׁה הָרְאוּיִם לְהִתְבָּרֵר וּלְצִאת עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת, יְהִי מִתְבָּרְרִים
וַיּוֹצֵאִים עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שֶׁל פְּדִיּוֹן הַתַּעֲנִיּוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הֲרִבִּים
תִּטְהַר אֶת הַפְּגָמִים וְאֶת הַכְּתָמִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּגוֹפִי וּנְפִשִׁי, רוּחִי
וְנִשְׁמָתִי. וְכֹל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בְּקַלְפוֹת עַל יְדֵי חַטָּאתִי וּנְבָרָאוּ
מֵהֶם מִשְׁחִיתִים מְחַבְּלִים כְּרָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ שְׂמִימוֹתוֹ כֹּל אוֹתָם
קַלְפוֹת, וַיִּחְזְרוּ כֹּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוֹם שְׂרָשָׁם בְּעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ (חב"ו) הֲרִמּוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת חֵיל בְּלַע
וַיִּקְיָאֲנוּ מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל, וּמִפְּסוּק חֵילְקֵם בְּחַיִּים וַיִּצְפּוּנָה תְּמַלֵּא
בְּטָנָם, וְלְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל (ב"ט) הֲרִמּוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת בְּזֹרְעוֹ לְקַבֵּץ
ט'לָאִים. וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְעֵתִירָתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ
(אֶרְאִית"א) הֲרִמּוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת אֲנִי אֶנָּה רַחֲמֶיךָ אֶת רִגְזָךְ לְכַבְּשׁוֹ

ת'מחול א'שמותינו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ברוך שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה **אהדונה** צורי וגאלי.

רבנו של עולם מודה אני לפניך על אשר חטאתי עויתי ופשעתי אני ובייתי, ופגמנו בשמות הקדש ובספירות העליונות בעון אסור הנדה, וברב רחמיה הודעת על ידי עבדיך חכמי ישראל, לתקן נפשנו בתענית לצום שנים ושמונים יום רצופים, ולכן הנני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה, לפדות ימי התענית שצריך להתענות אני ובייתי, כי כן יסוד עבדיך לפדות בכסף כל תענית, ובכן יהי רצון מלפניך יהוה **אהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו שתעלה עלי כאלו התענית אני ובייתי שנים ושמונים יום רצופים ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך הצדקה הזאת אשר אני נותן בעבור התענית, כאלו התענית אני ובייתי שנים ושמונים יום רצופים גמורים ושלמים, וכאלו כוננתי בכל הכונות שצריך לכון בהם. ואתה בטובה תמלא כל השמות שפגמנו בהם, ותמחול ותסלח ותכפר לחטאתינו ועונותינו ופשעינו, כי חנון ורחום אתה ומרבה לסלוח, עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך עשה למען קדשתך, למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני, חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה.

מכאן יכול לשבת ולהמשיך פרגיל.

יאמר פסוקים אלו, כל פסוק שלש פעמים:

יהוה **אהדונה** צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יהוה **אהדונה** צבאות אשרי אדם בטח בה:

יהוה **אהדונה** הושיעה. הפולך יעננו ביום קראנו:

ואני תפלתי לה יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך. ענני באמת ישעך:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

אחר כך יקרא ספר ראשון של תהלים שיש בו מ"א מזמורים. ואחר

כך יקרא ממזמור ק"י עד הסוף שהם מ"א מזמורים, נעשו פ"ב

מזמורים כנגד פדיון פ"ב ימי הצום, מי שיכול ילמד גם אדרא זוטא.

(אם אינו יכול יקרא מעט מזמורים וימשיך את סדר התפלה וכך

יאמר: למוד התהלים שאני עתיד להשלים וכו')

אחר הלמוד יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שיהיה חשוב ומקבל ומרוצה לפניך הלמוד שלמדתי בתורתך הקדושה, לתקן מה שפגמתי אני וביתי בעון הנדה, ויעלה לפניך הבל קריאתי בתורתך הקדושה, לתקן אותיות שמותיך הקדושים שפגמתי בהם אני וביתי, וברב רחמיה וחסדיך יתקן כל אשר פגמנו, ומשך שפע רב בכל העולמות הקדושים, ומשם ימשך שפע רב לנפשנו רוחנו ונשמתנו. עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה ויהיה היום הזה יום רצון לפניך, לתקן את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמנו בכללות אצילות בריאה יצירה עשייה, וכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשייה, ולברך חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנגה דאצילות בריאה יצירה עשייה, ונגה כאור תהיה אל מקום הקדש:

אנא יהוה **יאהדונה** בזכות אברהם אהבך האחוז במדת החסד, ובזכות יצחק עבדך האחוז במדת הגבורה, ובזכות יעקב תמימך האחוז במדת התפארת, ובזכות משה נביאך האחוז במדת הנצח, ובזכות אהרן כהןך האחוז במדת ההוד, ובזכות יוסף צדיקך האחוז במדת היסוד, ובזכות דוד עבדך משיחך האחוז במדת המלכות, יתקנו שבעה נחלי המלכות תקון גמור ושלם, ויחזרו להיות מלאים ומאירים ונמשכים בשפע רב כרצונך:

עשה למען שבעה שמותיך הקדושים: עשה למען שבעה קולות הקדושים: עשה למען שבעה היכלות הקדושים: עשה למען שבעה חפות של הצדיקים: עשה למען שבעה רועים שעתידין לעמוד: עשה למען שבעה שמטות שביובל: עשה למען מצות שבעה הזאות של כהן גדול ביום הכפורים: עשה למען מצות שבעת קני המנורה: עשה למען מצות שבעת ימי חג הסוכות: עשה למען מצות שבעת ימי חג המצות: עשה למען מצות שבעה ימי נקיים של ספירת הנדה: עשה למען מצות שבעת ימי חפה: עשה למען מצות שבע ברכות של חתן וכלה: עשה למען מצות שבע כריכות של תפלין: עשה למען מצות שבע ברכות של קריאת שמע: עשה למען מצות שבע עליות של ספר תורה בשבת:

יאמר פסוקים אלו שבע פעמים.

אנא יהוה **יאהדונה** הושיעה נא אנא יהוה **יאהדונה** הצליחה נא:

אָנָא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא:
אָנָא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא:
אָנָא אֵל נָא, רַפָּא נָא, סִלַּח נָא, הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אָחַר כֶּה יֵאמֹר.

אָנָא הַמְנַחֵלְנוּ דַּת סַפְרִים חֲמִשָּׁה, הַמְשַׁמְיַעְנוּ דְּבְרוֹתֵינוּ בְּקוֹלוֹת
חֲמִשָּׁה, הַכְּתוּבִים עַל הַלוּחוֹת חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה, תְּתַקֵּן וְתֵאִיר אוֹת ה"י
שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה עֶשֶׂר וְחֲמִשָּׁה. וְתַבְנֶה וְתַכּוֹנֵן אוֹת ה"א שְׁמִסְפָּרָה
בְּמִלּוּאָה אֶחָד וְחֲמִשָּׁה. וְתַתְּחַבֵּר וְתַתִּישֵׁב אוֹת ה"ה שְׁמִסְפָּרָה חֲמִשָּׁה
וְחֲמִשָּׁה:

אָנָא הַבּוֹרָא עוֹלָם הִזֶּה בְּאוֹת ה' שְׁמִסְפָּרָה חֲמִשָּׁה, וַיִּצַר בְּאָדָם חוֹשִׁים
חֲמִשָּׁה, וְתַקֵּן בָּפֶה מוֹצְאוֹת חֲמִשָּׁה, וְהַמְבִטִיחֵנוּ לְיָמִים אֶלְף וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה, תְּתַקֵּן וְתֵאִיר אוֹת ה"י שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה
עֶשֶׂר וְחֲמִשָּׁה. וְתַבְנֶה וְתַכּוֹנֵן אוֹת ה"א שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה אֶחָד
וְחֲמִשָּׁה. וְתַתְּחַבֵּר וְתַתִּישֵׁב אוֹת ה"ה שְׁמִסְפָּרָה חֲמִשָּׁה וְחֲמִשָּׁה:

אָנָא בְּזָכוֹת הַנוֹתֵן לְאַחֵיו חֲלִיפוֹת שְׁמִלוֹת חֲמִשָּׁה, וּבְזָכוֹת אֲשֶׁר רַבָּה
מִשְׁאָתוֹ יְדוֹת חֲמִשָּׁה, וּבְזָכוֹת אֲשֶׁר הֵמִית מַלְכִים חֲמִשָּׁה, וַיִּתֵּלֶם עַל
עַצְמֵי חֲמִשָּׁה, וּבְזָכוֹת אֲשֶׁר לְבֶשׂ לְבוֹשׁ מַלְכוּת מִיָּנִים חֲמִשָּׁה, תְּתַקֵּן
וְתֵאִיר אוֹת ה"י שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה עֶשֶׂר וְחֲמִשָּׁה. וְתַבְנֶה וְתַכּוֹנֵן אוֹת
ה"א שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה אֶחָד וְחֲמִשָּׁה. וְתַתְּחַבֵּר וְתַתִּישֵׁב אוֹת ה"ה
שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה חֲמִשָּׁה וְחֲמִשָּׁה:

אָנָא בְּזָכוֹת אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ חֲלוּקֵי אַבְנִים חֲמִשָּׁה, וְהוּבָא לוֹ מִנְחָה צֶאֱן
עֲשׂוּיוֹת חֲמִשָּׁה, וְקָלִי סָאִים חֲמִשָּׁה, תְּתַקֵּן וְתֵאִיר אוֹת ה"י שְׁמִסְפָּרָה
בְּמִלּוּאָה עֶשֶׂר וְחֲמִשָּׁה. וְתַבְנֶה וְתַכּוֹנֵן אוֹת ה"א שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה
אֶחָד וְחֲמִשָּׁה, וְתַתְּחַבֵּר וְתַתִּישֵׁב אוֹת ה"ה שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה חֲמִשָּׁה
וְחֲמִשָּׁה:

אָנָא בְּזָכוֹת אֲשֶׁר הָיָה שִׁירוֹ אֶלְף וְחֲמִשָּׁה, וְעָשָׂה כְּנִפּוֹת הַפְּרָכְת אַמוֹת
חֲמִשָּׁה, וּבְנֶה קוֹמַת הִצִּיעַ עַל כָּל הַבֵּית אַמוֹת חֲמִשָּׁה, וְקוֹמַת
הַכּוֹתֶרֶת שֶׁל רֵאשֵׁי הַעַמּוּדִים אַמוֹת חֲמִשָּׁה, וְקוֹמַת הַיָּם אַמוֹת
חֲמִשָּׁה, תְּתַקֵּן וְתֵאִיר אוֹת ה"י שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה עֶשֶׂר וְחֲמִשָּׁה.
וְתַבְנֶה וְתַכּוֹנֵן אוֹת ה"א שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה אֶחָד וְחֲמִשָּׁה. וְתַתְּחַבֵּר
וְתַתִּישֵׁב אוֹת ה"ה שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה חֲמִשָּׁה וְחֲמִשָּׁה:

אָנָא בְּזָכוֹת אֲשֶׁר מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַיִם בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן שְׁנַיִם עָשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה,

וְהִרְגַת אֶת אוֹיְבָיו מֵאֵה אֶלֶף וּשְׂמוֹנִים וְחֲמִשָּׁה, וְהוֹסֶפֶת עַל יְמֵי שָׁנֹת
חַיִּים עֲשָׂרָה וְחֲמִשָּׁה, תִּתְקַן וְתֵאִיר אוֹת ה"י שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה עֶשֶׂר
וְחֲמִשָּׁה, וְתִבְנֶה וְתִכּוֹנֶן אוֹת ה"א שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה אֶחָד וְחֲמִשָּׁה.
וְתִתְחַבֵּר וְתִתְיַשֵּׁב אוֹת ה"ה שְׁמִסְפָּרָה בְּמִלּוּאָה חֲמִשָּׁה וְחֲמִשָּׁה:

יֹאמֵר פְּסוּקִים אֵלּוּ חֲמֵשׁ פְּעָמִים:

וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם, וְאֵת חֲמִישִׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנִתַּן אוֹתוֹ
לְפָנָיו. וְהִפְהִין יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשֵׁם וְנִסְלַח לוֹ:
וְאִם גָּאֵל יִגְאֵל אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ, חֲמִישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו:

יֹאמֵר פְּסוּק זֶה שֶׁבַע פְּעָמִים:

אֲנִי הֵיחָה יֹאחֲזֵנִי הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנִי הֵיחָה יֹאחֲזֵנִי הַצְּלִיחָה נָא:

יַעֲמוּד וְיֹאמֵר בְּקִשָּׁה זוֹ.

הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה נָא.

אֲנִי הַמְקַדֵּם לְעוֹלָם דְּבָרִים שֶׁבָּעָה, הַסּוֹדֵר בְּרֵאשִׁית לְיָמִים שֶׁבָּעָה,
הַנוֹטָה שְׁמַיִם שֶׁבָּעָה, וְרוֹקֵעַ אַרְצוֹת שֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוֹת
נְחָלִים שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אֲנִי הַמְּנַחֵלְנִי שֶׁבֶת לְיָמִים שֶׁבָּעָה, וְשִׁנַּת הַשְּׂמִטָּה לְשָׁנִים שֶׁבָּעָה,
וְשִׁנַּת הַיּוֹבֵל לְקֶץ שְׁבוּעִים שֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוֹת נְחָלִים
שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אֲנִי הַחוֹזֵק זְמַן חִירוֹתֵנוּ יָמִים שֶׁבָּעָה, וְחַג הַבְּכוֹרִים לְשְׁבוּעִים שֶׁבָּעָה,
וְלוֹלֵב וְחַג וְסִכָּה וְנִסּוּף הַמַּיִם שֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוֹת נְחָלִים
שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אֲנִי בְּזָכוֹת אִישׁ תָּם אֲשֶׁר יֵצֵא מִבְּאֵר שֶׁבָּעָה, וְעֶבֶד בְּנִשְׂיוֹ שָׁנִים
שֶׁבָּעָה וְשֶׁבָּעָה, וְהָיוּ שְׁנוֹתָיו מֵאָה וָאַרְבָּעִים וְשֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר
בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אֲנִי בְּזָכוֹת אִישׁ צָדִיק אֲשֶׁר פָּתַר חִלּוֹם הַפְּרוֹת שֶׁבָּעָה, וְחִלּוֹם
הַשְּׂבָלִים שֶׁבָּעָה, וְצָבַר בָּרַךְ בְּשָׁנֵי הַשְּׂבָע שֶׁבָּעָה, וְיִכְלָל עִם רַב בְּשָׁנֵי
הָרָעָב שֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים
וּמְלָאִים בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אֲנִי בְּזָכוֹת אִישׁ מִבֵּית לִוִי אֲשֶׁר הָיוּ שְׁנוֹתָיו מֵאָה וְשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבָּעָה,
וְהוֹלִיד בֶּן אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ יְמֵי מְלּוּאִים שֶׁבָּעָה, וְהִעֲלָה גֵרוֹת הַמְּנוּרָה
שֶׁבָּעָה, תִּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה, וְיִהְיוּ שְׁלָמִים וּמְלָאִים
בְּמַלְכוֹת נְחָלִים שֶׁבָּעָה:

אָנָא בְּזָכוֹת אִישׁ חֵיל אֲשֶׁר נִבְחַר מֵאַחִים שְׁבָעָה, וּמְלַךְ בְּחֶבְרוֹן שְׁנַיִם שְׁבָעָה, וַיְהִי לוֹ גְבוּרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁבָעָה, תִּתְקַן וְתֵאֵיר בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה, וַיְהִי שְׁלָמַיִם וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה:

אָנָא בְּזָכוֹת אִישׁ יָדִיד אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשָׁנַיִם שְׁבָעָה, וַיִּקְהֵלוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבָעָה, וַיַּעַשׂ אֶת הַחֹג שְׁבָעָה וּשְׁבָעָה, תִּתְקַן וְתֵאֵיר בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה, וַיְהִי שְׁלָמַיִם וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה:

אָנָא בְּזָכוֹת אִישׁ קָדוֹשׁ אֲשֶׁר גָּהַר עַל הַנְּעוּר וַיִּזְרַר פְּעָמַיִם שְׁבָעָה, וַיִּטְהַר הַמְצָרַע בְּמֵי הַיַּרְדֵּן בְּטַבִּילוֹת שְׁבָעָה, תִּתְקַן וְתֵאֵיר בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה, וַיְהִי שְׁלָמַיִם וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחֻלִים שְׁבָעָה:

הוֹשִׁעַנָּא הוֹשִׁעַנָּא:

יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ: וְאַנִּי תַפְלְתִי לָךְ יְהוָה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: יְהוָה לְרְצוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אַחַר כֵּךְ יֵאמֹר:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁיֵהָא מַעוּט חֻלְבֵי וְדָמֵי שְׁנַתְמַעֵט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי חֲשׁוֹב וּמִקְבֵּל לְפָנֶיךָ כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּיו עַל גְּבִי מִזְבַּחְךָ הַקָּדוֹשׁ, וּבִכַח חֻלֵב וְדָם שְׁנַתְמַעֵט מִמְּנִי, יִתְעוֹרֵר סוּד ב' זְוִיגֵי מ"ב דְּחִיף וְגֵרוֹן. וּבְכֵן יִמְתְּקוּ מִסְפַּר אוֹתֵיּוֹת דְּמַלּוּי דְּרַבּוּעַ דְּאֱלֹהִים דְּהֵי"ן הָעוֹלָה שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת, וְעַם מִסְפַּר מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים אוֹתֵיּוֹת דְּעֵשֶׂר פְּעָמַיִם אֱלֹהִים בְּמַלּוּיִם, יַעֲלוּ לְמִסְפַּר תַּעֲנִית.

שְׁמוֹת אֵלוֹ לֹא יוֹצִיאִם בְּפִיו אֱלָא יְהִרְהַר בְּלִבּוֹ

אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם

וַיַּעֲלֵה לְפָנֶיךָ מִדְּרָגָה לְמַעְלָה מִמְּדְרָגָה, מַעֲשִׂיָה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לְבְרִיאָה וּמִבְרִיאָה לְאַצִּילוּת, עַד מוֹחָא סְתִימָאָה מַחֲשָׁבָה הַעֲלִיזוּנָה, דְּבוּרֵר אַכְּל וְזָרִיק פְּסֻלַת, וּמִכַּחַה יִשְׁתַּלְשַׁל וַיִּרַד שְׁפַע גְּדוֹל וְרַב עַל

כֹּל הָעוֹלָמוֹת, מִדְּרָגָה אַחַר מִדְּרָגָה, מְאַצִּילוֹת לְבְרִיאָה וּמְבַרְיָאָה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לְעֵשְׂיָה, וּמִשָּׁם יִגִּיעַ וַיְחוּל עָלַי, לְטַהֵר לְבַי לְעִבְדְּךָ לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, וּלְתַת כַּח בְּמַחְשַׁבְתִּי וּבְמַחֲוֵי לְבָר וּלְתַקֵּן וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה וְהַנְּפֹשׁוֹת וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת דְּקִדְשָׁה, וּלְהַגְבִּיר חֵלֶק הַטוֹב שֵׁשׁ בֵּי עַל הַחֵלֶק הָרַע שֵׁשׁ בֵּי, וְהִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ וְאַתָּה תַעֲנֵה, נִדְבַר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כְּדַבֵּר שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע", כִּי אַתָּה ה' פּוֹדֵה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֹל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ תַּפְּלַת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה.

אֲנָא יְהוָה **'אהדונה'** אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ אֲנָא נוֹלִיךְ אֶת חֲרַפְתֵּנוּ, בֶּן כֶּסֶל תּוֹגַת אָמוֹ, וְאִם תִּפְנֶה לְחֲטָאתֵינוּ אָבֵד שְׁבָרֵנוּ וְתִקּוּתֵינוּ, וְאִם תִּשְׁמַר עֲוֹנֵינוּ מִי יַעֲמֵד לְפָנֶיךָ מֵאֵז אִפִּיךָ, וּבְטוֹבֶךָ הַגְּדוֹל תַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְרָאָה בְּעֵין חַמְלָתְךָ צָרַת גּוֹפֵינוּ וְנִשְׁמַתֵּינוּ וְקָבַל בְּרַב רַחֲמֶיךָ תִּשְׁוֹבְתֵינוּ וְקוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ יְהוָה **'אהדונה'** הוֹשִׁיעָה הַמְּלָךְ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ, וּבִיד זַעֲמֶךָ אֵל תִּטְשֵׁנוּ, וְלֹא לֵארוֹךְ אִפֶּךָ תִּקְחָנוּ, כִּי גְלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא עֲלִתָה עַל לְבָנוּ לְהַמְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וּלְעֵשׂוֹת נֶגֶד כְּוִנְיָתְךָ, אִפְסֵס כִּי עַז יִצְרָנוּ הָרַע וְעַל פְּרַחֲנוּ נֹטָה אֲרַחֵנוּ, וּמִנַּע הַטוֹב מִמֶּנּוּ, דְּמִיוֹנוּ כְּאַרְיָה יִכְסוֹף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יוֹשֵׁב בְּמַסְתְּרִים וּפְתַע פְּתָאוֹם חַיִּים בְּלַעֲיוֹנוּ וְאַתָּה בְּטוֹבֶךָ יְהוָה **'אהדונה'** בְּצַדִּיקְתָּ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁינוּ, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשֵׁנוּ וְהַעֲלָה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְעוֹנֵינוּ וְהִיָּו לְמְאוֹרוֹת כָּל הַשָּׁמוֹת אֲשֶׁר הַחֲשַׁכְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְחֲטָאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְטַהֵר לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שְׁלֵם בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה, אָמוֹן, כֵּן יְהִי רָצוֹן. יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיזוּן לְבַי לְפָנֶיךָ יְהוָה **'אהדונה'** צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יעשה שבעה הקפות לתבה בבית הכנסת, ובכל הקפה יאמר מזמור הבו לה' בני אלים, כלו, ופסוק מפסוקי אנה בכח, לפי הסדר הזה.
מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹ לִיהוָה **'אהדונה'** בְּנֵי אֱלֹהִים הַבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד וְעַז: הַבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד שָׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרַעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה שִׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִי מְדַבֵּר יַחֲלִי יְהוָה מְדַבֵּר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף

יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

אב"ג ית"ץ) אָנָּא בְּכַח. גְּדוּלַת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה:
(קר"ע שט"ן) קִבַּל רִנַּת. עִמָּךְ שִׁגְבָנוּ. טְהַרְנוּ נוֹרָא:
(נג"ד יכ"ש) נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחִידָךְ. כְּבַבַּת שְׁמַרְם:
(בט"ר צת"ג) בְּרַכְם טְהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תְּמִיד גְּמִלְם:
(חק"ב טנ"ע) חֲסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוּבָךְ. נַהֵל עֲדַתְךָ:
(יג"ל פז"ק) יְחִיד גְּאֵה. לְעַמָּךְ פִּנְה. זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ:
(שק"ו צי"ת) שְׁוֹעַתְנוּ קִבַּל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתְנוּ. יוֹדְעֵ תַעֲלוּמוֹת:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יתן הפסד לצדקה לעניים וראי שמיים או לזכוי הרבים בעניני שמירת הברית והעינים לתרומות לארגון "ונשמרתם": 0772222221 שלוחה 55 או בעמדות נדרים פלוס "ונשמרתם" או בבנק הדואר: 09 סניף: 001 חשבון: 26172689. או במזומן בשלוחה 72. וכן ניתן לתרום לארגון "גור אריה יהודה" 0507523086 ויהי רצון שה' יקבל תשובתו ברחון.

לדעת המקבליים צריך להתענות מאתים וששה עשר יום. ולהתגלגל תשע פעמים כל גופו בשלג. ומי שקשה לו הדבר, תקנו רבותינו המקבליים לצום מעלות השחר עד לצאת הכוכבים ולפדות ימי התענית וגלגולי השלג, בכסף שינתן לצדקה לעניים שומרי תורה ומצוות. (648 טו ואם אין בידו ממון ייתן 216 טז)

והיות והחוטא בחטא זה, אם לא תקן מעשיו יבא אחר מותו בגלגול כלב, לכן השב בתשובה טוב שיכבלו את רגליו לפחות שלש שעות, כדי שסורי הכבל יצילוהו מיסורי הלב. (כגון: חוט חשמל שיש בתוכו ברזל) (אפשר גם בשעת השנה בצהרים לקשור את רגליו)

וזה סדר התקנון.

יצום יום אחד מעלות השחר ועד לצאת הכוכבים. לך למקוה ויטבל שבע טבילות ראשונות לטהר נפשו, רוחו ונשמתו, מהקלפה שנדבקה בהם בגלל עון הגזייה, ויכון שטובל טבילות אלו

על דעת אלישע הנביא שאמר לנעמן לטבל מצרעתו, ושכן יטהרו נפשו, רוחו ונשמתו מטמאת צרעת עוונותיה, וטבילה שמיינית יכון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחנק, על קדושה, וישעל ידי זה יתיחדו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם.

יום לפני היום יאמר ודוי זה:

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. (הזכר יאמר, שכבתי עם גויה נדה שפחה זונה) (הנקבה תאמר, שכבתי עם גוי טמא). ופגמתי בשם הוי"ה במלוי ההי"ן אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מין נוקבין שבה. אוי לי אוייה עלי כי גרמתי רע לעצמי, להיות נקשר בכלב המעלה מין נוקבין של הקלפה. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עוונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו.

יתפלל מנחה מבעוד יום, ויקבל תענית בתפלת המנחה בברכת "שומע תפלה", או בסוף העמידה לפני שיאמר "עושה שלום".

אם לא קבל תענית בתוך תפלת המנחה, אבל כשהתפלל עמידה של מנחה חשב להתענות, הרי זה נחשב כקבלת תענית וצריך להתענות.

וזה נסוז קבלת התענית

רבנו של עולם, הריני מקבל עלי להתענות למחר מעלות השחר ועד

לצאת הכוכבים, על אשר חטאתי, עויתי ופשעתי וחללתי ברית קדש
ובאתי על בת אל נכר בגלגול זה ובגלגולים אחרים מעודי ועד היום
הזה, והריני מתנה שאם לא אוכל להתענות, כשאפריש פרוטה
לצדקה ואכנו לבטל התענית, אוכל לאכל ולשתות ללא שום עון
כלל. והריני מתכונן בתענית זה להקריב חלבי ודמי לפני הקדוש ברוך
הוא במקום הקרבן הנקרב על גבי המזבח, לכפר על חטאתי. ויהי
רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן לי כח
ובראות להתענות לפניך, ותקבל תשובתי ותעניתי ותרצני ברחמיך
הרבים.

טוב ללמוד בליל התענית משניות מסכת שבת וישתדל להבין
לפחות פרוש המלים. וכשישכב על מטתו, יניח אבן תחת ראשו בין
המצע והכר, ויכון בשם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, העולה בגימטריא כמנן
אבן.

טוב ורצוי לקום אחר חצות לילה ולומר ברכות השחר ותקון חצות
בכונה גדולה. אשה פטורה מלמוד המשניות, ותקון חצות.

ביום הצום יאמר

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה,
כפתיב בתורה: ושבת עד יהוה **יאהדונה** אלהיך ושמעת בקלו. והריני
מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין
בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזר
ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה
ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר
לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו.
חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. פעסנו. לצנו.
מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו.
צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחנתנו. **(הזכר יאמר,**
שכבתי עם גויה נדה שפחה זונה) **(הנקבה תאמר, שכבתי עם גוי**

טמא.) ופגמתי בשם הוי"ה במלוי ההי"ן אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מין נוקבין שבה. או לי אויה עלי כי גרמתי רע לעצמי, להיות נקשר בכלב המעלה מין נוקבין של הקלפה. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה **'אהדונה'** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו.

לפני הטבילה או הרחצה יאמר.

רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך אשר חטאתי עויתי ופשעתי בעון (הזכר יאמר, אשר שכבתי עם גויה נדה שפחה זונה, ופגמתי בשם הוי"ה במלוי ההין (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה), אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מין נוקבין שבה.) (והנקבה תאמר, אשר שכבתי עם גוי ערל לב, וערל בשר, וטמא.) וגרמתי רע לעצמי להיות נקשר בכלב המעלה מין נוקבין של הקלפה. ואתה ברחמיה הודעת על ידי עבדיך חכמי ישראל לתקן הפגם הזה לטבל תשע פעמים בשלג, ועל ידי טבילה בשלג יתקן הפגם ויסר קשירת השגל שהוא הכלב החיצון שבקלפה, וגלוי וידוע לפניך שאין אני יכול לעשות התקון הזה של טבילה בשלג פראוי: לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו חשובים ומקבלים ורצויים לפניך תשע טבילות (רחיצות) אלו שאני טובל (רוחץ) במים, כאלו טבלתי תשע פעמים בשלג, וברב רחמיה וברב חסדיך יתקן הפגם שפגמתי בשמך הקדוש, ויסר ממני קשירת הכלב שבקלפה, ויעלה לפניך כאלו פונתי בכל הפגנות הראויות לכון, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ובניהו בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבאר ביום השלג: והוא הכה את איש מצרי איש מראה ובדי המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן

יְהוֹדַע וְלוֹ שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגְּבָרִים: מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא
בָּא וַיִּשְׁמְהוּ דוּד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ: לָכוּ נָא וְנִזְכָּחָה יֹאמֶר יְהוָה **יֵהוּהוּ אֵהדוּנְהוּ**
אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְגַי לְבִינִי אִם יֵאָדְמוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרֵי יְהוּ:
כִּי כִּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשִּׁלְגַּי מִן הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְהָ לֹא יָשׁוּב כִּי אִם הָרוּהוּ
אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכְלֵ: כֵּן יִהְיֶה
דְּבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר חִפְצָתִי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: אִם הִתְרַחֲצָתִי בְּמֵי שִׁלְגַי וְהִזְכֹּתִי בְּבוֹר כִּפְּי:
כִּי לְשִׁלְגַי יֹאמֶר הוּא אָרֶץ, וְגֶשֶׁם מְטֵר וְגֶשֶׁם מְטֹרֹת עִזּוֹ: תַּחֲטָאֲנִי
בְּאֵזוֹב וְאֶטְהַר תַּכְבֵּסֵנִי וּמִשִּׁלְגַי אֲלַבֵּינִי: בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בְּהַ תִּשְׁלַג
בְּצִלְמוֹן: הִנָּתַן שִׁלְגַי כְּצִמְרֵי כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְזֵר: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשִּׁלְגַי
כִּי כָל בֵּיתָהּ לְבֹשׁ שָׁנִים:

יְטוּבֵל תִּשְׁעֵ טְבִילוֹת בְּמִקְוֵה מַיִם קָרִים. הָאָנוּס יִרְחֵץ גּוֹפוֹ בְּמַיִם קָרִים
תִּשְׁעֵ פְעָמִים.

לְבֹשׁ בְּגָדָיו וְיִרְחֵץ יָדָיו וְיַחֲזֹר לְקָרוֹת כָּל הַפְּסוּקִים מוּבְנִיָּהוּ בֵּן יְהוֹדַע,
עַד לְבֹשׁ שָׁנִים. וְאַחֵר כִּף יֹאמֶר פְּסוּקִים אֵלוּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
מִי אֵל כְּמוֹף נִשְׂא עֵוֹן וְעֵבֵר עַל פִּשְׁעוֹ לְשֹׁאֲרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא חֲחִזִּיק לְעַד
אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת
יָם כָּל חֲטָאֵתָם: תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קָדָם:

קַח בְּיָדוֹ שִׁלְגַי (333) "שִׁטְר גְּדוֹל מִ 34 ט"ו מִתּוֹף הַפְּדִיּוֹן,

שֵׁהם מִסְפֵּר אֶל"ף אֶל"ף אֶל"ף לְהַפְּרִישׁ לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר בְּקִשָּׁה זֹ:
לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה בְּדַחְלוֹ וְרַחְמוֹ, וְרַחְמוֹ וְדַחְלוֹ,
לְיַחֲדָא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרִינִי מִפְּרִישׁ
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְשִׁלְשׁ פְּרוּטוֹת אֵלוּי שְׁבִידִי לְצַדִּיקָה. וַיְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה **יֵהוּהוּ אֵהדוּנְהוּ** אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמִיָּה
וְחֶסֶדִיָּה, וְלְמַעַן פְּסוּקֵי תוֹרָה נְבִיאִים וְכַתּוּבִים שְׁקִרִיתִי לְפָנֶיהָ, וְלְמַעַן
סוּדוֹתֵיהֶם, וְלְמַעַן הַפְּרִשְׁתָּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וְשִׁלְשׁ פְּרוּטוֹת אֵלוּי
אֲשֶׁר הַפְּרִשְׁתִּי לְצַדִּיקָה, שִׁיְהֵא חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוּצָה לְפָנֶיהָ כְּאֵלוּי
עֲשִׂיתִי תִקּוֹן הַשִּׁלְגַי כְּרֹאזֵי בְּכָל הַכְּנֻסוֹת הָרֹאזִים לְכוֹן, לְתַקּוֹן הַפְּגָם
שְׁפָגְמָתִי בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּמַלּוּי הַהִי"ן (י"ד ה"ה ו"ו ה"ה) בְּשִׁכְבִי עִם
הַגּוֹיָה נְדָה שְׁפָחָה זֹנָה (הָאִשָּׁה תֹאמֶר, בְּשִׁכְבִי עִם גּוֹי עָרַל לֵב וְעָרַל
בֶּשֶׁר, וְטָמֵא). וַיִּוָּסֵר מִמֶּנִּי קִשְׁיֵרַת הַכֶּלֶב שְׁבַקְלָפָה. יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרִי

פִּי וְהִגִּיזוּן לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יֹאמֶר פְּסוּק זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאִמַת יִשְׁעֶךָ.

יֹאמֶר מְזֻמּוֹר זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִּי יְהוָה קוֹיִתָּה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי: נַפְשִׁי לְאֲדֹנָי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יֹאמֶר פְּסוּקִים אֵלוֹ שְׂרָאשִׁי תִיבוֹת שְׁלָהֶם יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה.

יו"ד

יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: דַּרְשֵׁתִי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי, וּמְכַל מְגוּרוֹתִי הִצִּילֵנִי:

ה"ה

הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: הִנֵּה כְעֵינִי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֵל יְד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנּוּ:

ו"ו

וְאֲנִי בַחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** כִּי גָמַל עָלַי: וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ. עֲנֵנִי בְּאִמַת יִשְׁעֶךָ:

ה"ה

הַסֵּתֵר פְּנֵיךָ מִחֶטְאִי וְכָל עֲוֹנוֹתֵי מִחַה: הִרְבַּ כְּבִסְתֵנִי מִעֲוֹנֵי וּמִחֶטְאֵתִי טַהֲרֵנִי:

יֹאמֶר פְּסוּק זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

וְלִכֹּל | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יַחֲרִץ כָּלֵב לְשֹׁנוּ לְמֵאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

יֹאמֶר פְּסוּק זֶה חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם פְּעָמִים:

הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי:

יאמר פסוק זה חמשים ושתים פעמים:

עיני תמיד אל יהוה, (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה). כי הוא יוציא מרשת רגלי:

יאמר מזמור זה שתי פעמים:

למנצח מזמור לדוד: **יענה יהוה יאהדונה** ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש. ומציון יסעדה: יזכר כל מנחתה. ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כלבבה. וכל עצתה ימלא: נרננה בישועתה ובשם אלהינו נדגל. ימלא יהוה יאהדונה כל משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע יהוה יאהדונה משיחו. יענהו משמי קדשו. בגברות ישע מינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו בשם יהוה יאהדונה אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה יאהדונה הושיעה המלך יענו ביום קראנו:

אחר כך ידליק שבעה נרות בבית הכנסת, (אם מתאפשר לו ואם לא אז אינו חייב) כנגד שבע ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות. וידליק עוד שני נרות, אחד לכבוד יוסף הצדיק, ואחד לכבוד נשמת בניהו בן יהוידע, עליהם השלום.

אם יזדמן באותו זמן שלג, יקח חתיכת שלג, ואם לאו, אם אפשר יקפיא מים במקרר חשמלי, ויגלגל ידיו בה ימין ושמאל, אצבעות וכף וזרוע, פנים ואחור, ויאמר בתחלה בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחלו ורחמו, ורחמו ודחלו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הריני מוכן ומזמן לגלגל אצבעותי וכפי זרועי הימין והשמאל בשלג תשע פעמים, ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך גלגול ידי בשלג תשע פעמים, כאלו גלגלתי כל גופי כלו בשלג תשע פעמים, לתקן מה שפגמתי בשם הוי"ה במלוי ההי"ן (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) אשר הוא במלכות דקדושה, והוא המעלה מין נוקבין קדישין שבה, ועל ידי גלגול ידי בשלג תשע פעמים, יתקן הפגם אשר פגמתי, ויוסר ממני קשירת השגל שהוא הפלב החיצון שבקלפה. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

סדר הפדיון:

יקח בידו פדיון מאתים וּשְׁשׁ עֶשְׂרֵה תַעֲנִיּוֹת וְעֲמוּד וַיֹּאמֶר:

עֲנֵנו אֲבִינוּ עֲנֵנו בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִיּוֹת הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי עַל כִּי עֲזוּנֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכַמְשָׂא כְבֹד כְּבָדוֹ מִמֶּנִּי. טִבַּעְתִּי בֵּינוֹן מִצוּלָה וְאִינוֹן מְעֻמָּד. בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וּשְׁבוּלַת שְׁטָפְתָנִי. יִרְאֶה וְרַעַד יְבוֹא בִּי בַעַת עֲמֻדֵי הַהֲתַפְּלָל לְפָנֶיךָ עַל רַע מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. בּוֹשְׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי לְהַרִים אֱלֹהֵי פָנָי אֵלֶיךָ. כִּי עֲזוּנֹתַי רַבּוּ לְמַעְלָה רֵאשׁ וְאֲשָׁמוֹתַי גָּדְלוּ עַד הַשָּׁמַיִם. לָךְ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** הַצְדָּקָה וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים. מָה אֶעֱנֶה וּמָה אֹמַר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק. כִּבֵּן סוֹרֵר וּמוֹרָה הֵייתִי לְפָנֶיךָ וְלֹא שָׁמַעְתִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. לְדַבְרֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. וְעִבְרַתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עִבְרַתִּי עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עִבְרַתִּי עַל דְּבָרֵי קִבְלָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשָּׁפַע. וְגִרְמַתִּי בַּעֲזוּנֹתַי לְהַפִּיל נִיּוּצוֹת הַקְּדוֹשָׁה בְּמַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְנִתַּתִּי כַח בְּקִלְפוֹת הַהֲתַחֲזֵק וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה וְלַהֲתַאֲחֹז וְלִינֹק מִן הַקְּדוּשָׁה. וְגִרְמַתִּי בַּעֲזוּנֹתַי לַעֲקוֹר וְלַהֲכַרִּית אֶת נַפְשִׁי הַקְּדוּשָׁה מִמְּקוֹרָהּ הָעֲלִיוֹן מֵאַרְצֵי הַחַיִּים וְלַהוֹרִידָהּ אֶל יִרְכַּתִּי בּוֹר. בּוֹרוֹת נְשָׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם. אוֹי וְאֲבוֹי עָלַי. אֵהָה עַל נַפְשִׁי. עַל מִי אֲנוּס לְעִזְרָה וְאֵנָה אֶפְנֶה לִישׁוּעָה. בּוֹשְׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי. אֲבָל גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי לֹא בְמֶרֶד וּבְמַעַל עָשִׂיתִי, וְלֹא לְהַכְעִיֵּסְךָ נִתְכַּוְּנֹתִי, רַק יִצְרִי גִבֵּר עָלַי וּמַעֲשֵׂה שְׁטוֹן הַצְּלִיחַ, כִּי הוּא מֵאֲשׁ וְאֲנִי מִבְּשׂוֹר וְדָם, וְהוּא אֲשֶׁר הִסִּיתָנִי וּפְתַנִּי לַעֲבֹר עַל מִצְוֹתֶיךָ, וְנִסְכַּלְתִּי וְעָשִׂיתִי עֲוֹן זֶה (**הִזְכֵּר יֹאמֶר**, אֲשֶׁר שָׁכַבְתִּי עִם גּוֹיָה נְדָה שִׁפְחָה זוֹנָה.) (**הִנְקָבָה תֹּאמֶר**, אֲשֶׁר שָׁכַבְתִּי עִם גּוֹי, טִמְאָה, עֶרְל לֵב, וְעֶרְל בְּשׂוֹר.) וְעַתָּה אָנִי בּוֹשׁ מִמַּעֲשֵׂי וּמִכְלָם אָנִי מַעֲזוּנֹתַי, וּמִתְנַחֵם וּמִתְחַרֵּט אָנִי עַל כָּל מָה שִׁחַטָּאתַי וְעוֹיֹתַי וּפְשָׁעֵתַי לְפָנֶיךָ מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עֲזֹבְתִי אֶת דְּרָכֵי הָרָעִים וְאֶת אַרְחוֹתַי הַמְּקַלְקְלִים, דְּכַתִּיב: יַעֲזֹב רִשְׁעוֹ דְרָכּוֹ וְאִישׁ אִוֵּן מִחֻשְׁבוֹתָיו וַיֵּשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלַּח. וּבְאֵתִי בְּלֵב נְשָׁבֵר וְנִדְכָה לְהִתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְלִדְפַק עַל שַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, כִּי אֵל מְלַךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וַיִּמְיָן פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

אָנָא יְהוָה **יאהדונה**, סֶלַח נָא לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים אֲשֶׁר חָטָאתִי וְעֵוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מַעֲוִדֵי עַל הָאֲדָמָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, **כֹּאן יִפְרַט הָאָדָם אֶת חַטָּאוֹתָיו וּפִשְׁעָיו, מִמָּה שֶׁזָּכַר, וַיִּשְׁבֵּר לִבּוֹ הָעֶרְל לִפְנֵי הַבוֹרָא, וַיִּשִׁים בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ כִּאִילוֹ חַטָּא הַיּוֹם בַּחַטָּאִים אֵלּוּ, וַיִּדְמָה בְּעֵינָיו אֵיךְ הוּא מִשְׁחֹזֵר אֶת חַטָּאוֹ לִפְנֵי בּוֹרָא עוֹלָם, וַיְהִי בּוֹשׁ וְנִכְלָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְחַק עוֹוֹנוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹבְטַח שֶׁלֹּא יַחְטֵא.**

וְאַל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כֹּל חַי. כִּי אַתָּה יְהוָה **יאהדונה** טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ. וְאַל נָא תִבְזֶה עֲוֹנוֹת עֵינֵי אֲשֶׁר עֵינֵי בָצוּם נִפְשִׁי, בְּרַכִּי כְּשֶׁלוֹ מִצוּם וּבִשְׂרֵי כֶּחֵשׁ מִשְׁמוֹ. וַיְהִי חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מַעוֹט חֲלָבִי וְדָמֵי אֲשֶׁר נִתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי כְּחֶלֶב וְדָם הַנִּקְרָב עַל גְּבִי מִזְבֵּחַךְ הַקְּדוֹשׁ. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ לְתַקֵּן אֶת פְּגָם נַפְשָׁנוּ בְּמִסְפָּר וּבְמִמְקָד שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בָּהֶם. וְגַלְוֵי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי חִפְץ הֵייתִי לַעֲשׂוֹת תַּקֵּוֹן זֶה בְּכָל לֵב, אַךְ אֵין בִּי כֹחַ, וְכִשָּׁל כֹּחִי לְהַתְעַנּוֹת כֹּל כֶּף יָמַי רְצוּפִים זֶה אַחֵר זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מִפְּרִישׁ צְדָקָה לְפָדְיוֹן תַּעֲנִיתוֹת אֵלּוּ. וְתַהֲיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֵּלַת הַצְּדָקָה שְׁאֵנִי נוֹתֵן בְּעֵבוֹר הַתַּעֲנִיתוֹת כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנִיתִי, וְכֹל הַתַּקֵּוֹנִים וּבְרוּר נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה הַרְאוּנִים לְהַתְבָּרֵר וּלְצַאֵת עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיתוֹת, יְהִיו מִתְבָּרְרִים וַיּוֹצֵאִים עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שֶׁל פְּדִיוֹן הַתַּעֲנִיתוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּטְהַר אֶת הַפְּגָמִים וְאֶת הַכֶּתְמִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּגוּפֵי וּנְפִשֵׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. וְכֹל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בְּקַלְפוֹת עַל יְדֵי חַטָּאתִי וְנִבְרָאוּ מֵהֶם מִשְׁחִיתִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂמִיחוֹתוֹ כֹּל אוֹתָם קַלְפוֹת, וַיַּחֲזְרוּ כֹּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוֹם שֶׁרָשַׁם בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ (**חב"ו**) הַרְמוֹז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת ח' ל' ב' לַע ו' י' קִי אָנוּ מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל, וּמִפְּסוּק ח' לָקָם ב' חִיִּים ו' צְפוּנָה תְּמִלָּא בְּטָנָם, וְלְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל (**בי"ט**) הַרְמוֹז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת ב' זָרוּעוֹ ו' קִבְּץ ט' לָאִים. וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְעֵתִירָתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ הַקְּדוֹשׁ (**ארארית"א**) הַרְמוֹז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת א' נָא ר' חֲמִיךָ א' ת' ר' גָּדָה י' כִּבְשׁוֹ ת' מַחֹל א' שְׁמוֹתֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה, בְּדַחְלוֹ וּרְחִמּוֹ, וּרְחִמּוֹ וּדְחִלוֹ,

לִיְחָדָא שָׁם י"ה בו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יְהו"ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרְיֵנִי מִפְּרִישׁ מַעוֹת אֱלוֹ שְׁבִיִּדִי לְצַדִּיקָה. וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֵהִי אֲבוֹתַי שְׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת הַפְּרִשְׁת׃ הַצַּדִּיקָה, כְּאֵלֹהֵי הַתְּעַנִּינִי לְפָנֶיךָ מֵאֲתִים וְשִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם רְצוּפִים, בְּעֵבוֹר תִּקּוּן הַפְּגָם שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, בְּעוֹן שֶׁשִׁכַּכְתִּי עִם גּוֹיָה נְדָה שֶׁפָּחָה זֹנָה, (הָאִשָּׁה תֹאמַר, גּוֹי עָרַל לִב וְעָרַל בֶּשֶׂר וְטָמֵא), כִּי כֵן יִסְדּוּ עֲבָדֶיךָ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לְפָדוֹת בְּכֶסֶף כָּל תְּעַנִּינִי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹהֵי הַתְּעַנִּינִי וְכוֹנְנִי בְּכָל הַפְּגָמוֹת הָרְאוּיּוֹת לְכוֹן בְּתִקּוּן עוֹן זֶה. וְיֵהִי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה: וְיֵהִי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה:

מִכָּאֵן יָכוֹל לְשַׁבֵּת וְלִהְיוֹת מְשִׁיב כְּרָגִיל

וַיִּסַּע מִלֶּאֶר הַגְּאֻלָּהִים הַהֶלֶךְ לְפָנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֵא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְיֵהִי הָעֵנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיִּאָר אֶת הַלַּיְלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה וַיִּשֶׂם אֶת הַיָּם לְחִרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַלּוּיִם תַּחַת כָּל בְּכוֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת בְּהֵמַת הַלּוּיִם תַּחַת בְּהֵמַתָּם וְהָיוּ לִי הַלּוּיִם אֲנִי יְהוָה: וְאֶת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמְּאֲתָיִם הָעֵדְפִים עַל הַלּוּיִם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלִקַּחְתָּ חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים לְגִלְגֵּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשְּׁקָל: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֵדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֵדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלּוּיִם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקַּח אֶת הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה:

אֲחֵר כֶּף יָבִיא כְּבִלֵי בְרָזֶל (כַּגּוּן): חוֹט חֲשַׁמֵּל שִׁישׁ בְּתוֹכוֹ בְּרָזֶל וַיִּתֵּן שְׁנֵי רִגְלָיו בָּהֶם, וְקוֹדֵם שִׁיתְנֵם בְּרִגְלָיו יֹאמַר בְּקֶשֶׁה זֶה:
הַרְיֵנִי מוֹכֵן לְקַבֵּל בְּלִב שְׁלֵם וּבְנַפְשׁ חֲפִצָּה צַעַר וְעָנּוּי שֶׁל כְּבִלֵי בְרָזֶל, לְכַפֵּר עוֹן שֶׁחֲטָאתִי בְּבִיאָתִי עַל גּוֹיָה נְכָרִיָּה וְשִׁכַּכְתִּי אוֹתָהּ, וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יְאֵהֲדוּנָה** אֱלֹהֵי וְאֵלֵהִי אֲבוֹתַי, שְׁיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ צַעַר כְּבִלֵי בְרָזֶל שֶׁאֲנִי מְצַטְעֵר בּוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה, שֶׁתְּצִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִן גִּלְגּוֹל הַכְּלָב שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת כְּב"ל, וְיִהְיֶה צַעְרִי בְּכַבֵּל הַזֶּה

תמורת גלגול הַכֶּלֶב, וְתַצִּילַנִי בְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל
(י״ד ה״ה ו״ו ה״ה) וּלְמַעַן זְכוּת אַבְרָהָם אִישׁ הַחֶסֶד שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכ״ל, וּלְמַעַן
זְכוּת יוֹסֵף צַדִּיק שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵנוּ בְּכַב־ל רָגְלוֹ בְּרָזַל בְּאֵה נַפְשׁוֹ, עַד
עַתָּה בָּא דְבָרוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ צִרְפַּתְהוּ: שְׁלַח מְלַךְ וַיְתִירוּהוּ
מוֹשֵׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ. וּלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ כָּלֵב בֶּן יִפְנֹה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וְעַבְדִּי כָּלֵב עָקַב הִיְתָה רוּחַ אַחֲרַת עַמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי. וּלְמַעַן זְכוּת
עֲבָדְךָ בְּנִיָּהוּ בֶן יְהוֹיָדָע, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וּבְנִיָּהוּ בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵיל רַב
פְּעֻלִים מְקַבְּצָאֵל, הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אַרְיָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת
הָאָרִי בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשְּׁלֵג. וּלְמַעַן זְכוּת עֲבָדְךָ אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב בּוֹ וַיַּעַל אֱלִיָּהוּ בַסְּעָרָה הַשָּׁמַיִם, וּמִסָּפֵר שְׂמוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ,
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּידוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. וַיְהִי
נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה:

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה:

**יְשִׁים בְּכָפֶל שְׁתֵּי רַגְלָיו, וַיִּשְׂאָרוּ רַגְלָיו בְּכָפֶל לְפָחוֹת שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת, וְאִם
יְהִי יוֹתֵר, עֲדִיף. וּבַעַת שְׂרַגְלָיו בְּכָפֶל יִשְׁתַּדֵּל לְיֹמֵר פֶּרֶק זֶה.**

אֲשֶׁרֵי תַמִּימֵי דָרְךָ, הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: ב אֲשֶׁרֵי נִצְרֵי עֲדָתִי, בְּכָל לַב
יְדִרְשׁוּהוּ: ג אֵף לֹא פָעֵלוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵי הַלְכוֹ: ד אֲתָה צוֹיְתָה פְקֻדֶיךָ לְשִׁמּוֹר
מֵאָד: ה אַחֲלֵי יִכְנֹו דַרְכֵי לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ: ו אַז לֹא אַבּוּשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל
מִצְוֹתֶיךָ: ז אֹדֶךָ בִּישֵׁר לִבִּב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ: ח אֶת חֲקִיךָ אֲשִׁמּוֹר אֶל
תַּעֲזִבֵנִי עַד מֵאָד: ט בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרוּחוֹ לְשִׁמּוֹר כְּדַבְּרֶךָ: י בְּכָל לְבִי
דְרַשְׁתִּיךָ אֶל תִּשְׁגִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי צִפְנֹתִי אֲמַרְתֶּךָ לְמַעַן לֹא אַחֲטָא לָךְ:
יב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנֵי חֲקִיךָ: יג בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ: יד בְּדַרְךָ
עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל הוֹן: טו בְּפְקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרוּחֹתֶיךָ: טז
בְּחֲקִיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ: יז גָּמַל עַל עֲבָדְךָ אַחִיָּה וְאֲשַׁמְרָה
דְּבָרֶךָ: יח גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֶךָ: יט גַּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל תִּסְתַּר
מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: כ גֹּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת: כא גַּעֲרַת יָדַיִם
אֲרוּרִים הַשְּׂגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: כב גַּל מַעֲלֵי חֶרֶף וּבּוֹז כִּי עֲדָתֶיךָ נִצְרַתִּי: כג גַּם
יִשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבְּרוּ עֲבָדְךָ יְשִׁיחַ בְּחֲקִיךָ: כד גַּם עֲדָתֶיךָ שֶׁעָשִׂי אֲנָשִׁי
עֲצָתִי: כה דְּבָקָה לְעַפְרָן נִפְשִׁי חִינֵי כְּדַבְּרֶךָ: כו דַּרְכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנֵי
חֲקִיךָ: כז דָּרְךָ פְקוּדֶיךָ הַבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: כח דִּלְפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹגָה
קִימֵנִי כְּדַבְּרֶךָ: כט דָּרְךָ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתֶךָ חֲנִינִי: ל דָּרְךָ אֲמִינָה בְּחַרְתִּי

משפטיה שגיתי: לא דבקתי בעדותיה יהוה אל תבישני: לב דרך מצותיה
ארוץ כי תרחיב לבי: לג הורני יהוה דרך חקיה ואצרנה עקב: לד הביני
ואצרה תורתה ואשמרנה בכל לב: לה הדריכני בנתיב מצותיה כי בו חפצתי:
לו הט לבי אל עדותיה ואל אל בצע: לז העבר עיני מראות שוא בדרך חגי:
לח הקם לעבדך אמרתה אשר ליראתך: לט העבר חרפתי אשר יגרת כי
משפטיה טובים: מ הנה תאבתי לפקדיה בצדקתה חגי: מא ויבאני חסדך
יהוה תשועתך כאמרתך: מב ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: מג ואל
תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטי יחלתי: מד ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד: מה ואתהלכה ברחבה כי פקדיה דרשתי: מו ואדברה
בעדתי נגד מלכים ולא אבוש: מז ואשתעשע במצותיה אשר אהבתי: מח
ואשא כפי אל מצותיה אשר אהבתי ואשיחה בחקיה: מט זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתי: נ זאת נחמתי בעניי כי אמרתה חיתי: נא זדים הליצני עד
מאד מתורתך לא נטיתי: נב זכרתי משפטי מעולם | יהוה ואתנחם: נג
זלעפה אחזנתי מרשעים עזבי תורתך: נד זמרות היו לי חקיה בבית מגורי:
נה זכרתי בלילה שמו יהוה ואשמרה תורתך: נו זאת היתה לי כי פקדיה
נצרת: נז חלקי יהוה אמרתי לשמו דבריה: נח חליתי פניה בכל לב חגי
כאמרתך: נט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתי: ס חשתי ולא
התמהמהתי לשמו מצותיה: סא חבלי רשעים עוודי תורתך לא שכחתי:
סב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקה: סג חבר אני לכל אשר
יראוה ולשמרי פקודיה: סד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיה למדני: סה טוב
עשית עם עבדך יהוה כדברך: סו טוב טעם ודעת למדני כי במצותיה
האמונת: סז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתה שמרתי: סח טוב אתה
ומטיב למדני חקיה: סט טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיה: ע
טפח כחלב לבם אני תורתך שעשעת: עא טוב לי כי ענית למען אלמד
חקיה: עב טוב לי תורת פיה מאלפי זהב וכסף: עג ידי עשוני ויכונוני הביני
ואלמדו מצותיה: עד יראיה יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: עה ידעתי
יהוה כי צדק משפטי ואמונה עניתני: עו יהי נא חסדך לנחמי כאמרתך
לעבדך: עז יבאני רחמי ואחיה כי תורתך שעשעי: עח יבשו זדים כי שקר
עוונתי אני אשיח בפקודיה: עט ישובו לי יראיה וידעי עדתי: פ יהי לבי
תמים בחקיה למען לא אבוש: פא כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
פב כלו עיני לאמרתך לאמור מתי תנחמני: פג כי הייתי נאד בקיסור חקיה
לא שכחתי: פד כמה ימי עבדך מתי תעשה בך דפי משפט: פה כרו לי זדים
שיחות אשר לא כתורתך: פו כל מצותיה אמונה שקר רדפוני ערני: פז
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדיה: פח כחסדך חגי ואשמרה עדות
פיה: פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים: צ לדר ודר אמונת כוננת ארץ
ותעמוד: צא למשפטי עמדו היום כי הכל עבדיה: צב לולי תורתך שעשעי
אז אבדתי בעניי: צג לעולם לא אשכח פקודיה כי בם חיינתי: צד לך אני

הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: צֹה לִי קוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְדָּנִי עֲדֹתֶיךָ אֲתוּבוּן: צו
לְכָל תַּכְלֶה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצְוֹתֶךָ מְאֹד: צו מֵה אֶהְבֵּתִי תוֹרֹתֶךָ כָּל הַיּוֹם
הִיא שִׁיחֹתִי: צח מֵאִיבֵי תַחֲכַמֵּנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: צט מִכָּל מַלְמָדֵי
הַשְּׂכַלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי: ק מִזְקָנִים אֲתוּבוּן כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי: קא מִכָּל
אֲרַח רַע כְּלֹאֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשֹׁמֵר דְּבָרֶךָ: קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אֲתָה
הוֹרֵתִנִי: קג מֵה נִמְלָצוּ לַחֲפִי אֲמִרְתֶּךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: קד מִפִּקּוּדֶיךָ אֲתוּבוּן עַל
כֵּן שִׁנְאֵתִי כָּל אֲרַח שֶׁקֶר: קה נִר לְרִגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי: קו נִשְׁבַּעְתִּי
וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָה: קז נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד יְהוֹה חֲיַנִּי כַּדְבָרֶךָ: קח
נִדְבּוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוֹה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: קט נִפְשִׁי בַכֶּפֶי תִמְיֵד וְתוֹרֹתֶךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי: קי נִתְּנוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: קיא נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה: קיב נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקִיךָ לְעוֹלָם עֲקָב: קיג
סַעֲפִים שִׁנְאֵתִי וְתוֹרֹתֶךָ אֶהְבֵּתִי: קיד סִתְרִי וּמִגִּנִּי אֲתָה לְדְבָרֶךָ יִחַלְתִּי: קטו
סוּרוּ מִמִּנֵּי מְרָעִים וְאַצְרֶה מִצְוֹת אֱלֹהֵי: קטז סִמְכַנִּי כְּאֲמִרְתֶּךָ וְאַחִיָּה וְאֵל
תְּבִישְׁנִי מִשְׁבְּרִי: קיז סַעֲדֵנִי וְאוֹשְׁעָה וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶיךָ תִמְיֵד: קיח סִלִּית כָּל
שׁוֹגִים מִחֻקֶיךָ כִּי שֶׁקֶר תִּרְמִיתֶם: קיט סִגִּים הַשֶּׁבֶת כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ לְכֹן
אֶהְבֵּתִי עֲדֹתֶיךָ: קכ סִמֹּר מִפְּחָדֶךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: קכא עֲשִׂיתִי
מִשְׁפָּט וְצִדֵק בַּל תִּנְחַנִּי לְעַשְׂקִי: קכב עֲרַב עֲבָדֶךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֻׁקֵנִי זְדִים:
קכג עֵינֵי כָּל לִישׁוּעֶתְךָ וְלֹאֲמַרְתִּי צְדָקָה: קכד עֲשֵׂה עִם עֲבָדֶךָ כַּחֲסִדֶךָ וְחֻקֶיךָ
לְמִדְנִי: קכה עֲבָדֶךָ אֲנִי הַבִּינִי וְאַדְעָה עֲדֹתֶיךָ: קכז עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוֹה הַפְּרוּ
תוֹרֹתֶךָ: קכז עַל כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז: קכח עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כָל
יִשְׁרָתִי כָּל אֲרַח שֶׁקֶר שִׁנְאֵתִי: קכט פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נִצְרָתֶם נִפְשִׁי: קל
פִּתַח דְּבָרֶיךָ יְאִיר מִבֵּין פְּתָיִים: קלא פִּי פִּעֲרָתִי וְאַשְׁפָּה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֶאֱבֹתִי:
קלב פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּן כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שְׁמֶךָ: קלג פְּעַמֵּי הַכֹּן בְּאֲמִרְתֶּךָ וְאֵל
תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֵנוֹן: קלד פְּדִנִי מֵעֶשֶׂק אֲדָם וְאַשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: קלה פְּנֵיךָ הָאָר
בְּעֲבָדֶךָ וּלְמִדְנִי אֵת חֻקֶיךָ: קלו פְּלָגִי מִיַּם יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרֹתֶךָ:
קלז צִדִּיק אֲתָה יְהוֹה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: קלח צוֹיֵת צִדֵק עֲדֹתֶיךָ וְאִמְנָה מְאֹד:
קלט צִמְתַּתֵּנִי קִנְאֵתִי כִּי שָׁכַחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי: קמ צְרוּפָה אֲמִרְתֶּךָ מְאֹד וְעֲבָדֶךָ
אֶהְבֶּה: קמא צַעִיר אֲנִכִּי וְנִבְּזָה פִקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קמב צִדְקָתֶךָ צִדֵק לְעוֹלָם
וְתוֹרֹתֶךָ אֲמַת: קמג צִר וּמִצּוֹק מִצְאוֹנֵי מִצְוֹתֶיךָ שִׁעֲשָׁעֵנִי: קמד צִדֵק עֲדוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם הַבִּינִי וְאַחִיָּה: קמה קְרָאתִי בְּכָל לַב עֲנִנִי יְהוֹה חֻקֶיךָ אֲצַרֶה: קמו
קְרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ: קמז קְדַמְתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאַשְׁעָה לְדְבָרֶךָ
יִחַלְתִּי: קמח קְדַמּוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאֲמִרְתֶּךָ: קמט קוֹלִי שִׁמְעָה
כַּחֲסִדֶךָ יְהוֹה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיַנִּי: קנ קְרָבוּ רִדְפֵי זְמָה מִתּוֹרֹתֶךָ רַחֲמוּ: קנא קְרוֹב
אֲתָה יְהוֹה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֲמַת: קנב קִדָּם יַעֲתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם:
קנג רָאֵה עֲנִנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרֹתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קנד רִיבָה רִיבֵי וְגֹאֲלֵנִי לְאֲמִרְתֶּךָ
חֲיַנִּי: קנה רַחוּק מְרָשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶיךָ לֹא דְרָשׁוּ: קנו רַחֲמִיךָ רַבִּים | יְהוֹה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיַנִּי: קנז רַבִּים רִדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נְטִיתִי: קנח רְאִיתִי בְּגָדִים

וְאֶתְקוּטְטָה אֲשֶׁר אִמְרַתָּה לֹא שָׁמְרוּ: קִנְט רָאָה כִּי פִקּוּדֶיךָ אֶהְבְּתִי יְהוָה
כַּחֲסֻדְךָ חֲיִנִּי: קִס רֹאשׁ דְּבַרְךָ אִמֶּת וְלַעוֹלָם כֹּל מִשְׁפָּט צְדָקָה: קִסא שְׁרִים
רְדִפּוּנֵי חַנּוּם וּמִדְּבַרְךָ פֶּחַד לִבִּי: קִסב שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֵּל רֵב:
קִסג שְׁקֹר שְׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תוֹרַתְךָ אֶהְבְּתִי: קִסד שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלְלַתֶּיךָ עַל
מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: קִסה שְׁלוֹם רֵב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְשׁוֹל: קִסו שְׁבַרְתִּי
לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה וּמִצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: קִסז שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאַהֲבֵם מֵאֹד:
קִסח שְׁמֵרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכֶי נִגְדָּה: קִסט תִּקְרַב רִנְתִּי לִפְנֵיךָ
יְהוָה כְּדְבַרְךָ הַבִּינֵנִי: קַע תְּבוֹא תַחְנִנִתִּי לִפְנֵיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: קַעא תִּבְעֵנָה
שִׁפְתֵי תַהֲלָה כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: קַעב תֵּעַן לִשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צְדָק:
קַעג תְּהִי יָדְךָ לְעֲזָרְנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: קַעד תִּאֲבָתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה
וְתוֹרַתְךָ שֶׁעֲשִׂיעִי: קַעה תַּחֲנִי נַפְשִׁי וְתַהֲלֵק וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרְנִי: קַעו תַּעֲתִיתִי
כְּשֶׁה אַבְד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:

וְעוֹד יֹאמֵר אַחֲרֶיךָ ט"ו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.

קכ"א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵל יְהוָה בְּצִרְתָּה לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי: ב יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי
מִשְׁפַּת שְׁקֹר מִלְשׁוֹן רְמִיָּה: ג מָה יִתֵּן לָךְ וּמָה יִסְיֶיךָ לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה: ד חֲצִי
גְבוּר שׁוֹנָנִים עִם גַּחְלֵי רְתֻמִּים: ה אוֹיֵה לִי כִי גִרְתִּי מִשֶׁךְ שִׁכְנַתִּי עִם אֶהְלִי
קָדָר: ו רַבַּת שִׁכְנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם: ז אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה
לְמַלְחָמָה:

קכ"א שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאִין יְבֵא עֲזָרִי: ב עֲזָרִי מֵעַם
יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי: ג אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יִנּוּם שְׁמֵרָה: ד הִנֵּה לֹא
יִנּוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה יְהוָה שְׁמֵרָה יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: ו יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכָּה וְיָרַח בְּלַיְלָה: ז יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רַע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: ח
יְהוָה יִשְׁמֹר צְאֲתֶךָ וּבֹאֶף מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

קכ"ב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נִלְךָ: ב עֲמֻדוֹת
הַיַּיִן רִגְלֵינוּ בִּשְׁעָרֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם: ג יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְרָה לָהּ יַחֲדָו: ד
שָׁשׂוּ עָלָו שְׁבֻטִים שְׁבֻטֵי יֵה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לָשֵׁם יְהוָה: ה כִּי שָׁמָּה |
יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹת לְבֵית דִּין: ו שְׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם יִשְׁלִיו
אַהֲבָיֶךָ: ז יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: ח לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בָּךְ: ט לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

קכ"ג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בַשְּׁמַיִם: ב הִנֵּה כְּעֵינֵי
עֲבָדִים אֵל יַד אֲדוֹנֵיהֶם: ג כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יַד גְּבַרְתָּה פֶּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: ד חֲנַנּוּ יְהוָה חֲנַנּוּ כִּי רֵב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: ה רַבַּת שִׁבְעָה לָהּ
נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים:

קכ"ד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִלְוִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: ב לִוְלִי
יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אֲדָם: ג אֲזִי חַיִּים בְּלַעוֹנֵי בְּחַרוֹת אֲפָם בְּנוֹ: ד אֲזִי
הַמִּים שֶׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: ה אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַיְדוּדִים:
ו בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: ז נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִכַּפַּח יוֹקָשִׁים

הפח נִשְׁבַּר וְאַנְחָנוּ וְנִמְלִטְנוּ: ח עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ:
קכה א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה כִּהָר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: ב
יְרוּשָׁלַיִם הַרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לַעֲמוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ג כִּי לֹא יִנוּחַ
שֹׁבֵט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם:
ד הִיטִיבָהּ יְהוָה לטוֹבִים וְלִישְׁרִים בְּלִבּוֹתָם: ה וְהַמַּטִּים עַקְלָלוֹתָם וְלִיכֶם
יְהוָה אֶת פְּעָלֵי הָאָנוּן שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קכו א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כַחֲלָמִים: ב אֲזַ יִמְלֹא
שָׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵ: ג
הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמַחִים: ד שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים
בְּנִגְבָּ: ה הַחֲרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: ו הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשֹּׁף הַחֲרָע בָּא
יְבֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֲלֵמָתָיו:

קכז א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשַׁלְמָה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת שְׁוֹא עֲמֹלוּ בּוֹנֵיו בּוֹ אִם
יְהוָה לֹא יִשְׁמֹר עִיר שְׁוֹא שָׁקֵד שׁוֹמְרֵ: ב שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי
שִׁבַת אֲכָלֵי לֶחֶם הַעֲצָבִים פֶּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בְּנִים שָׂכָר
פְּרֵי הַבֶּטֶן: ד כַּחצִים בִּיד גָּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: ה אֲשֶׁרֵי הַגְּבֹר אֲשֶׁר מִלֹּא אֶת
אֲשַׁפְתּוּ מֵהֶם לֹא יִבְשׂוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר:

קכח א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל יִרְאָה יְהוָה הַהֲלֹךְ בְּדַרְכָּיו: ב יִגִיעַ כַּפְּיָה כִּי
תֵאכַל אֲשֶׁרֵי וְטוֹב לָהּ: ג אֲשַׁתְּרָה כְּגִפְן פְּרִיָה בִּירְכָתֵי בֵיתְךָ בְּנִיךָ כִּשְׁתַּלִּי
זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנָה: ד הִנֵּה כִי כֵן יִבְרַךְ גְּבֹר יִרְאָה יְהוָה: ה יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
וַיֹּאֲה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וַיֹּאֲה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קכט א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרוּנֵי מְנַעוּרֵי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: ב רַבַּת צָרוּנֵי
מְנַעוּרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי: ג עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם: ד יְהוָה
צַדִּיק, קִצֵץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: ה יִבְשׂוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲוֹר כָּל שְׁנְאֵי צִיּוֹן: ו יִהְיוּ כַחצִירֵי
גִּגּוֹת שְׁקֻדְמַת שִׁלְף יִבְשׂוּ: ז שְׁלֹא מִלֹּא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֻצְנוּ מְעַמָּר: ח וְלֹא אֶמְרוּ
הַעֲבָרִים בְּרַכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

קל א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמָקִים קְרָאתֶיךָ יְהוָה: ב אֲדִנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה
אֲזִינָה קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: ג אִם עֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדִנִּי מִי יַעֲמֵד: ד כִּי עִמָּךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: ה קוֹיִתִי יְהוָה קוֹתָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלַתִּי: ו נִפְשִׁי
לְאֲדִנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: ז יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה
הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: ח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֹנוֹתָיו:

קלא א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, יְהוָה לֹא גָבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי
בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מַמְוִי: ב אִם לֹא שׁוֹיִתִּי וְדוֹמְמִתִּי נִפְשִׁי כְּגִמְלָה עָלַי אֲמוּ
כְּגִמְלָה עָלַי נִפְשִׁי: ג יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קלב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהוָה לְדָוִד אֶת כָּל עֲנוֹתָיו: ב אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִיהוָה
נָדַר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: ג אִם אָבֹא בְּאֶהֱל בֵּיתִי אִם אֲעֵלָה עַל עַרְשׁ צִוְעֵי: ד אִם
אֲתֵן שִׁנַּת לְעֵינַי לַעֲפַעֲפֵי תַנּוּמָה: ה עַד אֲמַצֵּא מְקוֹם לִיהוָה מִשְׁכָּנֹת לְאֲבִיר
יַעֲקֹב: ו הִנֵּה שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרָתָה מִצְּאֹנָה בְּשִׂדֵי יַעֲר: ז נְבוֹאָה לְמִשְׁכַּנְתּוֹ

נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵדֶם רַגְלָיו: ח קוֹמָה יְהוָה לְמִנוּחַתָּךְ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֲזָרְךָ: ט כְּהִנֵּךְ לִבְשׁוֹ צִדֵּק וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ: י בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחֲךָ: יא נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנֶךָ אֲשֵׁית לְכֶסֶף לָךְ: יב אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֲדַתִּי זֹאת אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עַדִּי עַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף לָךְ: יג כִּי בַחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲנִי לְמוֹשָׁב לִּי: יד זֹאת מִנוּחַתִּי עַדִּי עַד פֶּה אֲשַׁב כִּי אוֹתִיָּה: טו צִדְּהָ בְּרַךְ אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לְחַם: טז וְכִהְיִיָּה אֲלֵבִישׁ יִשְׁעֵךְ וְחִסְדֵיךָ רִנָּן יִרְנְנוּ: יז שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֻכְתִּי נֵר לְמִשְׁיַחֲךָ: יח אוֹיְבֵי אֲלֵבִישׁ בִּשְׁתַּ וְעֲלִי יִצִּיץ נֶזְרוֹ:

קלג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הֵנָּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שִׁבְתֵּי אַחִים גַּם יַחַד: ב כְּשִׁמּוֹן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֵן שִׁירְד עַל פִּי מִדוֹתָיו: ג כְּטַל הֶרְמוֹן שִׁירְד עַל הָרָרִי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם: ד קַלֵּד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הֵנָּה בְּרָכּוּ אֶת יְהוָה כֹּל עַבְדֵי יְהוָה הַעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת: ב שִׁאוּ יִדְכֶם קִדְשׁ וּבְרָכּוּ אֶת יְהוָה: ג בְּרָכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ:

אחר כף יתיר הכָּל וְיוֹצֵא רַגְלָיו מִמֶּנּוּ. וְקוֹדֵם שְׁיִתִּירֵנו **יאמר פְּסוּק זֶה:** וְיִחַנְנוּ וְיֹאמְרוּ פְדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר, וְסֵר עֲוֹנָךְ וְחִטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר:

לאחר שהוציא רגליו מן הכָּל. יַעֲמֹד וְיֹאמֵר בְּקִשָּׁה זֹאת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֵחַ לְפָנֶיךָ הַצֶּעֵר וְהַעֲנוּי שִׁיְהֵא לִי בְּכָל בְּרָזֵל, שְׁתַּצִּילֵנִי מִן גִּלְגּוֹל הַכְּלָב, וְתַעֲזָרֵנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח: כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נְרָאָה אוֹר: יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** צוּרֵי וְגֵאלֵי:

אחר כף יאמר.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שִׁיְהֵא מַעֲוֹט חֲלָבִי וְדָמֵי שְׁנַתְּמַעֵט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל לְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדְךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתָּנוּ עַל גִּבִּי מִזְבַּחַךְ הַקְּדוֹשׁ, וּבְכַח חֲלֵב וְדָם שְׁנַתְּמַעֵט מִמֶּנִּי, יַתְּעוֹרֵר סוֹד ב' זְוֹגֵי מ"ב דְּחִיף וְגֵרוֹן. וּבְכֵן יִמְתְּקוּ מִסְפָּר אוֹתוֹת דְּמִלּוֹי דְּרַבּוּעַ דְּאֱלֹהִים דְּהַחִי"ן הַעוֹלָה שְׁמוֹנָה מֵאוֹת, וְעַם מִסְפָּר מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים אוֹתוֹת דְּעֶשֶׂר פְּעֻמִּים אֱלֹהִים בְּמִלּוּיָם, יַעֲלוּ לְמִסְפָּר תַּעֲנִית.

שמות אלו לא יוציאים בפיו אלא יהרהר בלבו
אלף למד הה יוד מם **אלף למד הה יוד מם**
אלף למד הה יוד מם **אלף למד הה יוד מם**
אלף למד הה יוד מם **אלף למד הה יוד מם**
אלף למד הה יוד מם **אלף למד הה יוד מם**

ויעלה לפניך מדרגה למעלה ממדרגה, מעשייה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות, עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה, דבורר אכל וזריק פסלת, ומפחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על כל העולמות, מדרגה אחר מדרגה, מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשייה, ומשם יגיע ויחול עלי, לטהר לפי לעבדך ליראה ולאהבה את שמך, ולתת כח במחשבתי ובמחי לברר ולתקן ולהעלות כל ניצוצי הקדשה והנפשיות והרוחות והנשמות דקדשה, ולהגביר חלק הטוב שיש בי על החלק הרע שיש בי, והיה נא קרוב לשועתנו. טרם נקרא אליך ואתה תענה, נדבר ואתה תשמע, כדבר שנאמר "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע", כי אתה ה' פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה. אגא יהוה **יאהדונה** אוי נא לנו כי חטאנו אגא נוליק את חרפתנו, בן כסיל תוגת אמו, ואם תפנה לחטאתינו אבד שברנו ותקונתינו, ואם תשמר עונינו מי יעמד לפניך מאז אפיה, ובטובה הגדול תעורר רחמיה וראה בעין חמלתיך צרת גופינו ונשמתינו וקבל ברב רחמיה תשובתינו וקוראים בשמך יהוה **יאהדונה** הושיעה המלך, אל תעזבנו, וביד זעמך אל תטשנו, ולא לארך אפך תקחנו, כי גלוי וידוע לפניך כי לא עלתה על לבנו להמרות חס ושלים נגד כבודך ולעשות נגד כוננתך, אפס כי עז יצרנו הרע ועל כרחינו נטה ארחנו, ומנע הטוב ממנו, דמיונו פאריה כסוף לטרף וככפיר יושב במסתרים ופתע פתאום חיים בלעונו ואתה בטובה יהוה **יאהדונה** בצדקתך תוציא מצרה נפשינו, הצילה מחרב נפשנו והעלה ארוכה ומרפא לעונינו ויהיו למאורות כל השמות אשר החשכנו בעונותינו וחסאתינו ופשעינו, וטהר לבנו לעבדך באמת ובלבב שלם ביראה ובאהבה, אמן, כן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה **יאהדונה** צורי וגאלי:

יְעֹשֶׂה שְׂבָעָה הַקְּפוֹת לַתְּבַה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבְכָל הַקְּפָה יֹאמֵר מִזְמוֹר
הַבּו לַה' בְּנֵי אֱלֹהִים, כְּלוּ, וּפְסוּק מִפְּסוּקֵי אֲנָא בְּכַח, לְפִי הַסֵּדֵר הַזֶּה.
מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּו לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הַבּו לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הַבּו לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בַּהֲדַרְת קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל
הַכְּבוֹד הָרַעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בַּהֲדַר:
קוֹל יְהוָה שִׁבַר אַרְזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל
לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֶשׁ: קוֹל יְהוָה
יַחֲלִיל מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף
יַעֲרֹת וּבִהְיָכְלוּ כְּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוֹל יָשָׁב וַיִּשָׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

- אָנָּה בְּכַח. גְּדוּלַת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)
 - קָבַל רְנַת. עֲמֹךָ שֶׁגִּבְנוּ. טְהַרְנוּ נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)
 - נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ. כְּבַבְת שְׁמַרְם: (נג"ד יכ"ש)
 - בְּרַכְם טְהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלְם: (בט"ר צת"ג)
 - חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתְךָ: (חק"ב טנ"ע)
 - יַחֲד גְּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ: (יג"ל פז"ק)
 - שׁוּעַתְנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקַתְנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
- בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתֵּן הַכֶּסֶף לְצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים יִרְאֵי שְׁמַיִם אוֹ לְזֹכְרֵי הַרְבִּים בְּעֵינֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית וְהַעֲנִיִּים
לְתַרוּמוֹת לְאַרְגוֹן "וּנְשַׁמְרַתֶּם": 0772222221 שְׁלוּחַ 55 אוּ בַעֲמֻדוֹת נְדָרִים פְּלוֹס "וּנְשַׁמְרַתֶּם"
אוּ בַּנֶּכֶד הַדּוֹאֵר: 09 סַנִּיף: 001 חֶשְׁבוֹן: 26172689. אוּ בַּמְזוּמָן בְּשְׁלוּחַ 72. וְכֵן נִיתֵן לְתַרוּם
לְאַרְגוֹן "גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה" 0507523086 וַיְהִי רְצוֹן שָׁה' יְקַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ בְּרַצוֹן.

תְּהִיֵן לְעוֹן אִשְׁתַּי אִישׁ

צְרִיף לְצוּם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֻמְשׁ תַּעֲנִיּוֹת. וּמִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ הַדְּבַר, תַּקְנֵנוּ רְבוּתֵינוּ
הַמְּקַבְּלִים לְצוּם מַעַ"ה עַד צֹאֵה כ.ו. וְלַפְּדוּת יְמֵי הַתַּעֲנִיּוֹת בְּכֶסֶף שִׁנְתָּנוּ לְעֵנִיִּים שׁוֹמְרֵי
תְּנָרָה וּמְצוּוֹת. (יִתֵּן: 975 טוּ מִי שֶׁאֵין בִּידוֹ מִמּוֹן יִיתֵן 325 טוּ)

זֶה סֵדֵר הַתְּקוּן:

צִוִּים יוֹם אֶחָד מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר וְעַד לְצֵאת הַכּוֹכָבִים.

לֶךְ לְמַקְוֵה יוֹסֵבֵל שְׁבַע טְבִילוֹת לְטַהַר נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וּנְשַׁמְתּוֹ, מֵהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבְּקָה בָּהֶם
בְּגִלְגַּל עוֹנוֹתָיו, וַיְכּוֹן שְׁטוּבֵל שְׁבַע טְבִילוֹת אֵלוּ עַל דַּעַת אֱלֹהִים הַנְּבִיא שֶׁאִמֵּר לְנַעֲמָן
לְטַבֵּל מִצְרַעְתּוֹ, וַשְׁכֹּן יְטַהַר נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וּנְשַׁמְתּוֹ מִטְּמֵאוֹת צְרַעַת עוֹנוֹתָיו, וּטְבִילָה

שמינית יכון לקבל עליו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחנק, על קדוש ה', וישלל ידי זה יתיחדו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם וגמור.

יום לפני הצום יאמר ודוי זה:

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה, ככתוב בתורה: ושבתי עד יהוה **יאהדונה** אלהיך ושמעת בקלו. והריני מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו, שאין אנחנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. בגדתי באחידתך ונתתי מום בקדשי שמים, ופגמתי במדות העליונות, וקלקלתי צנורי השפע, וימנעתי הטוב והשפע הראוי לבא אליהם. באתי על אשת איש ופגמתי בשמות הקדש ובעולמות הקדושים. והגברתי כחות הדינין, וגם גרמתי מניעה בהתפשטות האורות דרך תקון השני דדיקנא הנקרא נושא עון. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חססנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. פססנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך, יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו.

יצא מן המים וימתין כמו רגע ויחזור ויכנס ויטבול עוד חמש טבילות ובכל טבילה יכוין שם אדני.

בצאתו מהמקוה יתלבש ויאמר:

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: שוב ירחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

יתפלל מנחה מבעוד יום, ויקבל תענית בתפלת המנחה בברכת "שומע תפלה", או בסוף העמידה לפני שיאמר "עושה שלום". אם לא קבל תענית בתוך תפלת המנחה, אבל כשהתפלל עמידה של מנחה חשב להתענות, הרי זה נחשב קבלת תענית וצריך להתענות.

וְהָיָה נִסּוּחַ הַכְּבִלַת הַתְּעִנִּית

רבוננו של עולם, הריני מקבל עלי להתענות למחר מעלות השחר ועד לצאת הפוכבים. על אשר חטאתי, עויתי ופשעתי וחללתי בריתי קדשך ובאתי על אשת איש, (האשה תאמר: ושכבתי עם זר בהיותי אשת איש). בגלגול זה ובגלגולים אחרים מעודי ועד היום הזה, והריני מתנה שאם לא אוכל להתענות, כשאפריש פרוטה לצדקה ואכון לבטל התענית, אוכל לאכל ולשתות ללא שום עון כלל. והריני מתפונ בתענית זה להקריב חלבי ודמי לפני הקדוש ברוך הוא במקום הקרבן הנקרב על גבי המזבח, לכפר על חטאתי, ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן לי כח ובריאות להתענות לפניך, ותקבל תשובתי ותעניתי ותרצני ברחמיך הרבים.

בליל התענית ילמד משניות מסכת שבת וישתדל להבין לפחות פרוש המלים. אחר כך אם זמנו ביזו ילמד "אדרא זוטא" וכשישכב על מטתו, יניח אבן (בגדל חציץ) תחת ראשו בין המצוה והכפר, ויכון בשם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, בגימטריא כמנון אבן.

ביום הצום יאמר

הריני מוכן ומזומן לקיים בעזרת האל יתברך מצוות עשה של התשובה, כפתוב בתורה: ושבת עד יהוה **יאהדונה** אלהיך ושמעתי בקלו. והריני מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. בגדתי באחדותך ונתתי מוס בקדשי שמים, ופגמתי במדות העליונים וקלקלתי צנורי הקדשה, ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא עלי. אתי על אשת איש ופגמתי בשמות הקדש ובעולמות הקדושים. והגברתי כחות הדיני, וגם גרמתי מניעה בהתפשטות האורות דרך תקון השני דדיקנא הנקרא נושא עון. גזלנו. דברנו דופי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. ועצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סרנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה הפש כל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה

מאודנוי ונחית סוחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק וּחְפִי בְתַקְרֻבְתָּא דְבוּסְמָא טְבָא חֲרָא דִיקְרָא. ונחית בשקולא וּחְפִי עַד טְבוּרָא, הוּא דִיקְנָא יְקִירָא מְהִימְנָא שְׁלִמָא דְנַגְדִין בִּיהַ תְּלַת עֶשֶׂר נְבִיעִין מְבוּעִין דְמִשְׁחָ רְבוּת טְבָא, בְתַלְת עֶשֶׂר תְּקוּנִין מִתְתַקְנָא:

תְּקוּנָא קְדָמָה (מי אל כְּמוֹךְ בְּמַדָּה א' אַל) מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא מְלַעֲלָא וְשָׂרִי מְהֵהוּא תְּקוּנָא דְשְׁעָר רִישֵׁיהּ דְסְלִיק בְּתַקְוֵנוי לְעִילָא מְאֻדְנוי ונחית מְקַמֵּי פְתָחָא דְאֲדָנִין בְּחַד חוּטָא בְשִׁקְלָא טְבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא:

תְּקוּנָא תְּנִינָא, (נושָׂא עֹון בְּמַדָּה ב' רַחוּם) מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא מְרִישָׁא דְפּוּמָא, וְסְלִיק עַד רִישָׁא אַחְרָא דְפּוּמָא בְּתַקְוָנָא שְׁקִיל:

תְּקוּנָא תְּלִיתָא, (ועוּבֵר עַל פְּשַׁע בְּמַדָּה ג' חֲנוּן) מְאֻמְצְעִיתָא דְתַחֲוֹת חוּטָמָא מִתַּחֲוֹת תְּרִין נוּקְבִין נְפִיק חַד אַרְחָא, וְשְׁעָרָא אַתְּפֶסֶק בְּהֵהוּא אַרְחָא. וּמְלִי מְהֵאי גִיסָא וּמְהֵאי גִיסָא שְׁעָרָא בְּתַקְוָנָא שְׁלִים סוּחְרְנָה דְהֵהוּא אַרְחָא:

תְּקוּנָא רְבִיעָא, (לְשָׂרִית נְחֻלְתּוּ בְּמַדָּה ד' אַרְךָ) מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא ונחית תַּחֲוֹת פּוּמָא מְרִישָׁא חֲדָא לְרִישָׁא חֲדָא בְּתַקְוָנָא שְׁלִים:

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא, (לֹא הֲחִזִיק לְעַד אִפּוּ בְּמַדָּה ה' אִפִּים) תַּחֲוֹת פּוּמָא נְפִיק אַרְחָא אַחְרָא בְשִׁקְוֹלָא דְאַרְחָא דְלַעֲלָא, וְאַלִין תְּרִין אַרְחִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא מְכָאן וּמְכָאן: **תְּקוּנָא שְׁתִיתָא**, (כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא בְּמַדָּה ו' וְרַב חֶסֶד) מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא וְסְלִיק וְנְפִיק מְלַרַע לְעִיל לְרִישָׁא דְפּוּמָא וּחְפִי תְּקְרֻבְתָּא דְבוּסְמָא טְבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעֲלָא. ונחית שְׁעָרָא לְרִישָׁא דְפְתַחָא דְאַרְחָא תַתָּא דְפּוּמָא:

תְּקוּנָא שְׁבִיעָא, (יָשׁוּב וְרַחֲמֵנוּ בְּמַדָּה ז' וְאָמַת) פְּסִיק שְׁעָרָא וְאַתְחֻזֵן תְּרִין תְּפּוּחִין בְּתַקְרֻבְתָּא דְבוּסְמָא טְבָא שְׁפִירָן וְיָאן לְמַחֲזֵי. בְּגִינְהוּן אַתְקִים עֲלֵמָא הֲדָא הוּא דְכְּתִיב בְּאוּר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים:

תְּקוּנָא תְּמִינָא, (יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּמַדָּה ח' נוֹצֵר חֶסֶד) נְפִיק חַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי סוּחְרְנֵי דְדִיקְנָא, וְתַלְיִין בְשִׁקְוֹלָא עַד טְבוּרָא:

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָא, (וְתַשְׁלִיךְ בְּמִצּוּלוֹת יָם כֹּל חֲטָאתֶם בְּמַדָּה ט' לְאַלְפִים) מְתַעֲרֵי וּמְתַעֲרְבִין שְׁעָרֵי דִיקְנָא עִם אֵינוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין בְשִׁקְוֹלָא, וְלֹא נְפִיק דָּא עִם דָּא: **תְּקוּנָא עֲשִׂינָא**, (תַתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב בְּמַדָּה י' נִשָּׂא עֹון) נְחֻתִין שְׁעָרֵי תַּחֲוֹת דִיקְנָא וְחֲפִיִן בְּגֻרְנָא תַּחֲוֹת דִיקְנָא:

תְּקוּנָא חַד סֵר, (חֶסֶד לְאַבְרָהָם בְּמַדָּה י"א וּפְשַׁע) דְלָא נְפִיקוּן נִימָא מִן נִימָא וּמִתְשַׁעֲרֵן בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים:

תְּקוּנָא תְּרִיסֵר, (אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם בְּמַדָּה י"ב וְחֲטָאָה) דְלָא תַלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא אַתְּפִי מִכָּל סְטֻרוֹי וְיָאן שְׁעָרֵי סְחוּר סְחוּר לִיהּ:

תְּקוּנָא תְּלִיסֵר, (מִימֵי קֶדֶם בְּמַדָּה י"ג וְנִקְהָ) דְתַלְיִין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת דִיקְנָא מְכָאן וּמְכָאן. בִּיקְרָא יָאָה בִּיקְרָא שְׁפִירָא מְחַפִּיִן עַד טְבוּרָא. לֹא אַתְחֻזֵי מִכָּל אֲנִפֵי תְּקְרֻבְתָּא דְבִסְמָא. בַּר אֲנוֹן תְּפּוּחִין שְׁפִירִין חֲזָרִין דְמְפַקִּין חִיִין לְעֵלְמָא. וּמְחֻזֵן חַדוּ לְזַעִיר אֲנִפִין. בְּתַלִּיסֵר תְּקוּנִין אֲלִין נְגִדִין וְנְפִיקוּן תְּלִיסֵר מְבוּעִין דְמִשְׁחָ רְבוּת, וְנַגְדִין לְכָל אֲנוֹן דְלַתְמָא. וְנַהֲרִין בְּהֵהוּא מִשְׁחָא. וּמִשְׁחִיִן מְהֵהוּא מִשְׁחָא דְבְּתַלִּיסֵר תְּקוּנִין אֲלִין. בְּתַלִּיסֵר תְּקוּנִין אֲלִין אַתְרָשִׁים דִיקְנָא יְקִירָא סְתִימָאָה דְכֻלָּא דְעַתִּיק דְעַתִּיקוּן:

גביה שני צדי הגלימה או המעיל, ויאמר מי אל כמוך וגו' מלה במלה, ויכוין בלבו שהם כנגד י"ג מדות כמסודר כאן, וכשיאמר ותשליך וגו', יעור הבגד על המים, ויכוין שכל המלאכים הרעים שנבראו מכח עוונותיו וגם המקטרג העליון יושלכו במצולות ים העליון דפלוני ונחש.

ויחזור כסדר שלש פעמים:

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

אחר כך יאמר פסוקים אלו:

והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה, ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: ועושה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: הקטון יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, אני יהוה **יאהדונה** בעתה אחישנה: כמגדל דויד צוארף בניו לתלפיות, אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הפרם לנוטרים, איש יביא בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני האלף לה שלמה, ומאתים לנוטרים את פרו: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לה שם פהיום הזה, חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותיך ישוב נא אפה וחמתך מעיךך ירושלים הר קדשך, כי בחטאינו ובעונות אבותינו, ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחננינו, והאר פניך על מקדשך השמים, למען אדני: הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחננינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר, למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, וירדו בדת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם: זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם, בדתמות אלהים עשה אותו: זכר ונקבה בראם, ויברך אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויענף ויענף ויאכלך את הפון אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך, למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם, כי על כל מוצא פי יהוה **יאהדונה** יחיה האדם: אשרי אדם מוצא חכמה, ואדם יפיק תבונה: נר יהוה **יאהדונה** נשמת אדם, חופש כל חדרי בטן: כי רצו עבדיך את אבניך, ואת עפרה יחוננו: שש אנכי על אמרתך, כמוצא שלל רב: גל מעלי חרפה ובוז, כי עדותיך נצרת: שמש ירח עמד בזולה, לאור חצירי יהלכו: ברבות הטובה רבו אוכליה, ומה כשרון לבעליה כי אם ראות עיניו אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום, בעוד רשע לנגדי: תפלה לעני כי יעטף, ולפני יהוה **יאהדונה** ישפך שיחו:

אחר כך יאמר פסוקים אלו שהם ראשי תיבות אל"ף, דל"ת, נו"ן, יו"ד. אל"ף, דל"ת, מ"ם. יו"ד, ה"א, ו"ו, ה"א.

אל"ף

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך: לא לנו יהוה **יאהדונה** לא לנו כי לשמך תן

כבוד, על חסדך על אמתך: פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך:
דל"ת

דרשתי את יהוה **אהדונה** וענני, ומכל מגורותי הצלני: למען שמך יהוה **אהדונה**,
וסלחת לעוני כי רב הוא: תכון תפלתך קטרת לפניך, משאת פפי מנחת ערב:
נו"ן

נפשנו חפתה ליהוה **אהדונה**, עזרנו ומגננו הוא: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: נדבות פי רצה נא יהוה **אהדונה**,
ומשפטיך למדני:
יו"ד

יחל ישראל אל יהוה **אהדונה** כי עם יהוה **אהדונה** החסד, והרבה עמו פדות: והוא
יפדה את ישראל מכל עונותיו: דבקתי בעדותיך יהוה, אל תבישני:
אל"ף

אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש
בקרבי: פותח את ידיך, ומשביע לכל חי רצון:
דל"ת

דבקה נפשי אחריך, בי תמכה ומינה: למען שמך יהוה **אהדונה** תחיני, בצדקתך
תוציא מצרה נפשי: תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דכיתי:
מ"ם

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה: מפל פשעי הצילני, חרפת נבל אל תשימני:
יו"ד

יהי חסדך יהוה **אהדונה** עלינו, כפאשר יחלנו לך: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה **אהדונה** כי גמול עלי: דלפה נפשי מתוגה, קימני בדברך:
ה"א

הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: אגא יהוה **אהדונה** הושיעה נא, אגא יהוה
אהדונה הצליחה נא:
וא"ו

ואני עני וכואב, וישועתך אלהים תשגבני: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ותתן
לי מגן ישעך ומינה תסעדני, וענותך תרבני:
ה"א

הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה פן עינינו אל יהוה
אהדונה אלהינו עד שיחננו: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה, אז יאמרו בגוים
הגדלי יהוה **אהדונה** לעשות עם אלה:

סדר הפדיון:

יחב בידו פדיון שלש מאות ועשרים וחמש תעניות, ויעמוד ויאמר:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אני על כי עונותי עברו ראשי
וכמשא כבד כבדו מזמני. טבעתי ביון מצולה ואין מעמד. באתי במעמקי מים
וישבלת שטפתי. יראה ורעד יבוא בי בעת עמדי להתפלל לפניך על רע מעשי
אשר עשיתי. בושתי וגם נכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותי רבו למעלה

ראש ואשמותי גדלו עד השמים. לך יהוה הצדקה ולנו בשת הפנים. מה אענה ומה אמר מה אדבר ומה אצטדק. כבן סורר ומורה הייתי לפניך ולא שמעתי אל מצותיך הקדושות. לדבריך לא הטיתי אָזְנִי. ועברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברתי על כריתות ומיתות בית דין. עברתי על דברי קבלה ודברי סופרים ופגמתי במדות העליונות וקלקלתי צנורות השפע. וגרמתי בעונותי להפיל ניצוצות הקדשה במעמקי הקלפות. ונתתי כח בקלפות להתחזק ולעלות למעלה ולהתאחז ולניק מן הקדשה. וגרמתי בעונותי לעקר ולהכרית את נפשי הקדושה ממקורה העליון מארץ החיים ולהורידה אל ירפתי בור. בורות נשברים אשר לא יכילו המים. אוי ואבוי עלי. אהה על נפשי. על מי אנוס לעזרה ואנה אפנה לישועה. בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. אבל גלוי וידוע לפניך יהוה **יאהדונה** אלהי ואלהי אבותי, כי לא במקרד ובמעל עשיתי, ולא להכעיסך נתפונתי, רק יצרי גבר עלי ומעשה שטן הצליח, כי הוא מאש ואני מבשר ודם, והוא אשר הסייתי ונפתי לעבר על מצותיך, ונספלתי ועשיתי עון זה אשר באתי על אשת איש, (האשה תאמר: אשר חטאתי בעון אשת איש). ועתה אני בוש ממעשי ומכלם אני מעונותי, ומתנחם ומתחרט אני על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מעודי עד היום הזה. עזבתי את דרכי הרעים ואת ארחותי המקלקלים, דכתיב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלח. ובאתי בלב נשבר ונדכה להתנפל לפני כסא כבודך ולדפק על שערי רחמיך ולבקש ממך מחילה וסליחה וכפרה, כי אל מלך חנון ורחום אתה וימינה פשוטה לקבל שבים. אָנָּה יהוה **יאהדונה**, סלח נא לחטאים ולעונות ולפשעים אשר חטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מעודי על האדמה ועד היום הזה, **כאן יפרט האדם את חטאותיו ופשעיו, ממה שזוכר, ויישבר לבבו הערל לפני הבורא, וישים במחשבתו כאילו חטא היום בחטאים אלו, וידמה בעיניו איך הוא משחזר את חטאיו לפני בורא עולם, ויהיה בוש ונכלם, ועל ידי זה ימחק עוונות למעלה ולמטה, ועל ידי זה מובטח שלא יחטא.** ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי. כי אתה יהוה **יאהדונה** טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיו. ואל נא תבזה ענות עני אשר עניתי בצום נפשי, ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן. ויהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך מעוט חלבי ודמי אשר תמעט היום בתעניתי כחלב ודם הנקרב על גבי מזבחה הקדוש. וברב רחמיך וחסדיך הודעתנו על ידי עבדיך לתקן את פגם נפשנו במספר ובמפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תקון זה בכל לב, אף אין בי כח, וכשל כחי להתענות כל כף ימים רצופים זה אחר זה, ולכן אני מפריש צדקה לפדיון תעניות אלו. ותהיה חשובה ומקבלת הצדקה שאני נותן בעבור התעניות כאלו התעניתי, וכל התקונים וברור ניצוצות הקדשה הראויים להתברר ולצאת על ידי התעניות, יהיו מתבררים ויוצאים על ידי הצדקה של פדיון התעניות. ואתה ברחמיך הרבים תטהר את הפגמים ואת הפתמים אשר נעשו בגופי ונפשי, רוחי ונשמותי. וכל ניצוצות הקדשה שנגפלו בקלפות על ידי חטאתי ונבראו מהם משחיתים מחבלים כרמים, יהי רצון מלפניך שימותו כל אותם קלפות, ויחזרו כל ניצוצות הקדשה במקום שרשם בעולמות העליונים למען שמך הקדוש (חב"ו)

הַרְמוֹז בְּרָאשֵׁי תְבוֹת ח'ל ב'לע ו'יקיאנו מבטנו יוריִשְׁנו אַל, וּמִפְסוּק ח'לקם ב'חיים ו'צפונה תמלא בטנם, ולמען שמך הגדול (בי"ט) הרמוז בראשי תבות ב'זרועו י'קבץ ט'לאים. ותשמע את תפלתִי ועתִירתי למען שמך הקדוש (ארארית"א) הרמוז בראשי תבות א'נא ר'חמיה א'ת ר'גזר י'כבשו ת'מחול א'שמותינו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ברוך שומע תפלה. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה **יאהדונה** צורי וגאלי.

רבון העולמים אלהי האלהים ואדני האדונים, המאציל הבוֹרָא והיוצר והעוֹשֶׂה, אֲשֶׁר בְּרָאתָ וַיְצַרְתָּ וְעִשִּׂיתָ אֶת הָאָדָם לְהִיטִיב עִמּוֹ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְכַרֵּב חֲסְדֶיךָ, וְלֹא תַחְפוֹץ בְּמוֹת הַמּוֹת כִּי אִם בְּשׂוֹבוֹ מִדְּרַכּוֹ וְחַיָּה, וְאַתָּה הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה וַיִּמְיָן פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. וְהִנֵּה עֵתָה בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי יְדַעְתִּי כִּי עֲוֹנוֹתַי עֲצֻמוֹת מִסֶּפֶר, וְאַשְׁמוֹתַי רַבּוֹ מִלְּהֻזְפִיר, בְּשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּנְכַלְמַתִּי מְעוֹנוֹתַי, כִּי חֲטָאתִי בְּתוֹרְתְךָ וּבְגִדְתִּי בְּאַחֲדוֹתֶיךָ וּנְתַתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שָׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְקַלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַקִּדְשָׁה, וּמְנַעְתִּי הַטּוֹב וְהַשְּׁפַע הָרָאוּי לְבֹא אֵלֵיהֶם, וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חוֹתְמָא דְּמַלְכָא וּמִלְּאֵתִי הָאַרְצָא זְמָה, כִּי אִין מִסְפָּר לִילְדֵי זְנוּנִים אֲשֶׁר גְּדַלְתִּי וְרוּמְמַתִּי בְּתַעֲלוּלִים וְגִלּוּלִים, וּבַהֲכַנְסֵי הַקִּדְשׁ בְּמִקּוּם הַטְּנוּפֹת, וְנִתַּץ מִזְבַּח יְהוָה **יאהדונה** וְנִשְׁחַתּוּ הַמִּקְוּרוֹת וְנִרְפְּשׁוּ הַמַּעֲשִׂיּוֹת:

אֲנָא יְהוָה **יאהדונה** מִזֶּה אֲדַבֵּר וּמִזֶּה אֲצַטְדֵּק, בְּעִלּוֹתַי עַל לְבַבִּי כֹל אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ, וְהַרְבִּיתִי יָמִים וְשָׁנִים בְּאַרְחוֹת מְקוּלְקָלוֹת וּנְתִיבוֹת לֹא סְלוּלוֹת, לְדַכָּא תַחַת רַגְלֵי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַיְקָרָה, וּבִטְלַתִּי מִצְּוֹת הַתְּשׁוּבָה. וְעֵתָה אַחֲרֵי שׁוֹבֵי נַחֲמַתִּי, בְּשֵׁתִי וְגַם נְכַלְמַתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ עֵנְוִי. וְעֵתָה הִנְנִי שָׁב אֵלֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַרְיִנִי מוֹדָה לְפָנֶיךָ עַל אֲשֶׁר חֲטָאתִי עֵוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי, כִּי בְּאַתִּי עַל אֶשֶׁת אִישׁ, וְעַבְרַתִּי עַל מִצְוֹתֶיךָ, וּפְגַמְתִּי בְּשִׁמּוֹת הַקִּדְשׁ וּבְעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהַגְּבֻרָתִי כַּחוֹת הַדִּינִין, וְגַם גְּרַמְתִּי מְנִיעַת הַתְּפִשְׁטוֹת הָאוֹרוֹת דְּרַךְ הַתְּקוּן הַשְּׁנִי דְּדִיקְנָא קְדִישָׁא הַנִּקְרָא נוּשָׂא עוֹן. וְעֵתָה הִנְנִי מִתְּחַרֵּט חֲרֻטָה גְּמוּרָה עַל כֹּל אֲשֶׁר חֲטָאתִי עֵוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וְעִזְבֹת אֹתָם עִזְבָה גְּמוּרָה וְלֹא אָשׁוּב לְעִשׂוֹתָם עַד עוֹלָם:

וְעֵתָה יְהוָה **יאהדונה** אֲבִינוּ אָב הַרְחֻמָן, בְּרַב רַחֲמֶיךָ הוֹדַעְתָּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, לְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ בְּתַעֲנִית הַתְּעִנּוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים הוֹדַעְתָּ עִמָּם רְצוּפִים, לְתַקֵּן עוֹן הַבִּיָּאָה עַל אֶשֶׁת אִישׁ. וְגִלּוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי אִין אֲנִי יְכוֹל לְהַתְּעִנּוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה יָמִים תְּעִנּוֹת רְצוּפִים כְּתַקְנַת חֲכָמִים, וְלִכֵּן אֲנִי מִפְּרִישׁ מְעוֹת אֱלוֹ שְׁבָדֵי לְצַדִּיקָה, כִּי כֵן יִסְדּוּ עֲבָדֶיךָ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לְפָדוֹת בְּכֶסֶף כֹּל תְּעִנִּית: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲלֶה עָלַי כְּאֱלוֹ הַתְּעִנִּיתִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה יָמִים רְצוּפִים, וְתַהֲיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת רְצוּיָה לְפָנֶיךָ הַצַּדִּיקָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִפְרַשְׁתִּי, כְּאֱלוֹ הַתְּעִנִּיתִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה תְּעִנִּיּוֹת גְּמוּרִים וּשְׁלֵמִים וּרְצוּפִים כְּתַקְנַת חֲכָמִים, וְכְאֱלוֹ כְּוַנְתִּי בְּכָל הַכְּוֹנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּתַעֲנִיּוֹת אֱלוֹ וּבְכָל הַתְּקוּן הַזֶּה. וְאַתָּה בְּטוֹבָךָ תִּמְחָלוּ לָנוּ אֶת כָּל חֲטָאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחָלוּ וְתִסְלַח לְכָל פְּשַׁעֵינוּ, אֲשֶׁר שָׁנִינוּ וְשָׁלְשָׁנוּ בְּהֵם כְּמָה פְּעֻמִּים בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים שְׁעִבְרוּ, וּבְרַב רַחֲמֶיךָ וְחֲסְדֶיךָ תִּתְקַן כֹּל אֲשֶׁר עֲוִיתָנוּ, וְהָאֵר לְכָל הַשְּׂמוֹת שִׁפְגַּמְנוּ בְּהֵם, וְיִתְמַתְקוּ כֹל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין, וְתִלְקַט כֹּל נְצוּצוֹת

הקדש אשר פָּאָרְנוּ, וְתִיחַד כָּל דָּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה אֲשֶׁר הִפְרָדְנוּ, וְתִמְלֵא כָּל דָּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה אֲשֶׁר חִסְרָנוּ, וְיָשׁוּב הַכֹּל לְאֵיתָנוּ הָרֵאשׁוֹן בְּשִׁלְמוֹת כְּרֻצוֹנָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתָּה, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתָּה, לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ (ראשי תיבות: יל"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעַנְיִי, יְהִי לְרֻצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

מִכָּאן יְכוּל לְשַׁבֵּת וְלְהַמְשִׁיךְ כְּרִגְלִי.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַלְוִיִּים תַּחַת כָּל בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּים תַּחַת בְּהֵמַתָּם וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּים אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמְּאֵתִים הָעֶדְפִים עַל הַלְוִיִּים מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלִקְחָתָּ חֲמִשָּׁתַּת חֲמִשָּׁתַּת שְׁקָלִים לְגִלְגַּלֹּת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשְּׁקָל: וְנִתְתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֶדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֶדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּים: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקַּח אֶת הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֵת מֹשֶׁה:

פְּדוּת שִׁלַּח לְעִמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** כִּי עִם הַחֹסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת, וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: וּפְדוּיֵי יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** יְשׁוּבוּן וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרַנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁגוּ וְנִסּוּ יָגוֹן וְאִנְחָה: כִּי צִדִּיק יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** צְדָקוֹת אֱהַב, יִשָּׂר יִחְזוּ פְּנִימוֹ: וְהִיא מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם, וְעִבּוּדֵת הַצְּדָקָה הַשְּׂקִט וְבִטָּח עַד עוֹלָם: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** אֲלֵהֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בְּעוֹנֶיךָ: קַחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה**, אֲמֵרוּ אֵלָיו כָּל תְּשׂא עוֹן וְקַח טוֹב וְנִשְׁלַמְהוּ פְּרִים שְׁפִתֵינוּ: יַעֲזוּב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֵׁב אֶל יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** וִירַחֲמֵהוּ, וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

יֵאֱמֹר שְׁלֵשׁ פְּעָמִים:

מִי אֶל כְּמוֹךָ. נִשְׂא עוֹן. וְעִבֵּר עַל פְּשַׁע. לְשֹׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוֹ. כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב וִירַחֲמֵנוּ. יִכְבּוֹשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם. מִיָּמִי קָדָם:

יֵאֱמֹר מִזְמוֹר זֶה שְׁלֵשׁ פְּעָמִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמֵקִים קְרָאתֶיהָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִינָה קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּנְרָא: קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹיֵתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לְאֲדִנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה חֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

אַחַר כֵּן יֵאֱמֹר

אָנָּה יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, לְמַעַן אוֹת ה"א רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל שֶׁמִּסְפָּרָה חֲמִשָּׁה, וְלְמַעַן אוֹת ה"א אַחְרוֹנָה שֶׁמִּסְפָּרָה חֲמִשָּׁה, וְלְמַעַן אוֹת ה"א רֵאשׁוֹנָה שֶׁמִּסְפָּרָה חֲמִשָּׁה, יִתְקַנּוּ וְיֵאִירוּ וְיִתְמַתְקוּ וְיִתְעַלּוּ חֲמִשָּׁה שְׁמוֹת שֶׁם אֲדַנִּי שֶׁמִּסְפָּרָם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה:

אָנָּה לְמַעַן שֶׁם אֵל שְׂדֵי הַמַּאִיר בְּבְרִיאָה שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת חֲמִשָּׁה, וְלְמַעַן שֶׁם צְבֹאוֹת

שהוא אותיות חמשה, יתקנו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען תורה שבכתב שהיא ספרים חמשה, ולמען עשרת הדברות הכתובים על הלוחות חמשה חמשה, והשמעתם אותנו בקולות חמשה, יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען החסדים שהם אורות חמשה, ולמען שם אלהים הקדוש שהוא אותיות חמשה, ולמען אותיות מנצפ"ך שהם חמשה, ולמען סוד חמשה מוצאות הפה שהם חמשה, יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען מצות קרבנות הנשיאים אשר הקריבו זבח השלמים אלים חמשה, עתודים חמשה, כבשים בני שנה חמשה, יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען מצות ראשית הגז מוצאן חמשה, ולמען מצות פדיון הבכור אשר היא בכסף שקלים חמשה, ולמען הברכה של פסוק יאר יהוה **יאהדונה** פניו אליך ויחנך שהוא תבות חמשה, יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען זכות יוסף הצדיק שנוסף בשמו אות הא שמספרה חמשה, ולמען זכות בנימין הצדיק אשר רבה משאתו דות חמשה, ולמען זכות פנחס והצבא אשר הרגו את מלכי מדן חמשה. יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא למען זכות דוד עבדך משיחך אשר בחר לו מן הנחל חלוקי אבנים חמשה, ולמען זכות מרדכי הצדיק אשר לבש לבושי מלכות חמשה, יתקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה:

אנא יהוה **יאהדונה** האל הגדול הגבור והנורא, למען שמך הגדול בנקוד פת"ח (יהוה) שהוא בחכמה, שמספרו עולה עשרות חמשה, יתקנו ויאירו וישלמו ויתעלו שבעה שמות הו"ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה:

אנא למען שם הקדוש (ל"י) הרמוז בראשי תבות למען יחלצון ידיך, וגראשי תבות יהוה **יאהדונה** למבול ישב, שעולה מספר עשרות חמשה, יתקנו ויאירו וישלמו ויתעלו שבעה שמות הו"ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה:

אנא למען בינה העליונה שיש בה שיערים עשרות חמשה, יאירו ויתקנו וישלמו ויתעלו שבעה שמות הו"ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה:

אנא למען שם הקדוש אל במלואו אלף למד, שעולה מספרו מאה ושמונים וחמשה, יתקנו ויאירו וישלמו ויתעלו שבעה שמות הו"ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה:

אנא יהוה **יאהדונה** האל הגדול הגבור והנורא, למען קדשת שבת קדשך שהוא לימים שבעה, וקדשת שנת השמטה שהיא לשנים שבעה, וקדשת היובל שהוא

לְקַץ שְׁבוּעִים שְׁבַעָה, יֵאִירוּ וַיִּתְקֶנוּ וַיִּשְׁלְמוּ וַיִּתְעַלּוּ אָדָם שְׁבַעָה:
 אָנָּה לְמַעַן סְפִירוֹת הַבְּנִין שֶׁהֵם שְׁבַעָה, וּלְמַעַן צְדִיקִים פּוֹרְתֵי בְרִית שֶׁהֵם שְׁבַעָה,
 וּלְמַעַן מִצְוֹת שְׁמִירַת חַג הַמִּצְוֹת שֶׁהוּא יָמִים שְׁבַעָה, וּלְמַעַן שְׁמִירַת חַג הַסְּפֹת
 שֶׁהוּא יָמִים שְׁבַעָה, יֵאִירוּ וַיִּתְקֶנוּ וַיִּשְׁלְמוּ וַיִּתְעַלּוּ אָדָם שְׁבַעָה:
 אָנָּה לְמַעַן בְּרֻכּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע עֶרֶב וּבִקְרָא שֶׁהֵם שְׁבַעָה, וּלְמַעַן מִצְוֹת הַבְּרֻכּוֹת
 שֶׁל חַתָּן וְכֻלָּה שֶׁהֵם שְׁבַעָה בְּיָמִים שְׁבַעָה, וּלְמַעַן כְּרִיכּוֹת וּרְצוּעוֹת הַתְּפִלִּין עַל הַזְּרוּעַ
 שֶׁהֵם שְׁבַעָה, יֵאִירוּ וַיִּתְקֶנוּ וַיִּשְׁלְמוּ וַיִּתְעַלּוּ אָדָם שְׁבַעָה:
 אָנָּה לְמַעַן הַיִּכְלוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, שֶׁהֵם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, וּלְמַעַן
 הַבְּרָכָה שֶׁל פְּסוּק יִשָּׂא יְהוָה פְּנָיו אֵלַיךְ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם, שֶׁהוּא תְבוּת שְׁבַעָה, יֵאִירוּ
 וַיִּתְקֶנוּ וַיִּשְׁלְמוּ וַיִּתְעַלּוּ אָדָם שְׁבַעָה. יְהִי לְרַצּוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
 וְגֹאֲלִי:

ישתדל במשך היום לומר את התהלים כלו, ואם יכול אז גם אדרא זוטא. (אך העקר
 הוא לשוב בתשובה להוריד את הגאון ובלב נשבר לפרט את החטאים ולהתנדודות,
 ולהצטער על שצערנו את הבורא)

אחר כך יאמר

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהֶא מַעוּט חֲלָבִי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעַט הַיּוֹם
 לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי חֲשׁוֹב וּמִקְבֵּל לְפָנֶי כִּסָּא כְבוֹדְךָ כְּאֵלוּ הַקְּרַבְתִּיו עַל גְּבִי מִזְבִּיחְךָ
 הַקְּדוֹשׁ, וּבְכַח חֲלָב וְדָם שֶׁנִּתְמַעַט מִמֶּנִּי, יִתְעוֹרֵר סוּד בִּי זְנוּגִי מ"ב דְּחִיף וְגֵרוֹן. וּבְכֵן
 יִמְתְּקוּ מִסֵּפֶר אוֹתִיּוֹת דְּמִלּוּי דְּרַבּוּעַ דְּאֱלֹהִים דְּהַי"ן הַעוֹלָה שְׁמוֹנָה מֵאוֹת, וְעַם
 מִסֵּפֶר מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים אוֹתִיּוֹת דְּעֶשֶׂר פְּעֻמִּים אֱלֹהִים בְּמִלּוּיָם, יַעֲלוּ לְמִסְפַּר תַּעֲנִית.

שמונת אלו לא יוציאם בפיו אלא יהרהר בלב

אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם	אלף למד הה יוד מם

וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ מִדְּרָגָה לְמַעְלָה מִמְּדְרָגָה, מַעֲשִׂיָּה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לְבְרִיאָה וּמִבְרִיאָה
 לְאֲצִילוֹת, עַד מוֹחָא סִתְּמָאָה מִחֻשְׁבָּה הַעֲלִיּוֹנָה, דְּבוּר אֶכְל וְזִירֵק פְּסֻלַת, וּמִכְחָה
 יִשְׁתַּלְּשֵׁל וַיֵּרֵד שְׁפַע גָּדוֹל וְרַב עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, מִדְּרָגָה אַחֵר מִדְּרָגָה, מֵאֲצִילוֹת
 לְבְרִיאָה וּמִבְרִיאָה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לַעֲשִׂיָּה, וּמִשָּׁם יִגִּיעַ וַיְחַוֵּל עָלַי, לְטַהַר לְבִי לְעִבְדְּךָ
 לִירְאָה וְלֹאֲהַבָּה אֶת שְׁמֶךָ, וְלַתַּת כַּח בְּמַחֲשַׁבְתִּי וּבְמַחֲוֵי לְבַר וּלְתַקֵּן וְלַהֲעֵלוֹת כָּל
 גִּיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה וְהַנְּפֻשׁוֹת וְהַרְחוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת דְּקֻדְשָׁה, וְלַהֲגַבִּיר חֶלֶק הַטוֹב שֵׁשׁ בִּי
 עַל הַחֶלֶק הָרַע שֵׁשׁ בִּי, וְהִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרָם נִקְרָא אֵלַיךְ וְאַתָּה תַּעֲנֶנּוּ,
 נְדַבֵּר וְאַתָּה תִּשְׁמַע, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר "וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים
 וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם", כִּי אַתָּה ה' פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה וְצִוְיָה וְשׁוֹמֵעַ
 תִּפְלַת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

אָנָּה יְהוָה יֵאֱדוֹנָה אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ אָנָּה נוֹלִיךְ אֶת חַרְפְּתֵנוּ, בֶּן כְּסִיל תּוֹגַת אָמוּ,
 וְאִם תִּפְנֶה לְחַטָּאתֵינוּ אֲבָד שְׁבָרֵנוּ וְתִקְוֵתֵינוּ, וְאִם תִּשְׁמַר עוֹנֵינוּ מִי יַעֲמֵד לְפָנֶיךָ מֵאָז

אָפִיָּה, וּבטוֹבָה הַגְּדוֹל תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיהָ וְרֹאֵה בְּעֵין חַמְלָתֶיהָ צָרַת גּוֹפֵינוּ וְנִשְׁמָתֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַב רַחֲמֶיהָ תְּשׁוּבָתֵנוּ וְקוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** הוֹשִׁיעָה הַמְּלָכָה, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ,
 וּבִידֵי זַעֲמֶךָ אֵל תִּשְׁשֵׁנוּ, וְלֹא לְאֶרֶץ אַפָּה תִקְחֵנוּ, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיהָ כִּי לֹא עֲלֵתָה עַל
 לְבָבוֹ לְהַמְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת נֶגֶד פְּגוּמָתְךָ, אָפֶס כִּי עַז יִצְרָנוּ הָרַע וְעַל
 כְּרַחֲנוּ נָטָה אֶרְחֵנוּ, וּמָנַע הַטּוֹב מִמֶּנּוּ, דְּמִיוֵנוּ פֶּאֲרִיָּה יְכַסּוֹף לְטָרֶף וְכַפִּיר יוֹשֵׁב
 בְּמִסְתָּרִים וּפְתַע פְּתָאוֹם חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** בְּצַדִּיקְתָּהּ תּוֹצִיא
 מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשֵׁנוּ וְהַעֲלָה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לַעֲוִינֵנוּ וַיְהִי לְמֵאוֹרוֹת
 כָּל הַשְּׁמוֹת אֲשֶׁר הַחֲשַׁכְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְטָהַר לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאַמַּת
 וּבְלִבָּב שְׁלֹם בִּירְאָה וּבְאֱהָבָה, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ
 יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** צוּרֵי וּגְאֹלֵי:

יַעֲשֶׂה כַפָּרָה בְּתַרְנוּגוֹל, אוּ בַמַּעוֹת (וְהִנְקָבָה בְּתַרְנוּגוֹלָת) כְּמוֹ בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּבִשְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁמִסּוֹבְבוֹ עַל רֵאשׁוֹ יֹאמְרוּ בְּכָל פְּעַם פְּסוּק זֶה: וַיַּחַנְנוּ וַיֹּאמְרוּ פְדֵעָהוּ
 מִיַּדְתִּי שַׁחַת, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר, מִצָּאֲתֵי כֶפֶר.
 יַעֲשֶׂה שְׂבָעָה הַקְּפוֹת לַתְּבָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבְכָל הַקְּפָה יֹאמְרוּ מִזְמוֹר הֵבוּ לַה' בְּנֵי
 אֱלֹהִים, כְּלוּ, וּפְסוּק מִפְּסוּקֵי אֲנָא בְכַח, לְפִי הַסֵּדֵר הַזֶּה.

מִזְמוֹר לְדוֹד הֵבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הֵבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְּׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרַעִים יְהוָה עַל מַיִם
 רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה שִׁבְר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי
 הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזוּן כְּמוֹ בֵן רֶאֱמִים: קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת
 וּבְהִיכְלוֹ כָּלֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יֵשֵׁב וַיִּשְׁבֵּב יְהוָה מִלֶּף לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
 יְהוָה יְבַרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

אָנָּא בְכַח. גְּדוֹלַת יְמִינוֹךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה:	(אב"ג ית"ץ)
קַבֵּל רַחֲמֵי. עֲמֶךָ שְׂגֻבְנוּ. טַהֲרָנוּ נוֹרָא:	(קר"ע שט"ן)
נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמַרְם:	(נג"ד יכ"ש)
בְּרַכֵּם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צַדִּיקְתָּהּ. תְּמִיד גְּמִלֵם:	(בט"ר צת"ג)
חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נַהַל עֲדֻתְךָ:	(חק"ב טנ"ע)
יְחִיד גָּאֵה. לְעַמֶּךָ פְּנָה. זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ:	(יג"ל פז"ק)
שְׁעִיתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:	(שק"ו צי"ת)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְדַלֵּק שְׂבָעָה נֵרוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וַיְכוּן בְּכָל יוֹם שֶׁהוּא כְּנֶגֶד שֵׁם (י"ד ה"א ו"א ה"א)
 וְלֹא יוֹצֵא הַשֵּׁם בְּפִיו, חֵס וְשְׁלוֹם.

יִתֵּן הַכֶּסֶף לְצַדִּיקָה לְעַנְיִים יְרֵאֵי שְׁמַיִם אוּ לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּעִנְיֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית וְהַעֲיִנִים
 לְתַרוּמוֹת לְאַרְגוֹן "וּנְשִׁמְרַתֶּם": 077222221 שְׁלוּחָה 55 אוּ בַעֲמֻדוֹת נְדָרִים פְּלוֹס "וּנְשִׁמְרַתֶּם"
 אוּ בַנְּבִנְךָ הַדּוּאָר: 09 סוּפֵי: 001 חֲשַׁבּוֹן: 26172689. אוּ בַמְּזוּמָן בְּשְׁלוּחָה 72. וְכֵן יִתֵּן לְתַרוּם
 לְאַרְגוֹן "גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה" 0507523086 וַיְהִי רְצוֹן שֶׁה' קַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ בְּרְצוֹן.

תקוֹן פֶּגַם הַמוֹזְשֵׁבָה

ומי שבניו יצאו לתרבות רעה.

כתב רבנו האר"י ז"ל בספר "שער רוח הקדש", שִׁלְתָּקוֹן עוֹוֹן זֶה צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת לְצוּם 87 יָמִים, וּלְפִי רְבוּתוֹ הַמְּקוּבָּלִים מִתְבָּאָר שֶׁגַם לְחֹטֵא זֶה יֵשׁ פְּדִיּוֹן. וְלִכֵּן מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ הַדְּבָר, יִתְעַנֶּה לְפָחוֹת יוֹם אֶחָד תְּעֵנִית שֶׁל לַיְלָה וְיוֹם וְיִתֵּן פְּדִיּוֹן שֶׁל שְׂמוֹנִים וְשִׁבְעַת תְּעִנּוּיֹת. (יתן: 261 טו מי שאין בידו ממונן ייתן 87 טו)

וְהֵיחֹת וּבִדְרֹךְ כָּלֵל בְּנֵי שֶׁל אָדָם נִשְׁמָתָם בְּאֵה לְפִי קִדְשֵׁת הַמְּחֻשְׁבָּה בְּעַת הַמְּצוּהָ, וּבְרַב הַמְּקָרִים הַבְּנִים יוֹצֵאִים מִדְּרָךְ ה' בְּגִלְל כְּנֻגוֹת פְּגוּמוֹת וְאִסוּרוֹת שֶׁהֵיוּ לְהוֹרִים בְּשַׁעַת הַמְּצוּהָ, יַעֲשׂוּ הַהוֹרִים תְּקוֹן לְמַחְשַׁבְתָּם שֶׁהֵיחֹת בְּעַת הַמְּצוּהָ וְאֶפְשָׁר שִׁיתְקַים בָּהֶם הַפְּסוּק וּמִלִּי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְּךָ, וְאֶת-לִבְּבִי זְרַעַךְ.

וְזֶה סֵדֵר הַתְּקוֹן:

צוּם יוֹם אֶחָד מֵעֲלוֹת הַשָּׁחַר וְעַד צֵאת הַכּוֹכָבִים. יוֹם לְפָנֵי הַצּוּם אִם יְכוֹל יֵאמֹר וְדוּי זֶה אִךְ בּוֹדֵאֵי יְכוֹל לְקַבֵּל הַתְּעִנּוּת גַּם בְּעַל פֶּה וְלִהְזָכִיר עַל מַה עוֹשֶׂה אֶת הַתְּעִנּוּת וְלִמְדוֹ וְדוּי קִטּוֹן, וְשִׁזָּה מֵעֲלוֹת הַשָּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים, וְכֵן רְאוּי שִׁיעֲשֶׂה תְּנַאֲ:

לֵךְ לַמְּקוּהָ וְיִטְבַּל שְׁבַע טְבִילוֹת לְטַהַר נַפְשׁוֹ, רִחוּחַ וְנִשְׁמָתוֹ, מֵהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבְּקָה בָּהֶם בְּגִלְל עוֹן הַגְּאוּהָ, וְיִכְוֹן שְׁטוּבֵל שְׁבַע טְבִילוֹת אֱלוֹהִים עַל דַּעַת אֱלִישֵׁעַ הַנְּבִיא שֶׁאָמַר לְנַעֲמָן לְטְבַל מִצְרַעְתּוֹ, וְשִׁכּוֹן טְהָרוֹ נַפְשׁוֹ, רִחוּחַ וְנִשְׁמָתוֹ מִטְּמֵאת צְרַעַת עוֹנוֹתֶיהָ.

אֲנָא יְהוֹה יֵאָהֳדוּהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּכַנּוֹ מִתְחַתָּנוּ, שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשֵׁי עַרְף לִמְדוֹר לְפָנֶיךָ יְהוֹה יֵאָהֳדוּהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִזְלוֹנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הַעוֹיְנוּ. וְהַרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמָסְנוּ. טַפְלוּנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רַעוֹת. כּוֹזְבָנוּ. פְּעֻסְנוּ. לְצָנוּ. מְרֻדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשַׁעְנוּ. פְּגָמָנוּ בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֶׂה. צָרְרָנוּ. צַעְרָנוּ אֵב וְאִם. קִשֵׁינוּ עַרְף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחְתָּנוּ. תְּעַבְנוּ. תְּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמְּצוּתֶיךָ וּמִמְּשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאִתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הַרְשַׁעְנוּ: מַה נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יֵשֵׁב מְרוֹם, וְיִמָּה נִסְפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אִתָּה יוֹדַע. אִתָּה יוֹדַע רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אִתָּה חֲפֵשׂ כָּל חֲדָרֵי בָטָן. רְאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נַעֲלָם מִפֶּה וְאִין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹה יֵאָהֳדוּהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חֲטָאֵתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשַׁעֵינוּ. תְּפַלֵּל מִנְחָה מִבְּעוֹד יוֹם, וְיִקְבַּל תְּעִנּוּת בְּתַפִּלַּת הַמִּנְחָה בְּבִרְכַת "שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה", אוֹ בְּסוּף הַעֲמִידָה לְפָנֶי שִׁיאֲמֹר "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם".

(ניתן גם לקבל את התענית במשך כל היום ביחיד ללא מנחה, עד שקיעת החמה)

וְהָיָה נִסּוּחַ קַבְּלַת הַתְּעֵנִית:

רבונו של עולם, הריני מקבל עלי להתענות למחר מעלות השחר ועד לציאת הכוכבים. על אשר חטאתי, עויתי ופשעתי, ופגמתי במחשבה בדבור ובמעשה. בגלגול זה ובגלגולים אחרים מעודי ועד היום הזה, והריני מתנה שאם לא אוכל להתענות, כשאפריש פרוטה לצדקה ואכון לבטל התענית, אוכל לאכול ולשתות ללא שום עון כלל. והריני מתפון בתענית זה להקריב חלבי ודמי לפני הקדוש ברוך הוא במקום הקרוב הנקרב על גבי המזבח, לכפר על חטאתי. ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן לי כח להתענות לפניך, ותקבל תשובתי ותעניתי ותרצני ברחמיך הרבים.

בליל התענית, כשישכב על מטתו, יניח אבן קטנה (חציץ) תחת ראשו בין המצע והכר, ויכון בשם יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה, העולה כמנין אבן. טוב לקום אחר חצות לילה ולומר ברכות השחר ותקון חצות (נמצא בסידורים) בכונה גדולה. אשה לא תאמר "תקון חצות".

ביום הצום יאמר:

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה, כפתיב בתורה: ושבתי עד יהוה יאהדונה אלהיך ושמעת בקלו. והריני מתחרט על כל מה שחטאתי, עויתי ופשעתי, בין בגלגול זה ובין בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר פבד שמו מעתה ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנינו מתחנתנו, שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: אשמונו. בגדנו. גזלנו. דברנו לפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלונו שקר ומרמה. ועצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דבריה. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו במחשבה בדבור ובמעשה. צררנו. צערנו אב

ואם. קשינו עָרַף. רָשַׁענוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתְעֵנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה נֹאמֵר לִפְנֵיךָ יֵשֶׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגַּלְוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אַתָּה הַפֶּשַׁע כָּל חַדְרֵי בָטָן. רֹאה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אִין דָּבַר
נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.

יאמר פסוקים אלו שלש פעמים

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפיו
כי חפץ חסד הוא: ישוב ורחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל
חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבתינו מימי
קדם:

יאמר פסוק זה שמונים ושבע פעמים.

ויאמר אלהם יוסף, אל-תיראו כי התחת אלהים, אני. ואתם חשבתם
עלי רעה, אלהים, חשבה לטבה, למען עשה פיוס הזה, להחית עם-רב.

**(מי שמעוניין יכול לעצור כאן ולכוון את כוונות האר"י
המובאים בסוף תיקון זה ואח"כ להמשיך כרגיל)**

יאמר פסוקים אלו ויכוון שהם ראשי תיבות

יוד הא ואו ה"א. יהוה. יו"ד. ה"א. וא"ו. ה"א.

יו"ד, וא"ו, דל"ת, ה"א, אל"ף. וא"ו, אל"ף, וא"ו, ה"א, אל"ף.

יו"ד יהי חסדך יהוה **יאהדונהי** עלינו, כאשר יחלנו לך: ואני בחסדך בטחתי
גג לבי בישועתך אשרה ליהוה **יאהדונהי** כי גמל עלי: דלפה נפשי מתוגה,
קיימי כדברך:

ה"א הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: אנא יהוה **יאהדונהי** הושיעה נא,
אנא יהוה **יאהדונהי** הצליחה נא: וא"ו ואני עני וכואב, ישועתך אלהים
תשגבני: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ותתן לי מגן ישעך וימינך

תִּסְעַדְנִי, וְעֲנֹתָךְ תִּרְבְּנִי: ה"א הִנֵּה כְעֵינִי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוֹרָתָהּ כִּן עֵינֵנוּ אֶל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיִחַנְנוּ: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: יְהוָה. יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֶל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: הַסֵּתֶר פָּנָיִךְ מִחֲטָאֵי וְכָל עֲוֹנֹתַי מַחֵה: וְתָרַם כְּרָאִם קִרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמֹן רַעֲנָן: הָרַב כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמִחֲטָאֵי טְהַרְנֵי:

י"ד יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: דְּרִשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי, וּמִכָּל מַגּוּרֹתַי הַצִּילְנִי: ה"א הַצִּילָה מִחֲרֵב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי: אִם תִּשְׁיַב מִשְׁבֶּת רַגְלְךָ עֲשׂוֹת חִפְצָךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי:

ו"ו וְאֲנִי עֵנִי וְכוֹאֵב, יִשׁוּעַתָּךְ אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי. אֶת חֲקִיךָ אֲשָׁמַר אֶל תַּעֲזֹבְנִי עַד מָאֵד: וְתַתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעָךָ וַיְמִינֶךָ תִּסְעַדְנִי, וְעֲנֹתָךְ תִּרְבְּנִי: ה"א הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעָךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אִוֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה: י"ד. יְהוָה בְּחֻמְכָּה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתוֹבָנָה: וְאֶתְפַּלְלָה לְיְהוָה יֵאֱהוּדְנָה אֱלֹהֵי וְאֶתְנוּדָה וְאֶמְרָה אֲנָא אֲדֹנֵי הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָיו: דְּרִשְׁתִּי אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מַגּוּרֹתַי הַצִּילְנִי: ו"ו וּבִשְׁם יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה מְלִטָּה נַפְשִׁי: אֲדֹנֵי יִתֵּן אִמְרוּ הַמְבַשְׂרוֹת צְבָא רַב: וְעַז מְלָךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית: דל"ת דְּרַכִּיָּה יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוִתֶיךָ לְמַדְנִי: לֹא הִבִּיט אָנֹן בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מְלָךְ בּוֹ: תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב:

ה"א הַאִירָה פָּנָיִךְ עַל עַבְדְּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשִׁנֵּי כִּי דָלוּנוּ מָאֵד: אֵל"ף אֲדֹנֵי שְׁמַעָה אֲדֹנֵי סִלְחָה אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמוֹךְ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְּךָ: לֹא אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלַחֹת כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ: פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רַצּוֹן: ו"ו וּבִשְׁם יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה מְלִטָּה נַפְשִׁי: אֲדֹנֵי יִתֵּן אִמְרוּ הַמְבַשְׂרוֹת צְבָא רַב: וְעַז מְלָךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית: אֵל"ף אֲנָא יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנָא יְהוָה יֵאֱהוּדְנָה הַצִּלִּיחָה נָא: לֹא לָנוּ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֶסֶדְךָ

על אַמְתָּהּ: פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנֶּה עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי אֶמְתָּךְ: וְאִ"ו וַיִּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשָׁב אַבְרָהָם בְּבֶאֱר שֶׁבַע: אֲשֶׁר הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁר הָעַם שִׁיהוּהָ אֱלֹהֵיו: וְאִנִּי בַחֲסֵדְךָ בְּטַחְתִּי יָגַל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוּהָ כִּי גָמַל עָלַי: ה"א הַדְרִיכֵנִי בְּאֶמְתָּךְ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כֹל הַיּוֹם: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּה יְהוּהָ יֵאָהֲדוּנָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוּהָ יֵאָהֲדוּנָה: כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנַעַם יְהוּהָ יֵאָהֲדוּנָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: אַל"ף אִם זָרַע לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֹחָה: לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

סדר הפדיון

יקח בידו פדיון 87 תעניות ויעמד ויאמר:

עָנּוּ אֲבִינוּ עָנּוּ בַיּוֹם צוֹם הַתְּעִנִּית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי עַל כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכִמְשָׂא כְבֹד כְּבֹדוֹ מִמּוֹנִי. טְבַעְתִּי בֵּין מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֹד. בְּאַתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וּשְׂבוּלַת שְׂטָפְתָנִי. יִרְאֶה וְרַעַד יִבּוֹא בִּי בַעַת עֲמָדִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ עַל רַע מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֶלְיָךְ. כִּי עֲוֹנוֹתַי רַבּוּ לְמַעַלָּה רֵאשׁ וְאַשְׁמוֹתַי גְּדָלוּ עַד הַשָּׁמַיִם. לָךְ יְהוּהָ הַצְדָקָה וְאֵלֵי בִשְׁת הַפְּנִיִם. מַה אַעֲנֶה וּמַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר וּמַה אֲצַטְדֵּק. כִּבֵּן סוֹרֵר וּמְזוֹרָה הֵייתִי לְפָנֶיךָ וְלֹא שְׁמַעְתִּי אֶל מְצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. לְדַבְרֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. וְעַבְרַתִּי עַל מְצוֹת עֲשֵׂה וְעַל מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עַבְרַתִּי עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עַבְרַתִּי עַל דְּבָרֵי קְבָלָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וּפְגַמְתִּי בְּמִדּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְקַלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשֶּׁפַע. וְגִרְמַתִּי בְּעֲוֹנוֹתַי לְהַפִּיל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְנִתְתִּי כַּח בְּקַלְפוֹת לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעַלָּה וְלְהִתְאַחַז וְלִינֵק מִן הַקְּדוּשָׁה. וְגִרְמַתִּי בְּעֲוֹנוֹתַי לַעֲקוֹר וְלְהַכְרִית אֶת נַפְשִׁי הַקְּדוּשָׁה מִמְּקוֹרָה הָעֲלִיּוֹן מֵאַרְץ הַחַיִּים וְלְהוֹרִידָהּ אֶל יְרֻכְתִּי בּוֹר. בּוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יְכִילוּ הַמַּיִם. אוֹי וְאֲבוֹי עָלַי. אֵהָה עַל נַפְשִׁי. עַל מִי אָנוּס לְעֲזָרָה וְאֵנָה אֶפְנֶה לִישׁוּעָה. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרַי. אֲבָל גְּלוֹי וְיִדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוּהָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי לֹא בְמִרְד וּבְמַעַל עָשִׂיתִי וְלֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְכַּוְּנֵתִי, רַק יְצָרִי גָבַר עָלַי וּמַעֲשֵׂה שְׁטָן הַצְּלִיחַ, כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאִנִּי מִבֶּשֶׂר וְדָם. וְהוּא אֲשֶׁר הִסִּיתָנִי וּפְתָנִי לְעַבֵּר עַל מְצוֹתֶיךָ. וְנִסְכַּלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה. וְעַתָּה אָנִי בּוֹשׁ מִמַּעֲשֵׂי וּמִכָּלֵם אָנִי מִעֲוֹנוֹתַי. וּמִתְנַחֵם וּמִתְחַרֵּט אָנִי עַל כָּל מַה שְׁחָטָתִי וְעוֹיֵתִי

ופשעתי לפניך מעודי עד היום הזה. עזבתי את דרכי הרעים ואת אורחותי המקלקלים, דכתיב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמיהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח. ובאתי בלב נשבר ונדכה להתנפל לפני כסא כבודך ולדפק על שערי רחמיך ולבקש ממך מחילה וסליחה וכפרה, כי אל מלך חנון ורחום אתה וימינה פשוטה לקבל שבים.

אנא יהוה **יאהדונה**, סלח נא לחטאים ולעוונות ולפשעים אשר חטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מעודי על האדמה ועד היום הזה, **כאן יפרט האדם את חטאותיו ופשעיו, ממה שזוכר, ויישבר לבבו הערל לפני הבורא, וישים במחשבתו כאילו חטא היום בחטאים אלו, וידמה בעיניו איך הוא משחזר את חטאיו לפני בורא עולם, ויהיה בוש ונכלם, ועל ידי זה ימחק עוונו למעלה ולמטה, ועל ידי זה מובטח שלא יחטא.** ואל ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי. כי אתה יהוה **יאהדונה** טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. ואל נא תבזה ענות עני אשר עניתי בצום נפשי, ברפי כשלו מצום ובשרי כחש משמן. ויהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך מעוט חלבי ודמי אשר נתמעט היום בתעניתי כחלב ודם הנקרב על גבי מזבחך הקדוש. וברב רחמיך וחסדיך הודעתנו על ידי עבדך לתקן את פגם נפשנו במספר ובמפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תקון זה בכל לב, אך אין בי כח, וכשל כחי להתענות כל כך ימים רצופים זה אחר זה, ולכן אני מפריש צדקה לפדיון תעניות אלו. ותהיה חשובה ומקבלת הצדקה שאני נותן בעבור התעניות כאלו התעניתי, וכל התקונים וברור ניצוצות הקדשה הראוים להתברר ולצאת על ידי התעניות, יהיו מתבררים ויוצאים על ידי הצדקה של פדיון התעניות. ואתה ברחמיך הרבים תטהר את הפגמים ואת הכתמים אשר נעשו בגופי ונפשי, רוחי ונשמת. וכל ניצוצות הקדשה שנפלו בקלפות על ידי חטאתי ונבראו מהם משחיתים מחבלים פגמים, יהי רצון מלפניך שימותו כל אותם קלפות, ויחזרו כל ניצוצות הקדשה במקום שרשם בעולמות העליונים למען שמך הקדוש (**חב"ו**) הרמוז בראשי תבות ח'ל ב'לע ו'יק'אנו מבטנו יורישנו אל, ומפסוק ח'לקם ב'חיים ו'צפונה תמלא בטנם, ולמען שמך הגדול (**בי"ט**) הרמוז בראשי תבות ב'זרועו י'קבץ ט'לאים. ותשמע את תפילתי ועתירתי למען שמך הקדוש (**ארארית"א**) הרמוז בראשי תבות א'נא ר'חמיך א'ת ר'גזך י'כבשו ת'מחול א'שמותינו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ברוך שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה **יאהדונה** צורי וגאלי.

מכאן יכול לשבת וימשיך ברגיל.

יאמר פסוקים אלו, כל פסוק שלש פעמים:
יהוה יאהדונהי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה יאהדונהי צבאות אשרי אדם בטח בך:
יהוה יאהדונהי הושיעה. המלך יענונו ביום קראנו:
ואני תפלתי לך יהוה יאהדונהי עת רצון אלהים ברב חסדך. ענני באמת ישעך:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונהי צורי וגאלי:

יאמר פסוקים אלו, ויכוון שאבנט מכפר על הרהור הלב.

ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו, מתוך בני ישראל--
לכהנו-לי: אהרן--נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרן. ועשית בגדי-
קדש, לאהרן אחיך, לכבוד, ולתפארת. ואתה, תדבר אל-כל-חכמי-לב,
אשר מלאתיו, רוח חכמה; ועשו את-בגדי אהרן, לקדשו--לכהנו-לי. ואלה
הבגדים אשר יעשו, חשן ואפוד ומעיל, וכתנת תשבץ, מצנפת ואבנט;
ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך, ולבניו--לכהנו-לי. והם יקחו את-הזהב,
ואת-התכלת ואת-הארגמן, ואת-תולעת השני, ואת-השש. ועשית ציץ,
זהב טהור; ופתחת עליו פתוחי חתם, קדש ליהוה. ושמת אותו על-פתיל
תכלת, והיה על-המצנפת; אל-מול פני-המצנפת, יהיה. והיה, על-מצח
אהרן, ונשא אהרן את-עון הקדשים אשר יקדשו בני ישראל, לכל-מתנת
קדשיהם; והיה על-מצחו תמיד, לרצון להם לפני יהוה. ושבצת הכתנת
שש, ועשית מצנפת שש; ואבנט תעשה, מעשה רקם. ולבני אהרן תעשה
כתנת, ועשית להם אבנטים; ומגבעות תעשה להם, לכבוד ולתפארת.
ויעשו את-הכתנת שש, מעשה ארג, לאהרן, ולבניו. ואת המצנפת שש,
ואת-פארי המגבעות שש, ואת-מכנסי הבד, שש משזר. ואת-האבנט שש
משזר, ותכלת וארגמן ותולעת שני--מעשה רקם: כאשר צוה יהוה, את-

משה.

יאמר פסוקים אלו, ויכוון שקרבן עולה מכפר על פגם המחשבה.

ויקרא, אל-משה; וידבר יהוה אליו, מאהל מועד לאמר. דבר אל-בני
ישראל, ואמרת אלהם, אדם כי-יקריב מכם קרבן, ליהוה--מן-הבהמה,
מן-הבקר ומן-הצאן, תקריבו, את-קרבנכם. אם-עלה קרבנו מן-הבקר,
זכר תמים יקריבנו; אל-פתח אהל מועד, יקריב אתו, לרצונו, לפני יהוה.
וסמך ידו, על ראש העלה; ונרצה לו, לכפר עליו. ושחט את-בן הבקר,
לפני יהוה; והקריבו בני אהרן הכהנים, את-הדם, וזרקו את-הדם על-
המזבח סביב, אשר-פתח אהל מועד. והפשיט, את-העלה; ונתח אתה,

לְנִתְחִיָּה. וְנִתְּנוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן, אִשׁ--עַל-הַמִּזְבֵּחַ; וְעָרְכוּ עֲצִים, עַל-הָאֵשׁ. וְעָרְכוּ, בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים, אֶת הַנִּתְחִים, אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-הַפְּדֹר--עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ, אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. וְקָרְבוּ וְכָרְעוּ, יָרַחַץ בְּמַיִם; וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל הַמִּזְבָּחַ, עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. וְאִם-מִן-הַצֹּאן קָרְבָנוּ מִן-הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן-הָעִזִּים, לְעֹלָה--זָכַר תָּמִים, יִקְרִיבוּ. וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ, צִפְנָה--לִפְנֵי יְהוָה; וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמוֹ, עַל-הַמִּזְבֵּחַ--סָבִיב. וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו, וְאֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-פְּדָרוֹ; וְעָרַף הַכֹּהֵן, אֹתָם, עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ, אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. וְהִקְרַב וְהִכְרַעַם, יָרַחַץ בְּמַיִם; וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל, וְהִקְטִיר הַמִּזְבָּחַ--עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ, לַיהוָה. וְאִם מִן-הָעוֹף עֲלֶיהָ קָרְבָנוּ, לַיהוָה: וְהִקְרִיב מִן-הַתְּרִים, אוֹ מִן-בְּנֵי הַיּוֹנָה--אֶת-קָרְבָנוֹ. וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן, אֶל-הַמִּזְבֵּחַ, וּמָלַק אֶת-רֹאשׁוֹ, וְהִקְטִיר הַמִּזְבָּחַ; וְנִמְצָה דָּמוֹ, עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ. וְהִסִּיר אֶת-מְרֹאתוֹ, בְּנִצְתָהּ; וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ, קִדְמָה--אֶל-מְקוֹם, הַדָּשָׁן. וְשָׁסַע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו, לֹא יִבְדִּיל, וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבָּחַ, עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ: עֲלֶיהָ הוּא, אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ--לַיהוָה. אַחֵר כֵּן יִלְמַד "אַדְרָא זוטָא". וְהָאִשָּׁה תִּקְרָא תְהִילִים

אַחַר הַלְמוּד יֹאמֵר בְּקִשָּׁה זוֹ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִי חֲשׂוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֵה לְפָנֶיךָ הַלְמוּד שֶׁלְּמַדְתִּי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, לְתַקֵּן מֵה שֶׁפְּגַמְתִּי בְּעוֹנוֹתַי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ הַבָּל קְרִיאָתִי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, לְתַקֵּן אוֹתִיּוֹת שֶׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁפְּגַמְתִּי בָהֶם אֲנִי וּבֵיתִי, וּבְרַב רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ יִתְקַן כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְנוּ, וְיִמְשָׁךְ שִׁפְעָה רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמִשֶּׁם יִמְשָׁךְ שִׁפְעָה רַב לְנַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה וְיִהְיֶה הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם רְצוֹן לְפָנֶיךָ, לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגַמֵּינוּ וּפְגַמֵי אָדָם הָרֹאשׁוֹן שֶׁפְּגַמְנוּ בְּכִלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּלְבַרֵּר חֻלְקֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁנִּפְגְּמוּ וְנִפְלוּ בְּגַגְהָ דְאֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְנִגְהָ כְּאוֹר תְּהִיָּה אֶל מְקוֹם הַקְּדוֹשׁ:

יֹאמֵר פְּסוּקִים אֵלוּ שֶׁבַע פַּעַמִּים.

אָנָּה יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי הַצְּלִיחָה נָא:
אָנָּה אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְּלִיחָה נָא:

אָנָא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא:
אָנָא אֵל נָא, רַפָּא נָא, סִלַּח נָא, הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

יאמרו פְּסוּקִים אֵלֵינוּ חֲמֵשׁ פְּעָמִים:

וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקִּדְשׁ יִשְׁלַם, וְאֵת חַמִּישִׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אוֹתוֹ לַכֹּהֵן.
וְהִכְהֵן יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשֵׁם וְנִסְלַח לוֹ:

וְאִם גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ, חַמִּישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו:

יִשְׁתַּדֵּל לְלַמּוּד כָּל הַתְּהַלִּים. וְאַחַר כֵּן יֵאמֶר.

יְהוָה יֵאֱדוֹנָהּי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י
אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמִּלְחָמָה יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ: וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְהוָה
עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׂעָךְ: יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהֵא מַעוֹט חֲלָבִי וְדָמִי
שְׁנַתְמַעֵט הַיּוֹם לִפְנֵיךָ בַתְּעִנִּיתִי חָשׁוּב וּמִקְבָּל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ כְּאֵלֵינוּ
הַקְּרִבְתָּנוּ עַל גְּבִי מִזְבִּיחֶךָ הַקִּדוֹשׁ, וּבְכַח חֲלֵב וְדָם שְׁנַתְמַעֵט מִמֶּנִּי, יִתְעוֹרֵר
סוֹד ב' זְוִיגֵי מ"ב דְּחִיף וְגֵרוֹן. וּבְכֵן יִמְתְּקוּ מִסְפֵּר אוֹתֵינוּ דְּמִלּוּי דְּרַבּוּעַ
דְּאֱלֹהִים דְּהֵי"ן הַעוֹלָה שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת, וְעַם מִסְפֵּר מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים אוֹתֵינוּ
דְּעֵשׂוֹר פְּעָמִים אֱלֹהִים בְּמִלּוּים, יַעֲלוּ לְמִסְפֵּר תְּעִנִּית. וְיַעֲלֶה לִפְנֵיךָ מִדְּרָגָה
לְמַעֲלָה מִמִּדְּרָגָה, מַעֲשִׂיָה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לְבְרִיאָה וּמִבְרִיאָה לְאַצִּילוּת,
עַד מוּחָא סְתִימָאָה מַחֲשֵׁבָה הַעֲלִינָה, דְּבוֹרֵר אַכְּל וְזָרִיק פְּסֻלַת, וּמִכְחָה
יִשְׁתַּלְשַׁל וְיִרֵד שְׁפַע גְּדוֹל וְרַב עַל כָּל הַעוֹלָמוֹת, מִדְּרָגָה אַחַר מִדְּרָגָה,
מֵאַצִּילוּת לְבְרִיאָה וּמִבְרִיאָה לִיצִירָה וּמִיצִירָה לַעֲשִׂיָה, וּמִשָּׁם יִגִיעַ וְיִחּוֹל
עָלֵי, לְטַהֵר לְבִי לְעִבְדְּךָ לִירָאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִתַּת כַּח בְּמַחֲשַׁבְתִּי
וּבְמַחֲוֵי לְבַרֵּר וְלִתְקַן וְלַהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה וְהַנְּפֻשׁוֹת וְהַרוּחֹת
וְהַנְּשָׁמוֹת דְּקִדְשָׁה, וְלַהַגְבִיר חֵלֶק הַטוֹב שְׁיֵשׁ בִּי עַל הַחֵלֶק הָרַע שְׁיֵשׁ בִּי,
וְהִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טְרַם נִקְרָא אֱלֹיךָ וְאַתָּה תַעֲנֵה, נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע,
כְּדַבֵּר שְׁנֵאמַר "וְהִיָּה טְרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ",
כִּי אַתָּה ה' פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ תַּפְלַת
כָּל פֶּה, בְּרוּף שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

אָנָא יְהוָה יֵאֱדוֹנָהּי אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ אָנָא נוֹלִיךְ אֶת חַרְפְּתֵנוּ, בֶּן כִּסִּיל
תּוֹגַת אָמוּ, וְאִם תִּפְנֶה לְחַטְאֵינוּ אֲבָד שְׁבִרְנוּ וְתִקּוּתֵינוּ, וְאִם תִּשְׁמֹר עוֹנֵינוּ

מי יעמוד לפניך מאז אפיק, ובטובך הגדול תעורר רחמיה וראה בעין
 חמלתך צרת גופינו ונשמתינו וקבל ברב רחמיה תשובתינו וקוראים
 בשמך יהוה **אהדונה** הושיעה המלך, אל תעזבנו, ובגיד זעמך אל תטשנו,
 ולא לארץ אפך תקחנו, כי גלוי וידוע לפניך כי לא עלתה על לבנו להמרות
 חס ושלוש נגד כבודך ולעשות נגד פונתך, אפס כי עז יצרנו הרע ועל
 פרחינו נטה ארחנו, ומנע הטוב ממנו, דמיונו כאריה יסוף לטרף וככפיר
 יושב במסתרים ופתע פתאום חיים בלעונו ואתה בטובך יהוה **אהדונה**
 בצדקתך תוציא מצרה נפשינו, הצילה מחרב נפשנו והעלה ארוכה ומרפא
 לעונינו ויהיו למאורות כל השמות אשר החשכנו בעונותינו וחסאתינו
 ופשעינו, וטהר לבנו לעבדך באמת ובלבב שלם בראה ובאהבה, אמן, כן
 יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה **אהדונה** צורי וגאלי:
אחר כך אם זה אפשרי יעשה שבעה הקפות מסביב לתבה הבימה של
 הס"ת ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד ופסוק אחד מאנא בכח, ואם לא,
 יאמר זאת ללא הקפות.

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד
 שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
 יהוה על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים
 וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן
 ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר
 קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה
 למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
 בשלום:

(אב"ג ית"ץ)	אנא בכח. גדולת מינה. תתיר צרורה:
(קר"ע שט"ן)	קבל רנת. עמך שגבנו. טהרנו נורא:
(נג"ד יכ"ש)	נא גבור. דורשי יחודך. כפבת שמרם:
(בט"ר צת"ג)	ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם:
(חק"ב טנ"ע)	חסין קדוש. ברוב טובך. נהל עדתך:
(יג"ל פז"ק)	יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדושתך:
(שק"ו צי"ת)	שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות:
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יתן הפסך לצדקה לעניים יראי שמים או לזכוי הרבים בעינינו
שמירת הברית והעינים ויהי רצון שה' יקבל תשובתו ברצון.

מי שיכול שיוסיף גם כוונה פשוטה זאת לתיקון פגם המחשבה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחוס ותרחם עלינו שחטאנו עוינו
פשענו, והרהרנו וחשבנו ופגמנו והורדנו ונשתתנו בשמות אלו שמספרם פ"ז, ועתה
על ידי התשובה התענית ופדיון פ"ז תעניות, יעלו ויאירו השמות הקדושים האלו
בבתחלה כפושפט הראשון.

יכוון בשם מ"ה בגמטריא ובמ"ב אותיותיו שיש בשם הוי"ה פשוט שהוא כתר ובמילוי שהוא חכמה
ובמילוי של המילוי שהוא הבינה יחד עם הגמטריא פ"ז

שם מ"ה	יוד הא ואו הא	גמטריא = 45
פשוט	יהוה	מספר האותיות סה"כ: 42
מלא	יוד הא ואו הא	
מלא דמלא	יוד ואו דלת, הא אלף, ואו אלף ואו, הא אלף.	יחד, שווה 87

צריה לצום מאתים ושלשים ושלש תעניות, ולהתגלגל תשע פעמים בשלג
כל גופו. ומי שקשה לו הדבר, תקנו רבותינו המקבלים לצום מעלות השחר
עד צאת הכוכבים ולפדות ימי התענית וגלגולי השלג, בכסף שינתן לצדקה
לעניים שומרי תורה (699 טו ומי שאין בידו יתן 233 טז).

ילף למקוה ויטבל שבע טבילות לטהר נפשו, רוחו ונשמתו, מהקלפה
שנדבקה בהם בגלל חטא משכב זכר, ויכון שטובל שבע טבילות אלו על
דעת אלישע הנביא שאמר לנעמן לטבל מצרעתו, ושכן יטהרו נפשו, רוחו
ונשמתו מטמאת צרעת חטאתיה, וטבילה שמינית יכון לקבל עליו ארבע
מיתות בית דין, סקילה, שרפה, הרג וחקק, על קדוש ה', ושעל ידי זה
יחידו ארבע אותיות יהו"ה ביחוד שלם.

וְהָאֵלֹהִים יִתְּנֶנּוּ לְבָרְכָתָא דְתַעֲנִיתָ:

יום לפני הצום יאמר ודוי זה:

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מלפנו מתחנתנו, שאין אנחנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה
יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו.
עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. בָּאתִי עַל הַזְכוּר וְעִבְרָתִי עַל הַכְּתוּב וְאֵת זָכַר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, וּפְגַמְתִּי בַהֲוִיָּה וְאֵהִיָּה דְמַלּוּי יוֹדֵיין, וְגַם בְּשִׁמוֹת אַחֲוָיִים, וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לַחֹשֶׁךְ. בְּגִדְתִי בְּאַחְדוּתְךָ וְנִתְתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שְׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בַמְזוּזוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְקַלְקַלְתִּי צַנּוּרֵי הַקִּדְשָׁה, וּמִנְעוּתִי הַטוֹב וְהַשְׁפַּע הָרָאוּי לְבָא עַל יְדֵיהֶם. גִּזְלָנוּ. דִּבְרַנּוּ דוֹפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הִעָוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זִדְנּוּ. חִמְסָנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוּת. כָּזַבְנוּ. כְּעִסָּנוּ. לִצְנּוּ. מֵרָדְנּוּ. מָרִינוּ דְבָרִיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִבְעַלְתִּי אֶל הַזְכָּר וּפְגַמְתִּי בְּאֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף שְׁבַשְׁלֶשָׁה שְׁמוֹת אֵהִיָּה שְׁבַבְיִנָה. סָרְרָנוּ. עִוִּינוּ. פִּשְׁעָנוּ. פְּגַמָּנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאִם. קִשִּׁינוּ עֶרְף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יֵשֵׁב מָרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגְלוֹת אֵתָּה יוֹדַע. אֵתָּה יוֹדַע רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֵתָּה חֹפֵשׂ כָּל חֲדָרֵי בָטָן. רֵאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִנְגֵד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יְהוָה דְּהוֹנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֵת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. יִתְפַּלֵּל מִנְחָה מִבְּעוֹד יוֹם, וְיִקְבַּל תַּעֲנִית בְּתַפִּלַּת הַמִּנְחָה בְּבִרְכַּת "שׁוֹמַע תַּפִּלָּה", אוֹ בְּסוּף הָעֲמִידָה לְפָנֶיךָ שִׁיאִמֹר "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם". אִם לֹא קָבַל תַּעֲנִית בְּתוֹךְ תַּפִּלַּת הַמִּנְחָה, אֲבָל כִּשְׁהַתְּפַלֵּל עִמִּידָה שֶׁל מִנְחָה חֹשֵׁב לְהִתְעַנּוֹת, הֲרִי זֶה נֶחֱשֵׁב כְּקַבְּלַת תַּעֲנִית וְצָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת.

זֶה נִסַּח קַבְּלַת הַתַּעֲנִית:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲרִינִי מִקַּבֵּל עָלַי לְהִתְעַנּוֹת לְמִחוּר מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר וְעַד לְצִאֲת הַכּוֹכָבִים, עַל אֲשֶׁר חִטָּאתִי, עֲוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי וְחַלְלֵתִי בְּרִית קִדְשְׁךָ, וּבָאתִי עַל הַזְכָּר שְׁכַבְתִּי, וְנִשְׁכַּבְתִּי. בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם מְעוּדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְהֲרִינִי מִתְּנֶה שְׂאֵם לֹא אוֹכֵל לְהִתְעַנּוֹת, כְּשֶׁאֲפָרִישׁ פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְאֲכֹנּוּ לְבִטֵּל הַתַּעֲנִית, אוֹכֵל לְאֹכֵל וְלִשְׁתוֹת לְלֹא שׁוֹם עוֹן כִּלְל. וְהֲרִינִי מִתְּפַנּוּ בְּתַעֲנִית זֶה לְהַקְרִיב חֲלָבִי וְדָמִי לְפָנֶיךָ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִקוֹם הַקְּרָבָן הַנִּקְרָב עַל גְּבִי הַמְּזַבַּח, לְכַפֵּר עַל חַטָּאתִי. וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יְהוָה דְּהוֹנָה** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לִי כַח וּבְרִיאוֹת לְהִתְעַנּוֹת לְפָנֶיךָ, וְתִקְבַּל תְּשׁוּבָתִי וְתַעֲנִיתִי וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.

טוֹב לְלוּמֹד בְּלִיל הַתַּעֲנִית מִשְׁנִיּוֹת מִסְכַּת שְׁבַת וְיִשְׁתַּדֵּל לְהִבִּין לְפָחוֹת פְּרוּשׁ הַמְּלִים. וְכִשְׁיִשְׁכַּב עַל מִטָּתוֹ, יִנִּיחַ אֶבֶן תַּחַת רֵאשׁוֹ בֵּין הַמַּצָּע וְהַכֹּר, וְיִכּוֹן בְּשֵׁם **י"ד ה"ה ו"א ה"ה**, הַעוֹלָה בְּגִימְטְרִיא כְּמִנְיֵן אָבֶן. טוֹב וְרָצוּי לְקוֹם אַחַר חֲצוֹת לֵילָה וְלוֹמַר בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר וְתִקּוֹן חֲצוֹת בְּכֻנְיָה גְדוּלָה.

בְּיוֹם הַצֹּבִים יֹאמֵר

הַרְיִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקַיֵּם בְּעִזְרַת הָאֵל יִתְבַּרַךְ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּפִתּוּב בַּתּוֹרָה: וּשְׁבַתְ עַד יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַתְ בְּקִלּוֹ. וְהַרְיִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁחֲטָאתִי, עוֹיְתִי וּפְשַׁעֲתִי, בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה וּבֵין בְּגִלְגּוּלִים אַחֲרָיִם, חֲרָטָה גְמוּרָה וּשְׁלָמָה, וּמִקְבֵּל עָלַי שְׁלֵא לַחֲזוֹר וּלְחַטֵּא עוֹד. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּרַחֲמָיו יַעֲזָרְנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָנָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלַתְנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּכְנוּ מִתְחַנַּתְנוּ, שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וּקְשֵׁי עַרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָבֵל חֲטָאנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. בְּאֵתִי עַל הַזְכוּר וְעִבְרַתִּי עַל הַפְּתוּב וְאֵת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, וּפְגַמְתִּי בְּהוֹיָה וְאֵהִיָּה דְמִלּוֹי יוֹדִי, וְגַם בְּשִׁמוֹת אַחֲוָרִיִּים וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְחֻשָּׁה. בְּגַדְתִּי בְּאַחֲדוּתְךָ וְנִתְתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שְׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וּקְלַקְלַתִּי צְנוּרֵי הַקִּדְשָׁה, וּמִנְעַתִּי הַטוֹב וְהַשְּׁפַע הָרְאוּי לְבֵא עַל יְדֵיהֶם. גָּזַלְנוּ. דְּבַרְנוּ דוֹפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הָעוֹיְנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלַנוּ שָׁקֵר וּמִרְמָה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רְעוּת. כְּזָבְנוּ. כְּעַסְנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִבְעַלְתִּי אֵל הַזְכָּר וּפְגַמְתִּי בְּאֵלֶיךָ אֵלֶיךָ שְׁבַשְׁלָשָׁה שְׁמוֹת אֵהִיָּה שְׁבַבִּינָה. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשַׁעְנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיָנוּ עַרְף. רִשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יֵשֵׁב מְרוֹם, וּמַה נֹּסֵפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אַתָּה חִפְשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן. רֹאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב. אֵיךְ דְּבַר נַעֲלָם מִמּוֹךְ וְאֵיךְ נִסְתָּר מִמִּגְד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּמַחֵל לָנוּ אֵת כָּל חֲטָאתֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ אֵת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשַׁעֵינוּ.

יֹאמֵר פְּסוּק זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

וְאֵי אִמְרַתִּי בְּחִפְזִי נִגְרָזְתִּי מִמִּגְד עֵינֶיךָ אֲכֹן שְׁמַעַתְ קוֹל תְּחַנּוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי: אַחַר כֵּן יֹאמֵר.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ
עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
לְרְקִיעַ וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבְשָׁה
וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קִרְא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה
פְּרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ
לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל
לְמִשְׁכַּל הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמִשְׁכַּל הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן
אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ: וּלְמִשַׁל בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
רְבִיעִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמִשִׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב: וַיַּבְרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף
יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׂ וְחַיְתוֹ אָרֶץ לְמִינָהּ
וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל
רְמֵשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל
הַרְמֵשׂ הַרְמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיַּבְרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ
וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת
הַרְמִשִׁת עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי
לְאֹכְלָהּ: וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ

נִפְשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָה וַיְהִי כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם גְּלוּי וְדוּעַ לַפְּנִיָּה אֲשֶׁר חֲטַאתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי בַעֲוֹן מִשְׁכַּב זְכוּר וּפְגַמְתִּי בְשִׁלְשָׁה אֲלֵפִין שְׁבַשְׁלֶשָׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה שְׁבַבְיִנָּה דְמַלּוּי יוֹד־י"ן, וּמַלּוּי אֲלֵפִין, וּמַלּוּי הֵי"ן. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הוֹדַעְתָּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל, לְתַקֵּן הַפֶּגֶם לְהַתְּגַלְּגַל תְּשַׁע פְּעָמִים בְּשִׁלְג, וְגַלּוּי וְדוּעַ לַפְּנִיָּה שְׂאֵנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַתְּקוּן הַזֶּה שֶׁל גִּלְגּוּל הַשִּׁלְג כְּרָאוּי. לְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** אֱלֹהֵי וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהִיו חֲשׁוּבִים וּמְקַבְּלִים וּרְצוּיִים תְּשַׁע טְבִילוֹת שְׂאֵנִי מוֹכֵן לְטָבוֹל (לְרַחוּץ) בְּמֵי קָרִים, כְּאֵלוֹ נִתְּגַלְּגַלְתִּי כָּל גּוֹפִי בְּשִׁלְג תְּשַׁע פְּעָמִים, כְּתַקְנַת חַכְמֵים זְכוּרִים לְבִרְכָּה, וְגַרְב רַחֲמֶיךָ וְגַרְב חֲסָדֶיךָ יִחְזְרוּ הַשִּׁלְשָׁה אֲלֵפִין שֶׁהֵם אֶל"ף אֶל"ף אֶל"ף לְמַקְוָם הָעֲלִיוֹן, וַיִּשְׁלְמוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה שְׁבַבְיִנָּה (שֶׁהֵם **אֶל"ף ה"י יו"ד ה"י**, **אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א**, **אֶל"ף ה"ה יו"ד ה"ה**), וַיְהִיו שְׁלָמִים וּמְלֵאִים וּמְאִירִים בְּמִקּוּם הָעֲלִיוֹן כְּרְצוֹנָךְ. יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לַפְּנֵיךָ יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אחר כך יאמר.

וּבְנִיָּהוּ בֵּן יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חֵיל רַב פְּעֻלִים מְקַבְּצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת הָאָרִי בְּתוֹךְ הַבָּאָר בַּיּוֹם הַשִּׁלְג: וְהוּא הִכָּה אֶת אִישׁ מִצְרֵי אִישׁ מְרָאָה וּבִיד הַמִּצְרֵי חֲנִית וַיִּרַד אֵלָיו בְּשִׁבְט וַיִּגְזַל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרֵי וַיְהַרְגֵהוּ בְּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עָשָׂה בְּנִיָּהוּ בֵּן יְהוֹדָע וְלוֹ שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגְּבָרִים: מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֵל הַשִּׁלְשָׁה לֹא בָא וַיִּשְׁמָהוּ דוֹד אֵל מִשְׁמַעְתּוֹ: לְכוּ נָא וּנְכַחְחָה יֵאמֶר יְהוָה **יֵאֱהֹדְנָה** אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ אִם יֵאֲדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרֵי יְהוּ: כִּי כַּאֲשֶׁר יָרַד הַגֶּשֶׁם וְהַשִּׁלְג מִן הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָה וְהִצְמִיחָה וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלָחֶם לְאֹכֵל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר חָפְצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: אִם הִתְרַחַצְתִּי בְּמֵי שִׁלְג וְהַזְכוּתִי בְּבוֹר כְּפִי: כִּי לְשִׁלְג יֵאמֶר הוּא אָרֶץ, וְגֶשֶׁם מְטָר וְגֶשֶׁם מְטָרוֹת עֵזוּ: תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאִטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבֵּין: בְּפֶרֶשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בְּהַשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: הִנָּתַן שִׁלְג כְּצִמּוֹר כְּפִי כְּפִי: לֹא תִירָא לְבִיתָהּ מִשְׁלַג כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבַשׁ שָׁנִים: וַיֵּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּיךָ, בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה: וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים אֶל

משה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם: אֱהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה, וַיֵּךְ שָׁרְשָׁיו פְּלִבְנוֹן: וְאֲנִי אֱהִיָּה לָהּ נְאֻם יְהוָה **יֵהוּהוּ יֵהוּהוּ** חֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבּוֹד אֱהִיָּה בְּתוֹכָהּ: **אֲחֵר כֹּף יֵטְבוֹל תִּשַׁע טְבִילוֹת, בְּמִקְוֵה בְּמִים קָרִים**, אוּ בַיִם בְּמִקְוֹם צְנוּעַ. וּמִי שְׁאֵנוֹס וְאִי אֶפְשֶׁר לוֹ לְטְבוֹל בְּמִים קָרִים, בְּדִיעֵבֵד לְפָחוֹת יִרְחֹץ גּוֹפּוֹ בְּמִים קָרִים תִּשַׁע פְּעָמִים.

וּבְכָל טְבִילָה יִכְוִין בְּאוֹת אַחַת מִן אוֹתֵיֹת אֶל"ף אֶל"ף אֶל"ף כִּסְדָּרָן. לְבֶשׂ בְּגָדָיו וְיִרְחֹץ יָדָיו, וְיַעֲשֶׂה **סֵדֵר הַתְּשָׁלִיף** עַל שְׂפַת יָם, אוּ נְהַר, אוּ מַעְיָן אוּ בּוֹר מַיִם, (וְאִם אִי אֶפְשֶׁר יַעֲשֶׂהוּ בְּדִיעֵבֵד עַל דְּלִי מְלֵא מַיִם, וּבַיִם אֲחֵר כְּשִׁימְצָא מְקוֹר מַיִם, יַעֲשֶׂהוּ שְׁנֵית). וְקוֹדֵם יֹאמֶר בְּקִשָּׁה זוֹ:

סדר תשליך

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בְּשֵׁם ו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרְיֵנִי מוֹכֵן לוֹמֵר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי פְּסוּקִים הַכְּתוּבִים עַל יְדֵי מִיכָה הַנְּבִיא, הַא תְּלִיֶסֶר מִכִּילָן דְּרַחֲמֵי אֲתַחֲזֹן הַכָּא, וְכִלְהוּ נִפְקִין מִתְּלִיֶסֶר מְבוּעֵין דְּמִשְׁח רְבוּת דְּתַקּוּנֵי דִּיקְנָא קְדִישָׁא עֲתִיקָא דְּעִתִּיקִין טְמִירָא דְּטְמִירִין. הַא תְּלִיֶסֶר מִכִּילָן דְּרַחֲמֵי מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא. מִי אֵל כְּמוֹךְ חַד. נוֹשָׂא עוֹן תְּרִי. וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע תְּלַת. לְשָׂאֲרִית נַחֲלָתוֹ אַרְבַּע. לֹא חֲחִזִּיק לְעַד אֲפּוֹ חֲמֵשׁ. כִּי חֲפִץ חֲסֵד הוּא שֵׁית. יֵשׁוּב יִרְחַמְנוּ שְׁבַעַה. יִכְבֵּשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ תְּמַנְיָא. וְתִשְׁלִיף בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חֲטָאתָם תִּשְׁעָה. תִּתֵּן אֲמַת לֵיעֶקֶב עֲשָׂרָה. חֲסֵד לְאַבְרָהָם חַד סָר. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְרָם תְּרִיֶסֶר, מִימֵי קֶדֶם תְּלִיֶסֶר: לְקַבִּיל דָּא, אֵל מְדָה חַד, רְחוּם מְדָה תְּרִין. וְחַנּוּן מְדָה תְּלַת. אֲרַךְ מְדָה אַרְבַּע. אֲפִים מְדָה חֲמֵשׁ. וְרַב חֲסֵד מְדָה שֵׁית. וְאֲמַת מְדָה שְׁבַעַה. נוֹצֵר חֲסֵד מְדָה תְּמַנְיָא. לְאַלְפִים מְדָה תִּשְׁעָה. נוֹשָׂא עוֹן מְדָה עֲשָׂרָה. וּפְשַׁע מְדָה חַד סָר. וְחֲטָאָה מְדָה תְּרִיֶסֶר. וְנִקְהָ מְדָה תְּלִיֶסֶר:

וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יֵהוּהוּ יֵהוּהוּ** אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיָה חֲשׂוּבָה וּמְקַבְּלַת וְרוֹצִיָּה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת הַפְּסוּקִים הַנִּרְמְזִים בְּהֵם שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מְדוֹת שְׁל רַחֲמִים, הָאֲמֹרִים עַל יְדֵי נְבִיאָךְ מִיכָה, הַמְּכַוְּנִים אֵל שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מְדוֹת הָאֲמֹרִים עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלוֹ פְּנֵיתִי בְּכָל הַפְּגוּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוּן בְּהֵם, וְכְאִלוֹ הַשְּׂגָתִי כָּל הַסּוּדוֹת הַרְמוּזִים בְּהֵם. וְתַהֲיָה שְׁעָה זוֹ עַת רְצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוֹתֶיךָ, וְתַתְּנֶנָּה יְהוָה **יֵהוּהוּ יֵהוּהוּ** אֱלֹהֵינוּ בְּמַדַּת הַחֲסֵד וּבְמַדַּת הַרַחֲמִים, וְתַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ בְּקְרִיאַתִּי זֹאת, לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וְהָאָרָה מִן הַמַּזָּל הָעֲלִיּוֹן תַּקּוּן הַשְּׁמַיִנִי הַנִּקְרָא נוֹצֵר חֲסֵד, (י"ד ה"י **וּי"ו ה"י**). אֵל הַתַּקּוּן הַתְּשִׁיעִי הַנִּקְרָא לְאַלְפִים, (אֵל"ף ה"ה יו"ד ה"ה). וּבְזֶה יִתְמַתְּקוּ שְׁמוֹת אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִתּוֹק גְּמוּר וְשֵׁלֶם כְּרָצוֹנְךָ, וּבְכֵן וְתִשְׁלִיף

במצלות ים כל חטאתינו. וכל המקטרגים רעים ישלכו במצלות ים. ואתה בטובה תעורר רחמיה. ועל ידי שם אל"ף ה"י יו"ד ה"י יתבררו ויעלו כל נצוצי הקדשה מבררים ומנקים ומלבנים, ונקה להם להעלותם למקום הקדש. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: פתח רבי שמעון ואמר: וי מאן דאזשיט ידוי בדיקנא יקירא עלאה דסבא קדישא טמירא סתימא דכלא. דיקנא דההיא תשבחתא. דיקנא דסתים ויקיר מכל תקונוי. דיקנא דלא ידעין עלאין ותתאין. דיקנא דהיא תושבחתא דכל תשבחין. דיקנא דלא הוה בר נש נביאה וקדישא דיקרב למחמי ליה. דיקנא דהיא תליא בשערוי עד טבורא דלבא, חורא כתלגא, יקירא דיקרין, טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא. תאנא בצניעותא דספרא דהיא דיקנא מהימנותא דכולא, נפיק מאודנוי ונחית סוחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק וחפי בתקרובתא דבוסמא טבא חורא דיקירא. ונחית בשקולא וחפי עד טבורא, הוא דיקנא יקירא מהימנא שלימא דנגדן ביה תלת עשר נביעין מבויעין דמשח רבות טבא, בתלת עשר תקונין מתתקנא:

תקונא קדמאה (מי אל כמוך במדה א' אל) מתתקן שערא מלעילא ושארין מההוא תקונא דשער רישיה דסליק בתקוננוי לעילא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאדנין בחד חוטא בשקלא טבא עד רישא דפומא:

תקונא תניינא, (נושא עון במדה ב' רחום) מתתקן שערא מרישא דפומא, וסליק עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל:

תקונא תליתאה, (ועובר על פשע במדה ג' וחנון) מאמצעיתא דתחות חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק חד ארחא, ושערא אתפסק בההוא ארחא. ומלי מהאי גיסא ומהאי גיסא שערא בתקונא שלים סוחרנה דההוא ארחא:

תקונא רביעאה, (לשארית נחלתו במדה ד' ארך) מתתקן שערא ונחית תחות פומא מרישא חדא לרישא חדא בתקונא שלים:

תקונא חמישא, (לא החזיק לעד אפו במדה ה' אפים) תחות פומא נפיק ארחא אחרא בשקולא דארחא דלעילא, ואלין תרין ארחין רשימין על פומא מכאן ומכאן:

תקונא שתייתה, (כי חפץ חסד הוא במדה ו' ורב חסד) מתתקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא וחפי תקרובתא דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא. ונחית שערא לרישא דפתחא דארחא תתאה דפומא:

תקונא שביעאה, (ישוב ירחמנו במדה ז' ואמת) פסיק שערא ואתחזון תרין תפוחין בתקרובתא דבוסמא טבא שפירן ויאן למחזי. בגינהון אתקנים

עלמא הדא הוא דכתוב באור פני מלך חיים:

תקונא תמינאה, (יכבוש עונותינו במדה ח' נוצר חסד) נפיק חד חוטא דשערי סחרני דדיקנא, ותליין בשקולא עד טבורא:
תקונא תשיעאה, (ותשליף במצולות ים כל חטאתם במדה ט' לאלפים) מתערי ומתערבין שערי דיקנא עם אינון שערי דתליין בשקולא, ולא נפקי דא עם דא:

תקונא עשיראה, (תתן אמת ליעקב במדה י' נשא עון) נחתין שערי תחות דיקנא וחספין בגרונא תחות דיקנא:
תקונא חד סר, (חסד לאברהם במדה י"א ופשע) דלא נפקין נימא מן נימא ומתשערן בשיעורא שלים:

תקונא תריסר, (אשר נשבעת לאבותינו במדה י"ב וחטאה) דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפני מכל סטרוי ויאן שערי סחור סחור ליה:
תקונא תליסר, (מימי קדם במדה י"ג ונקח) דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן ומכאן. ביקרא יאה ביקרא שפירא מחפין עד טבורא. לא אתחזי מכל אנפי תקרבתא דבסמא. בר אנון תפוחין שפירין חורין דמפקין חין לעלמא. ומחזין חדו לזעיר אנפין. בתליסר תקונין אליו נגדין ונפקין תליסר מבויעין דמשח רבות, ונגדין לכל אנון דלתתא. ונהרין בהוא משחא. ומשחין מהוא משחא דבתליסר תקונין אליו. בתליסר תקונין אליו אתרשים דיקנא וקירא סתימאה דכלא דעתיק דעתיקין:

יגביה שני צדי הגלימה או המעיל, ויאמר מי אל כמוך וגו' מלה במלה, ויכוין בלבו שהם כנגד י"ג מדות כמוסודר כאן, וכשיאמר ותשליך וגו', ינער הבגד על המים, ויכוין שכל המלאכים הרעים שנבראו מכח עונותיו וגם המקטרג העליון יושלכו במצולות ים העליון דפלוני ונחש. ויחזור כסדר שלש פעמים:

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ורחמנו יכבש עונותינו, ותשליף במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבתנו מימי קדם:

קח בידו של"ג (333) פרוטות "שטר גדול מן 34 ט"מ מתוך הפדיון, שהם מספר אל"ף אל"ף אל"ף להפרישם לצדקה, ויאמר בקשה זו:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך וחסדיך, ולמען מצות הפרשת של"ג פרוטות אלו שבדי שאני מפרישם לצדקה, ולמען מקראי קדש אשר קריתי לפניך, ולמען סודות הרמוזים בהם, יהיה חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כאלו עשיתי תקון השל"ג, לגלגל גופי בשלג תשע פעמים, לתקן הפגם שפגמתי בשלשה אותיות אל"ף

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי שְׁבַשֵּׁם אֱהִיָּה שְׁבַבְינָה, וּבִרְבַּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ יַחְזְרוּ שְׁלֹשָׁה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמַקּוֹמָם הָעֲלִיּוֹן, וַיִּתְחַבְּרוּ בְּאוֹתִיּוֹת הַיָּהּ וַיִּשְׁלְמוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִיָּה שְׁבַבְינָה (אל"ף ה"י יו"ד ה"י, אל"ף ה"א יו"ד ה"א, אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה), וַיְהִי שְׁלֵמִים וּמְלֵאִים וּמְאִירִים בְּמַקּוֹמָם הָעֲלִיּוֹן כְּרִצּוֹנָהּ:

וְאֵנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנְּגִד עֵינַי אֲכֹן שְׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֲלִיָּהּ: וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֱהָבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו: וַיִּדְעַתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן שִׁמְרַת הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֱהָבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתוֹ לְאֲלֶיךָ דוֹר: הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֲלֶיךָ וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי יְהוָה **יְאֵהֲדוּנָהּ** בְּעַתָּה אַחִישְׁנָה: כְּמִגְדַל דָּוִד צִנְאָרָךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֲלֶיךָ הַמְּגוֹן תְּלוּי עֲלִיּוֹ כֹל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: כָּרָם הִיָּה לְשַׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת הַכָּרָם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֲלֶיךָ כֶּסֶף: כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֲלֶיךָ לֶךְ שְׁלֹמָה וּמְאֵתִים לְנֹטְרִים אֶת פְּרִיו:

יִשְׁתַּדַּל לְהַשִּׁיג חַתִּיכַת שְׁלֵג, אוּ יִקְפִּיא מִיָּם עַד שִׁיִּהְיֶכּוּ לְגוֹשׁ קָרַח, וַיִּגְלַל הַקָּרַח עַל זְרוּעוֹתָיו וְכַפּוֹת יָדָיו עַד סוּף אֲצַבְעוֹתָיו תִּשַׁע פְּעָמִים לְכָל צַד. וְקָדָם שִׁיִּגְלַל יֹאמֵר:

לְשֵׁם יְחִוֵּד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיָהּ, בְּדַחֲלֵוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא יִיָּה בּוֹיָה בִּיחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרִינִי מוֹכֵן לְגַלְגַּל אֲצַבְעוֹתַי וְכַפֵּי זְרוּעֵי הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל בְּשִׁלְג תִּשַׁע פְּעָמִים. וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה **יְאֵהֲדוּנָהּ** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֵא חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה גְלָגוּל יְדֵי בְּשִׁלְג תִּשַׁע פְּעָמִים, לְתַקֵּן מַה שֶּׁפְּגַמְתִּי בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי, שִׁגְרַמְתִּי לְסַלְקָם מִן שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִיָּה שְׁבַבְינָה, וְנִשְׂאָר כָּל אֶחָד מֵהֶם בְּסוּד הַיָּה בְּלִבָּד. וְעַתָּה בְּגַלְגוּל יְדֵי תִשַׁע פְּעָמִים בְּשִׁלְג שְׁעוּלָה מִסְפַּר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי, יַחְזְרוּ שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמַקּוֹמָם, וַיִּשְׁלְמוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִיָּה שְׁבַבְינָה. וַיְהִי נֵעֵם אֲדִנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהּ:

יִגְלַל בְּשִׁלְג אוּ בְּקָרַח אֶת אֲצַבְעוֹתָיו וְכַפּוֹת זְרוּעוֹת יָדָיו מִיָּן וּשְׂמָאל.

סדר הפדיון:

יְקַח בְּיָדוֹ פְּדִיּוֹן מְאֵתִים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת (מ"ט 699) וַיַּעֲמֹד וַיֹּאמֶר:
עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנִי עַל כִּי עֲנוּתֵי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכַמְּשָׂא כְּבֵד כְּבָדוֹ מְמֹנִי. טְבַעְתִּי בֵּין מְצוּלָה וְאֵין מַעְמֹד. בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וּשְׁבוּלַת שְׁטָפְתָנִי. יְרָאָה וְרַעַד יְבוּא בִּי בְּעַת עֲמָדִי לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ עַל רַע מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנַי אֲלִיָּהּ. כִּי עֲנוּתֵי רַבּוֹ לְמַעְלָה רֵאשׁ וְאֲשִׁמוּתִי גְדָלוֹ עַד הַשָּׁמַיִם. לֶךְ יְהוָה **יְאֵהֲדוּנָהּ** הַצְּדָקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים. מַה אַעֲנֶה וּמַה אֲמַר מַה אֲדַבֵּר וּמַה

אֶצְטַדֵּק. כִּבֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה הָיִיתִי לַפְּנֵיךָ וְלֹא שָׁמַעְתִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. לְדַבְרֶיךָ לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. וְעִבְרַתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עִבְרַתִּי עַל קְרִיטוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עִבְרַתִּי עַל דְּבָרֵי קִבְלָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשָּׁפַע. וּגְרַמְתִּי בַּעֲוֹנוֹתַי לְהַפִּיל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְנַתַּתִּי כַח בְּקִלְפוֹת לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה וּלְהִתְאַחַז וְלִינֹק מִן הַקְּדוּשָׁה. וּגְרַמְתִּי בַּעֲוֹנוֹתַי לַעֲקוֹר וּלְהַכְרִית אֶת נַפְשִׁי הַקְּדוּשָׁה מִמְקוֹרָהּ הָעֲלִיּוֹן מֵאַרְץ הַחַיִּים וּלְהוֹרִידָהּ אֶל יְרֻכְתִּי בּוֹר. בּוֹרוֹת נְשָׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יְכִילוּ הַמַּיִם. אוֹי וְאֲבוֹי עָלַי. אָהָה עַל נַפְשִׁי. עַל מִי אָנוּס לַעֲזָרָה וְאֵנָה אֶפְנָה לִישׁוּעָה. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי נְעוּרַי. אֲבָל גְּלוּי וְיָדוּעַ לַפְּנֵיךָ יְהוָה **יֵאֱהַדְוֵנָה** אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי לֹא בְּמֶרֶד וּבְמַעַל עֲשִׂיתִי, וְלֹא לְהַכְעִיסֶךָ נִתְפַּוְנְתִּי, רַק יִצְרִי גָבַר עָלַי וּמַעֲשֵׂה שָׁטָן הַצְּלִיחַ, כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי מִבֶּשֶׂר וְדָם, וְהוּא אֲשֶׁר הִסִּיתָנִי וּפְתַנִּי לַעֲבֹר עַל מִצְוֹתֶיךָ, וְנִסְכַּלְתִּי וְעֲשִׂיתִי עִוֹן זֶה אֲשֶׁר בָּאתִי עַל הַזְּכוּר שְׂכַבְתִּי וְנִשְׂכַּבְתִּי, וְעַתָּה אֲנִי בּוֹשׁ מִמַּעֲשֵׂי וּמִכְלָם אֲנִי מַעֲוֹנוֹתַי, וּמִתְנַחֵם וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל כָּל מֵה שְׁחָטָאתִי וְעוֹיֹתַי וּפְשָׁעַתִּי לַפְּנֵיךָ מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עֲזֹבְתִי אֶת דְּרָכֵי הַרְעִים וְאֶת אֲרָחוֹתֵי הַמְקַלְקָלִים, דְּכַתִּיב: יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ אָנוֹן מִחֲשָׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלַח. וּבָאתִי בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָה לְהִתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְלִדְפַק עַל שַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחֲלָה וְסִלִּיחָה וּכְפָרָה, כִּי אֵל מְלַךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְיִמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים.

אֲנִי יְהוָה **יֵאֱהַדְוֵנָה**, סִלַּח נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפְשָׁעִים אֲשֶׁר חָטָאתִי וְעוֹיֹתַי וּפְשָׁעַתִּי לַפְּנֵיךָ מַעוּדֵי עַל הָאֲדָמָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, **כֹּאן יִפְרֵט הָאָדָם אֶת חַטָּאוֹתָיו וּפְשָׁעָיו, מִמָּה שִׁזְכַּר, וְיִשְׁבַּר לִבּוֹ הָעֵרֵל לִפְנֵי הַבוֹרָא, וְיִשִּׁים בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ כֹּאִילוֹ חֵטָא הַיּוֹם בְּחַטָּאִים אֵלּוּ, וְיִדְמָה בַּעֲיָנָיו אֵיךְ הוּא מִשְׁחֹזר אֶת חַטָּאָיו לִפְנֵי בּוֹרָא עוֹלָם, וְיִהְיֶה בּוֹשׁ וְנִכְלָם, וְעַל יָדֵי זֶה יִמַּח עוֹוֹנוֹ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְעַל יָדֵי זֶה מוּבַטַח שְׁלֵא יִחְטָא.** וְאֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לַפְּנֵיךָ כָּל חַי. כִּי אַתָּה יְהוָה **יֵאֱהַדְוֵנָה** טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. וְאֵל נָא תִבְזֶה עֲנוֹת עֲנִי אֲשֶׁר עֲנִיתִי בְּצוּם נַפְשִׁי, בְּרַכִּי כְּשִׁלּוֹ מִצוּם וּבְשָׁרֵי כְּחַשׁ מִשְׁמֹן. וְיִהְיֶה חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לַפְּנֵיךָ מַעוֹט חֲלָבִי וְדָמִי אֲשֶׁר נִתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי כְּחֵלֶב וְדָם הַנִּקְרָב עַל גְּבִי מִזְבִּיחֶךָ הַקְּדוֹשׁ. וְגַרְבַּר רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ הוֹדַעְתָּנִי עַל יָדֵי עַבְדְּךָ לְתַקֵּן אֶת פְּגָם נַפְשִׁנוּ בְּמִסְפָּר וּבְכַמְפְּקֵד שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בָּהֶם. וְגְלוּי וְיָדוּעַ לַפְּנֵיךָ כִּי חִפְץ הָיִיתִי לַעֲשׂוֹת תַּקּוּן זֶה בְּכָל לֵב, אֲךָ אֵין בִּי כֹחַ, וְכִשְׁל כַּחֵי לְהִתְעַנוֹת כָּל כֶּף יָמִים רְצוּפִים זֶה אַחַר זֶה, וְלָכֵן אֲנִי מִפְרִישׁ צְדָקָה לְפִדְיוֹן תַּעֲנִיּוֹת אֵלּוּ. וְתִהְיֶה חֲשׁוֹבָה וּמְקַבֵּלָתָה הַצְּדָקָה שְׁאֲנִי נוֹתֵן בְּעִבּוֹר הַתַּעֲנִיּוֹת כְּאֵלּוּ הַתַּעֲנִיּוֹת,

וְכָל הַתְּקוּנִים וּבְרוּר נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה הָרְאוּיִם לְהַתְּבַרֵּר וּלְצַאת עַל יְדֵי הַתְּעִינִיּוֹת, יִהְיוּ מִתְּבַרְרִים וְיוֹצֵאִים עַל יְדֵי הַצְּדָקָה שֶׁל פְּדִיּוֹן הַתְּעִינִיּוֹת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּטְהַר אֶת הַפְּגָמִים וְאֶת הַכְּתָמִים אֲשֶׁר נִעְשׂוּ בְּגוֹפִי וּנְפֹשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. וְכָל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בְּקַלְפוֹת עַל יְדֵי חַטָּאתִי וְנִבְרָאוּ מֵהֶם מִשְׁחִיתִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁמְיוֹתוֹ כָּל אוֹתָם קַלְפוֹת, וְיִחְזְרוּ כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שֶׁרָשָׁם בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעַן שִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ (**הב"ו**) הָרְמוּז בְּרֵאשִׁי תְבוֹת ח' ל' ב' לַע ו' יִקְיָאֲנוּ מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל, וּמִפְּסוּק ח' לִקְס ב' ח' יִים ו' צִפְנֶיךָ תִּמְלֵא בְּטָנִם, וְלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (**בי"ט**) הָרְמוּז בְּרֵאשִׁי תְבוֹת ב' ז' רוּעוּ י' קִבֵּץ ט' לֵאִים. וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְעֵתִירָתִי לְמַעַן שִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ (**ארארית"א**) הָרְמוּז בְּרֵאשִׁי תְבוֹת אֶנָּא ר' חֲמִיךָ אֵת ר' גָּזָר י' כִּבְשׁוֹ ת' מ' חוֹל א' שְׁמוֹתֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

יֹאמֶר פְּסוּקִים אֵלוֹ שֶׁרֵאשִׁי תִּיבוֹת שְׁלֵהֶם (**יו"ד ה"י וי"ו ה"י**). **אל"ף ה"י יו"ד ה"י**. **יו"ד, יו"ד ה"י, יו"ד ה"י וי"ו, יו"ד ה"י וי"ו ה"י, אל"ף, אל"ף ה"י, אל"ף ה"י יו"ד, אל"ף ה"י יו"ד ה"י**.

יו"ד

יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עַם יְהוָה חִסְדָּךְ, וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְּדוּתִי: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָי: דְּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי, וּמִכָּל מַגּוּרֹתַי הַצִּילֵנִי:

ה"י

הִשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יְשׁוּעָה, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: יְהוָה יִגְמַר בְּעַדִּי, יְהוָה חִסְדְּךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ אֵל תִּרְפֶּה:

וי"ו

וְאֵל תְּבֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ, כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יאהדונה** צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: וּבִשְׁם יְהוָה **יאהדונה** אֶקְרָא, אֶנָּא יְהוָה **יאהדונה** מִלְּטָה נַפְשִׁי:

ה"י

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שִׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: **אל"ף**

אֶנָּא יְהוָה **יאהדונה** הוֹשִׁיעָה נָא, אֶנָּא יְהוָה **יאהדונה** הַצִּלִּיחָה נָא: לֹא לָנוּ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חִסְדְּךָ עַל אֲמִתְּךָ: פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנְהַ עֲזָרְךָ לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמִתְּךָ:

ה"י

הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מִלְכֵי וְאַלְהֵי, כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

י"ד

יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: ואני תמיד אֵיחל, והוספתי על כל תהלתך: דרכיך יהוה **אהדונה** הודיעני, ארחותיך למדני:

ה"י

האירה פניך על עבדך, הושיעני בחסדך: יהוה הושיעה, הפלך יעגנו ביום קראנו:

י"ד

ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן: ותרום פראם קרני, בלתי בשמון רענן: דרך מצותיך ארוץ, כי תרחיב לבי:

י"ד

יהוה בקר תשמע קולי, בקר אערוך לך ואצפה: ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: דבקה נפשי אחריך, בי תמכה ימינך:

ה"י

הצילה מחרב נפשי, מיד כלב יחידתי: יהוה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי:

י"ד

יהי חסדך יהוה עלינו כְּאִשֶׁר יחַלְנוּ לָךְ: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשרה ליהוה כי גמל עלי: דבקתי בעדוֹתֶיךָ יהוה אל תבישני:

ה"י

הסתר פניך מחטאי, וכל עונותי מחה: יהוה אל באפה תוכיחני, ואל בחמתך תיסרני:

ו"י

ואתה יהוה אל תרחק, אֵילוּתִי לעזרתי חושה: יהוה אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעה: ואני עליך בטחתי יהוה, אמרתי אלהי אתה:

י"ד

יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלוז לבי, ומשירי אהדנו: ויוציאני למרחב, יחלצני כי חפץ בי: דלפה נפשי מתוּגָה, קימני כדברך:

ה"י

הודו ליהוה **אהדנה** כי טוב, כי לעולם חסדו: יהוה העלית מן שאול נפשי, חייאתי מירדי בור:

ו"י

ואני עני וכואב, ישועתך אלהים תשגבני: יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספתה, יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ותתן לי מגן ישעה וימינה תסעדני, וענותך תרבני:

ה"י

הקם לעבדך אמרתך, אשר ליראתך: וירשלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו, מעתה ועד עולם:

אל"ף

אמרי האזינה יהוה **יאהדונה**, בינה הגיגי: למען שמך יהוה **יאהדונה**, וסלחת לעוני כי רב הוא: פניך האר בעבדך, ולמדני את חקיך:

אל"ף

אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר וקדמונו רחמיה, כי דלונו מאד: למען שמך יהוה **יאהדונה** תחייני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי: פעמי הכן באמרתך, ואל תשלט בי כל און:

ה"י

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי עזי וזמרת יהוה **יאהדונה**, ויהי לי לישועה: ישמח ישראל בעושי, בני ציון יגילו במלכם:

אל"ף

אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי: פותח את ידה, ומשביע לכל-חי רצון:

ה"י

הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיהננו: יהי שם יהוה **יאהדונה** מבורך, מעתה ועד עולם:

י"ד

ימין יהוה **יאהדונה** רוממה, ימין יהוה **יאהדונה** עשה חיל: ואני בתמי אלה, פדני וחנני: דרך שקר הסר מפני, ותורתך חנני:

אל"ף

אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמחה: לעשה השמים בתבונה, כי לעולם חסדו: פדה אלהים את ישראל מפל צרותיו:

ה"י

העבר חרפתי אשר יגרת, כי משפטי טובים: וראיך יראוני וישמחו, כי לדברך יחלתי:

י"ד

יבאוני רחמיה ואחיה, כי תורתך שעשעי: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: דרך פקודיה הבינני, ואשיחה בנפלאותיה:

ה"י

הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי: ישוב ורחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם: רבון העולמים ואדני האדונים, המאציל הבורא והיוצר והעושה, אשר

הַפְּרָשְׁתִּי, כְּנִגְדַּד מֵאֲתִים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה תַעֲנִיּוֹת, כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנִיּוֹת מֵאֲתִים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים מִמֶּשֶׁ, וְנִתְמַעַט חֲלָבִי וְדָמִי בְּהֵם וְהַקְּרִבְתִּיו עַל מִזְבֵּחַ הַקְּדוֹשׁ, וְכֵאלֹהֵי כֹנְנֵי בְּכָל הַכֹּנְנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוּיִן בְּתַעֲנִיּוֹת אֵלָיו, וּבְכָל הַתְּקוּן הַזֶּה. וְאַתָּה בְּטוֹבָה תִּמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ, אֲשֶׁר שָׁנִינוּ וְשָׁלַשְׁנוּ בְּהֵם כְּמָה פְּעָמִים בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים שֶׁעָבְרוּ. וְתֵאֵיר לְכָל הַשְּׂמֹת שֶׁפָּגַמְנוּ בָּהֶם, וְתִלְקֹט נְצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר פָּזַרְנוּ, וְתִיַחַד כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר פָּזַרְנוּ, וְתִיַחַדוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר הִפְרַדְנוּ, וְיַעֲלוּ עֲלֶיהָ גְמוּרָה וְשִׁלְמָה כָּל אֹרוֹת שֶׁבִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר הוֹרְדְנוּ, וְתִמְלֹא כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה אֲשֶׁר חִסְרְנוּ, וְיָשׁוּב הַכֹּל לְאֵיתָנוּ הָרֵאשׁוֹן בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָהּ, וּבְכֵן יִתְיַחְדוּ אַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל, וְנִפְשׁוּ, רוּחַ, נְשָׁמָה, חַיָּה, יַחֲדָה דְכָלְלוֹת וּפְרֻטוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, בְּיַחְוָדָא שְׁלִים (יְהוּ"ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִהְיֶה כִּסֵּא שְׁלָם אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שִׁפְעַי אֵין סוּף.

אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָהּ תִּתִּיר צְרוּרָה (אב"ג ית"ץ). קִבַּל רִנַּת עַמָּךְ שֶׁגִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא (קר"ע שט"ו). אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. אֲנָא בְּכַח שֵׁם (קר"ע) הַחֲתוּם בְּסוּפֵי תִיבוֹת אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק, קָרַע מִמְלַכַּת הַרְשָׁעָה כְּלָהּ, וְכָל נְצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַטְּפוֹת שֶׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה שְׁלֵא בְּמִקּוּם מִצְוָה. יִתְבַּרְרוּ וְיַעֲלוּ עַד צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וְיִקְבַּל ש"ע אוֹרוֹת וְהָאֲרַת פְּנִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה הִיא מוֹצֵאת מִכָּל דָּבָר רַע, וְתַעֲשֶׂה טוֹב וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. צַדִּיק וְטוֹב לוֹ. גַּם ה' יִתֵּן הַטוֹב וְאַרְצָנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ, נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יַחְוּדָה קְבֻבַת שְׁמָרֵם (נג"ד יכ"ש).

מִכָּאן יְכוּל לִשְׁבֵּת וְלַהֲמִשִּׁיף כְּרִגְלֵי.

יֵאֵמֵר פְּסוּק זֶה שִׁבַּע עֲשָׂרָה פְּעָמִים:

אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה:

אַחַר כֵּךְ יֵאֵמֵר.

עֲשֶׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן גְּדֻלָּהּ. עֲשֶׂה לְמַעַן יְמִינָהּ. עֲשֶׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. (אב"ג ית"ץ):

עֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֵנוֹתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן עֲזָרְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמֵךְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן טוֹבָהּ. עֲשֶׂה לְמַעַן נְצִיחָהּ. (קר"ע שט"ו):

עֲשֶׂה לְמַעַן נְעִימוּתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן גְּאוּתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל. עֲשֶׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמֵךְךָ. (נג"ד יכ"ש) לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ (רֵאשִׁי תִיבוֹת. שֵׁם יל"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעֲנֵנִי. חֲנִנִי וְעֲנֵנִי וְשִׁמְעַתְּפִלְתִּי, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֵהֲדוּנָה** צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

וְיִדְבַר יְהוָה אֵל מוֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַלוּיִם תַּחַת כָּל בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת

בְּהִמַּת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהִמַּתֶּם וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבָעִים וְהַמְּאֵתִים הַעֲדָפִים עַל הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלִקְחַת חֲמִשָּׁתַּת הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הַעֲדָפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הַעֲדָפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשֵׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מִשָּׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה:

פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ צִוָּה לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** כִּי עִם יְהוָה הַחֲסֵד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָה בְּצַדִּיקָה: וּפְדוּיֵי יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה: כִּי יִקְרָא קוֹן צְפוֹר לְפָנָיִךְ בְּדַרְךָ בְּכָל יַעַץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרָחִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם רִבְצַת עַל הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים: שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהָאֶרֶץ יָמִים: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** אֱלֹהֶיךָ, וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** אֱלֹהֶיךָ: וְנִתְנָךְ יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** לְרֵאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהִיִּית רַק לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה. כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת: וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כִנְפִים לְמַעֲלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אַחִיו, אֶל הַכַּפְּרֹת יְהִיוּ פְנֵי הַכְּרָבִים: לַעֲשׂוֹת הַשְּׂמִים בְּתַבּוּנָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ: אֲשֶׁר אָדָם מִצָּא חֲכָמָה, וְאָדָם יִפִּיק תַּבּוּנָה: יְהוָה **יֵאֱהֹדוּנָה** בְּחֲכָמָה יִסַּד אָרֶץ, כּוֹנֵן שְׂמִים בְּתַבּוּנָה: אוֹלֵת שִׂמְחָה לְחִסְרֵךְ לָב, וְאִישׁ תַּבּוּנָה יִישֹׁר לְכַת: קִנְיָ לָב אֶהְבֵּ נַפְשׁוֹ, שִׁמְרֵ תַּבּוּנָה לְמִצָּא טוֹב: מִיָּם עֲמֻקִּים יַעֲזֶה בְּלָב אִישׁ, וְאִישׁ תַּבּוּנָה יִדְלָנָה: בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת, וּבְתַבּוּנָה יִתְכַוֵּן:

פְּסוּקִים אֵלּוּ רֵאשִׁי תִיבוֹת שְׁלֵהֶם תַּבּוּנָה

תַּחַת כָּל הַשְּׂמִים יִשְׂרָהוּ, וְאוֹרוֹ עַל כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וְרוֹצְנוֹ כְּעַב מְלֻקוֹשׁ: וְאַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם: גֵּר לְרַגְלֵי דְבָרֶיךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: הָעַם הַהוֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל, יוֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צִלְמוֹת אוֹר נֶגְהָ עֲלֵיהֶם:

אַחַר כֵּן יֵאֱמָר פְּסוּק זֶה 45 פְּעָמִים, וּבְכָל פְּעַם יְכוּוֹן בְּשֵׁם יוֹגְבִיָּהּ.

כִּי גְבַה מְעַל גְּבַה שִׁמְרֵ וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם: (**יוֹגְבִיָּהּ**)

יֵאֱמָר פְּסוּק זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.

יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן:

יֵאֱמָר כָּל פְּסוּק מִפְּסוּקִים אֵלּוּ, פְּעָמִים.

אֲבָן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים, הִיָּתָה לְרֵאשׁ פְּנָה:

מאת יהוה **יאהדונה** היתה זאת היא נפלאות בעינינו:
זה היום עשה יהוה **יאהדונה** נגילה ונשמחה בו:

אנא יהוה **יאהדונה** הושיעה נא, אנא יהוה **יאהדונה** הצליחה נא:
אחר כך יכוון על תשכ"ח (728) פרוטות, מתוך הפדיון ויאחזם בידו ויאמר:
לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו,
ליחדא י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מפריש
פרוטות אלו שבדי לצדקה לתקן מה שפגמתי בשמות הקדש של ריבוע
הוי"ה במילו יודין, (יו"ד. יו"ד ה"י. יו"ד ה"י וי"ו. יו"ד ה"י וי"ו ה"י.) וריבוע
אהיה במילוי יודין, (אל"ף. אל"ף ה"י. אל"ף ה"י יו"ד. אל"ף ה"י יו"ד ה"י.)
וברב רחמיה וברב חסדיך יתקנו כל הפגמים שפגמתי בשמות הקדש
ובמדות העליונות, ותצרך זכות מצות הצדקה אשר הפרשתי, עם זכות כל
מקראי קדש אשר קריתי לפניך והתפלה אשר התפללתי, שיעלה לרצון
לפניך לתקן כל העוות אשר עונתי, ותחזר עטרה לי שנה:

כי צדיק יהוה צדקות אהב, ישר יחזו פנימו: והיה מעשה הצדקה שלום,
ועבדת הצדקה השקט ונטח עד עולם: שובה ישראל עד יהוה אלהיך, כי
כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה, אמרו אליו כל תשוא עון
וקח טוב, ונשלמה פרים שפתינו: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו,
וישב אל יהוה וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא: שוב רחמנו: כבוש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל
חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם:

אחר כך יאמר בקשה זו:

הושענא, הושענא.

אנא למען שם הקדוש שדי שהוא אותיות שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו
שם הוי"ה במלוי יודין, ושם אהיה במלוי יודין, שעולים מספר מאתים
ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפין של אהי"ה,
שעולים שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען זכות אברהם יצחק ויעקב שהם אבות שלשה, יתקנו ויאירו
ויתעלו שם הוי"ה דמלוי יודין, ושם אהי"ה דמלוי יודין, שעולים מספר
מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפין של
שמות אהי"ה, שהם מספר שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען זכות משה ואהרן ומרים, שהם רועים שלשה, יתקנו ויאירו
ויתעלו שם הוי"ה דמלוי יודין, ושם אהי"ה דמלוי יודין, שעולים מספר
מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפין של

שמות אהי"ה, שהם מספר שלש מאות ושלשים ושלשה:
אנא למען זכות תורה נביאים וכתובים שהם שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו
שם הוי"ה דמלוי יודי"ן, ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן, שעולים מספר מאתים
ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפי"ן של שמות
אהי"ה, שעולין מספר שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען סוד מן, וענני כבוד ובאר, שהם מתנות שלשה, יתקנו ויאירו
ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן, ושם אהי"ה דיודי"ן, שעולים מספר מאתים
ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפי"ן של שמות
אהי"ה, שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען מצות קעדות שבת קדש שהם שלשה, ונרמזו בהיום שלשה,
יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה במלוי יודי"ן, ושם אהי"ה במלוי יודי"ן,
שעולין מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה
אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען מצות שמירת המועדים שהם רגלים שלשה, ולמען מצות
הראיה בבית המקדש במועדים שלשה, ולמען קדשת ערי מקלט בארץ
ישראל שהם ערים שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם
אהי"ה דיודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו
וישלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולים מספר שלש מאות
ושלשים ושלשה:

אנא למען זכות נח הצדיק שהוליד בנים שלשה, ולמען זכות אברהם אבינו
אשר נצבו עליו אנשים שלשה, ולמען זכות יעקב אבינו אשר ראה באר
בשדה רובצים עליה עדרי צאן שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה
דמלוי יודי"ן, ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים
ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה,
שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען זכות פנחס וכלב, אשר הלכו ובאו ההרה וישבו שם ימים שלשה,
ולמען זכות חנה הנביאה אשר נפקדה ותהר ותלד בנים שלשה, יתקנו
ויאירו ויתעלו שם הוי"ה במלוי יודי"ן, ושם אהי"ה במלוי יודי"ן, שעולים
מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפי"ן
של שמות אהי"ה, שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה:

אנא למען זכות דוד עבדך משיחך, אשר מלך בירושלים שנים שלושים
ושלשה, ולמען זכות שלמה בנו אשר דבר משלים אלפים שלשה, ולמען
זכות בניהו בן יהוידע אשר לו שם בשלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה
דיודי"ן, ושם אהי"ה דיודי"ן, שמספרם מאתים ושלשים ושלשה. וגם
יתקנו ויתעלו וישלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולה מספרם

ישתדל לומר מזמור קי"ט בתהילים וט"ו שיר המעלות

כמו שמובא בעמוד 59 (אך אם אין זמנו בידו לא יחמיר על עצמו)

ולאחמ"כ יאמר פרק זה שבע פעמים.

ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כְּנֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כְּנֹנְנָה: יֵשֶׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָי: כִּי הוּא יִצְיָלְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּנַפְיֹו תַחֲסֶה צִנָּה וְסִחְרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלְךָ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִיַּמִּינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵחַ וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְאֲכֵי וְצִוָּה לָךְ לִשְׁמֹרְךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ: עַל פְּסִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנּוּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְבֶּהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

אחר כך יאמר.

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהֶא מְעוֹט חֲלָבִי וְדָמִי שְׁנַתְמַעֵט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמִקְבֵּל לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּיו עַל גְּבִי מִזְבַּחַךְ הַקְּדוֹשׁ, וּבִלְחַת חֲלֵב וְדָם שְׁנַתְמַעֵט מִמֶּנִּי, יִתְעוֹרֵר סוּד ב' זְוִיגֵי מ"ב דְּחִיף וְגֵרוֹן. וּבִכֵּן יִמְתְּקוּ מִסְפֵּר אוֹתוֹת דְּמַלּוּי דְּרַבּוּעַ דְּאֱלֹהִים דְּהַה"ן הַעוֹלָה שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת, וְעַם מִסְפֵּר מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים אוֹתוֹת דְּעֵשֶׂר פְּעָמִים אֱלֹהִים בְּמַלּוּיָם, יַעֲלוּ לְמִסְפֵּר תַעֲנִית.

שמות אלו לא יוציאים בפיו אלא ירהר בלבו

אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס
אלף למד הה יוד מס	אלף למד הה יוד מס

ויעלה לפניך מדרגה למעלה ממדרגה, מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות, עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה, דבורר אכל זוריק פסלת, ומכחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על כל העולמות, מדרגה אחר מדרגה, מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשייה, ומשם יגיע ויחול עלי, לטהר לבי לעבדך

לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי, וְלִתֵּת כַּח בְּמַחְשַׁבְתִּי וּבְמַחֲוֵי לְבָרֵךְ וּלְתַקֵּן
 וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה וְהַנְּפֹשׁוֹת וְהַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת דִּקְדָּשָׁה,
 וּלְהַגְבִּיר חֶלֶק הַטוֹב שֵׁישׁ בִּי עַל הַחֶלֶק הָרַע שֵׁישׁ בִּי, וְהִיָּה נָא קְרוֹב
 לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרַם נִקְרָא אֱלֹהֵי וְאַתָּה תַעֲנֵה, נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כַּדְבַּר
 שְׁנֵאמַר "וְהִיָּה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִזְבָּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ",
 כִּי אַתָּה ה' פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ
 תְּפִלַּת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. אֲנֵא יְהוָה **יֵאֱהוּדָנָה** אוֹי נָא לָנוּ כִּי
 חֻטְאֵנוּ אֲנֵא נוֹלִיךְ אֶת חֲרַפְתָּנוּ, בֶּן כָּסִיל תּוֹגַת אָמוּ, וְאִם תִּפְנֶה
 לְחֻטְאֵתֵינוּ אֲבָד שְׁבָרְנוּ וְתִקְוֹתֵינוּ, וְאִם תִּשְׁמֹר עֵוִינֵנוּ מִי יַעֲמֵד לְפָנֶיךָ
 מֵאֵז אַפִּיךָ, וּבְטוֹבָךָ הַגְּדוֹל תַּעֲזוֹר רַחֲמֶיךָ וְרֵאֵה בְּעֵין חַמְלַתְךָ צֶרֶת
 גּוֹפִינוּ וְנִשְׁמַתֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַב רַחֲמֶיךָ תְּשׁוּבַתֵינוּ וְקוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ יְהוָה
יֵאֱהוּדָנָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלָךְ, אֵל תַּעֲזָבֵנוּ, וּבִיד עֲמֶךָ אֵל תִּטְשֵׁנוּ, וְלֹא
 לְאַרְךְ אַפָּךְ תִּקְחָנוּ, כִּי גְלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא עֲלִיתָה עַל לְבָנוּ לְהַמְרוֹת
 חֵס וְשְׁלוֹם נֶגֶד כְּבוֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת נֶגֶד כְּוִנְיָתְךָ, אַפְסֵ כִי עוֹ יִצְרָנוּ הָרַע וְעַל
 כְּרַחֲמֵינוּ נָטָה אֲרַחְנוּ, וּמִנְעַ הַטוֹב מִמֶּנּוּ, דְּמִיוֹנוּ כְּאַרְיָה יְכַסּוּף לְטָרֵף
 וְכַכְפִּיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים וּפְתַע פְּתָאוֹם חַיִּים בְּלַעֲיוֹנוּ וְאַתָּה בְּטוֹבָךָ
 יְהוָה **יֵאֱהוּדָנָה** בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁינוּ, הַצִּילָה מִחָרֵב נַפְשֵׁנוּ
 וְהַעֲלֵה אֶרֶוֹכָה וּמִרְפֵּא לְעוֹנֵינוּ וְיִהְיוּ לְמְאוּרוֹת כָּל הַשָּׁמוֹת אֲשֶׁר
 הִחְשַׁכְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וְחֻטְאֵתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְטִהַר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת
 וּבְלִבָּב שְׁלֵם בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן. יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי
 וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה **יֵאֱהוּדָנָה** צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

אחר כך אם יכול יאמר "אֲדָרָא זוּטָא" וְיַעֲשֶׂה כַּפְרָה בְּתַרְנַגּוּל אוֹ בְּמַעוֹת, כְּמוֹ בְּעָרֵב כְּפוּר.
 יתן הכסף לצדקה לעניים יראי שמים או לזכוי הרבים בעניני שמירת הברית והעניים
 לתרומות לארגון "ונשמרתם": 077222221 שלוחה 55 או בעמדות נדרים
 פלוס "ונשמרתם" או בבנק הדואר: 09 סניף: 001 חשבון: 26172689. או
 בזמן בשלוחה 72. ויהי רצון שה' יקבל תשובתו ברצון.

תְּקוּן לְעוֹן הָאָזוֹת (וְהַבַּת)

(מי שבא על הבת, ישנה את הלשון שמופיע ובמקום אחות יגיד בת)

יתן פדיון נפשו לצדקה לעניים ככל אשר יוכל, ולא יפחות מפדיון מאתים וחמישים
 תעניות כמנין נר וכמו שכתוב "נר ה' נשמת אדם". (750 ש"ס מי שאין בידו ממון ייתן 250 ש"ס)

זוה סדר התקון: יצום יום אחד מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ובלייל התענית יעשה תקיין כרת כדלהלן. אם אינו יכול להשאר ער בלייל התענית ישאר ער בליילה שלאחר התענית.

יום לפני התענית יאמר ודיי זואשמנו בגדנו כסדר שבשאר התעניות:
אחר כך ילך למקוה ויטבל 21 טבילות כמניין שם אה"ה.

זוה נסו קבלת התענית:

רבונו של עולם, הריני בתענית לפניך משקיעת החמה היום ועד צאת הכוכבים מחר. כדי לכפר על כל חטאתי עוונותי ופשעי שחטאתי ופעיתי ופשעתי לפניך מעודי ועד היום הזה. ובפרט בעוון ששכבתי עם אחותי. ואם לא אוכל להתענות או לא ארצה כשאתן פרוטה לצדקה לפדיון תעניתי זה, אוכל לאכול ולשתות ללא שום אסור כלל. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתתן לי כח ובריאות להתענות לפניך ותקבל תשובתי ותעניתי ותראני ברחמי הרבים.

ביום התענית יאמר:

הריני מוכן ומזמן לקיים בעזרת האל יתברך מצוות עשה של התשובה, ככתוב בתורה: ושבתי עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו. והריני מתחרט על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים, חרטה גמורה ושלמה, ומקבל עלי שלא לחזור ולחטא עוד. והשם יתברך ברחמי יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם, אמן כן יהי רצון.

אנא יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפניו מתחנתנו, שאין אנחנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלונו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. כזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דגרי. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך ישב מרום, ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה הפש פל חדרי בטן. ראה כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחל ותסלח לכל פשעינו

יאמר תשעה פסוקים אלו, שהם ר"ת (יאהלוהי"ם) שהוא חבור שם הוי"ה ושם אלהי"ם שעולה יב"ק, למתק שם אלהים שהוא דין, בשם הוי"ה שהוא רחמים:

יהי חסדך יהוה **יאהדונה** עלינו כאשר יחלנו לך:
אתה יהוה **יאהדונה** לא תכלא רחמיך מפני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
הראנו יהוה **יאהדונה** חסדך וישעך תתן לנו:
לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: וחסד יהוה מעולם ועד
עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:
האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך:

הללויה הודו ליהוה **יאהדונה** כי טוב כי לעולם חסדו:
יהוה **יאהדונה** יגמור בעדי יהוה **יאהדונה** חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:
מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון:
מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארת נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא: ישוב ורחמנו יכבש עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:
יטבול במקוה מים קרים שבע טבילות פנגד שבעה נחלי המלכות. (ומי שאנוס ולא
יכול לטבול במים קרים, בדיעבד ירחץ כל גופו במים קרים שבע פעמים.) ואחר כך
ילבש בגדיו וירחץ ידיו ויאמר בקשה זו:

רבזנו של עולם. גלוי וידוע לפניך אשר חטאתי עויתי ופשעתי אני וביתי בעון זה
אשר באתי על אחותי וגרמנו להחריב ולהוביש שבעה נחלי המלכות. ואתה ברחמיך
הודעת על ידי עבדך חכמי ישראל, לתקן הפגם להתגלגל שבע פעמים בשלג, וגלוי
וידוע לפניך שאין אנתנו יכולים לעשות תקון הזה של גלגול השלג כהלכתו. לכן
יהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבתינו, שיהיו חשובים ומקבלים
ורצויים לפניך שבע טבילות (רחיצות) שטבלתי (שרחצתי) במים קרים, כאלו
נתגלגלתי כל גופי בשלג שבע פעמים, וברוב רחמיך וחסדך יחזרו שבעה נחלי
המלכות להיות מאירים ונשפעים ומלאים ונמשכים כבתחלה. יהי לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

אחר כך יאמר פסוקים אלו:

ובניהו בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב
והוא ירד והכה את הארי בתוף הבאר ביום השלג: והוא הכה את איש מצרי איש
מראה ובגד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים: מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו: לכן נא ונוכחה יאמר יהוה **יאהדונה**
אם יהיו חטאיכם פשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: כי כאשר ירד
הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: פן יהיה דברי אשר יצא מפיו לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: אם התרחצתי במי שלג והזכותי

בבור כפי: כי לשלג יאמר הוא ארץ, וגשם מטר וגשם מטרות עזו: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:

וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל ומצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשוק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה יאהדונה לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:

ועשית את נרתיך שבעה והעלה את נרתיך והאיר על עבר פניה: כי הנה האבן אשר נתתי לפני הושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה יאהדונה יצבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אקד: ביום ההוא נאם יהוה יאהדונה יצבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב פלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיך עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: אמרות יהוה יאהדונה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מן זקק שבעתים: חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:

יאמר מוֹיִבְרָךְ דָּוִד עַד סוֹף אִזְ יִשִּׁיר כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּסִידוּרִים וְלֵאחֵר מִכֵּן יִמְשִׁיךְ.

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלף אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול | יהוה אליהי והישר בעיני תעשה והאזנת למצותי ושמרת כל חקוי כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

שיר המעלות ממצרים קראתיה יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אזניה קשבות לקול תחנוני:

יאמר פסוק זה שבע פעמים

אם עונות תשומר יה אדני מי יעמד כי עמך הסליחה למען תנרא: קויתי יהוה קונית נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים

לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

יאמר פסוק זה שלש פעמים.

ואני תפלתי לך יהוה **יאהדונהי** עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:
יקח בידו של"ג (333) "שטר גדול מ 34 ט" מתוך הפדיון,

שחם מספר אל"ף אל"ף אל"ף להפרישם לצדקה, ויאמר בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחלו ורחמו ורחמו ודחלו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מפריש של"ג פרוטות שבידי לצדקה. ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונהי** אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך וחסדיך, ולמען הפרשת של"ג פרוטות אלו שהפרשתים לצדקה, ולמען מקראי קדש אשר קריתי לפניך, ולמען סודותיהם, ולמען שמותיך הקדושים הרמוזים בהם, יהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו עשיתי תקון השלג, כראוי לתקון הפגם של עון הנדה, וברב רחמיך וחסדיך יחזרו שבעה נחלי המלכות להיות מלאים ושלמים, מאירים ומזהירים ונשפעים כרצונך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי.

ישתדל להשיג חתיכת שלג, או יקפיא מים עד שיהפכו לגוש קרח, ויגלגל הקרח על זרועותיו וכפות ידיו עד סוף אצבעותיו, שבע פעמים לכל צד. וקדם שיגלגל יאמר:

לשם יחוד קדשא בריה ושכינתיה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל ישראל, הריני מוכן לגלגל זרועי וכפי ואצבעותי ימין ושמאל על השלג שבע פעמים, ויהי רצון מלפניך יהוה **יאהדונהי** אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומקבלת ורצויה גלגול ידי בשלג שבע פעמים, כאלו גלגלתי כל גופי פנים ואחור בשלג שבע פעמים, ויחזרו על ידי שבעה נחלי המלכות להיות נמשכים ונתקנים כבתחלה כרצונך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

אם אי אפשר לו בשום אופן להשיג קרח או שלג באותו יום, בדיעבד יעשה זאת ביום אחר.

יאמר פסוקים אלו שראשי תיבות שלהם הם, יו"ד ה"י ה"א, ה"ה ה"י, ה"א, ה"ה.
י"ד

יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד, והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: דרשתי את יהוה וענני, ומכל מגורותי הצילני:

ה"י

השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני: יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי ידיר אל תרף:

ה"א

הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה, כן עיינינו אל יהוה
יאהדונה אלהינו עד שיחננו: **אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:**

ה"ה

הסתר פניו מחטאי וכל עונתי מוחה: הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני:

ה"י

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי עזי וזמרת יה, יהוה **יאהדונה** יהיה לי לישועה:
ישׁוב ירחמנו יכבושׁ עונותינו, ותשליך במצלות ים כל חטאתם:

ה"א

הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע, התר אגדות מוטה, ושלח רצוצים
חפשים, וכל מוטה תנתקו: אז יבקע פשח אורו, וארכתך מהרה תצמח, והלך
לפניך צדקה, כבוד יהוה **יאהדונה** יאספק:

ה"ה

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול, ישרי בארץ צלמות אור נגה עליהם: הקטן יהיה
לאף והצעיר לגוי עצום, אני יהוה **יאהדונה** בעתה אחישנה:

למנוצח מזמור לדוד: ג'ענדי יהוה **יאהדונה** ביום צרה (ר"ת גי יב"ק יאהלוהים)
ישגבר שם אלהי יעקב: ישלח עזך מקדש. ומציון יסעדה: יזכר כל מנחתך. ועולתך
ידשנה סלה: יתן לך כלבבך. וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל.
ימלא יהוה **יאהדונה** כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה **יאהדונה** משיחו.
יענה משמי קדשו. בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו בשם יהוה
יאהדונה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה **יאהדונה**
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

יאמר פסוק זה שמונים ושתים פעם.

יהוה **יאהדונה** הושיעה המלך, (יה"ה) יעננו ביום קראנו. (יב"ק יאהלוהים).
ידליק נר בבית הכנסת לפני ארון הקודש ויכון כי נר הוא מספר שלשה יחודים
(יאהויה"ה, יאהלוהי"ם, יאהדונה"י).

סדר הפדיון:

יקח בידו פדיון מאתים וחמישים תעניתים (750 מ) ויעמוד ויאמר:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אני על כי עונותי עברו ראשי
ויכמשא כבד כבדו ממני. טבעתי בין מצולה ואין מעמד. באתי במעמקי מים
ושבולת שטפתי. יראה ורעד יבוא בי בעת עמדי להתפלל לפניך על רע מעשי
אשר עשיתי. וגם נכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותי רבו למעלה ראש
ואשמותי גדלו עד השמים. לך יהוה הצדקה ואלי בשת הפנים. מה אענה ומה אמר
מה אדבר ומה אצטדק. כבן סורר ומורה הייתי לפניך ולא שמעתי אל מצותיך
הקדושות. לדבריי לא הטיתי אזני. ועברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה.
עברתי על כריתות ומיתות בית דין. עברתי על דברי קבלה ודברי סופרים ופגמתי

במדות העליונות וקלקלתי צנורות השפע. וגרמתי בעונותי להפיל ניצוצות הקדושה במעמקי הקלפות. ונתתי כח בקלפות להתחזק ולעלות למעלה ולהתאחז ולניק מן הקדושה. וגרמתי בעונותי לעקר ולהכרית את נפשי הקדושה ממקורה העליון מארץ החיים ולהורידה אל ירפתי בור. בורות נשברים אשר לא יכילו המים. אוי ואבוי עלי. אהה על נפשי. על מי אנוס לעזרה ואנה אפנה לישועה. בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. אבל גלוי וידוע לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי לא במרד ובמעל עשיתי ולא להכעיסך נתכונתי, רק יצרי גבר עלי ומעשה שטן הצליח, כי הוא מאש ואני מבשר ודם. והוא אשר הסיתני ופתני לעבר על מצותיך. ונספלתי ועשיתי עון זה אשר שכבתי עם אחותי. ועתה אני בוש ממעשי ומכלם אני מעונותי. ומתנחם ומתחרט אני על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מעודי עד היום הזה. עזבתי את דרכי הרעים ואת אורחותי המקלקלים, דכתבי: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמנו ואל אלהינו כי רבה לסלוח. ובאתי בלב נשבר ונדכה להתנפל לפני כסא כבודך ולדפק על שערי רחמיה ובלבקש ממך מחילה וסליחה וכפרה, כי אל מלך חנון ורחום אתה וימינך פשוטה לקבל שבים.

אנא יהוה יאהדונה, סלח נא לחטאים ולעונות ולפשעים אשר חטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מעודי על האדמה ועד היום הזה, **כאן יפרט האדם את חטאותיו ופשעיו, ממה שזוכר, וייסבר לבבו הערל לפני הבורא, וישים במחשבתו כאילו חטא היום בחטאים אלו, ויודמה בעיניו איך הוא משחזר את חטאיו לפני בורא עולם, ויהיה בוש ונכלם, ועל ידי זה ימחק עוונותו למעלה ולמטה, ועל ידי זה מובטח שלא יחטא.** ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי. כי אתה יהוה יאהדונה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. ואל נא תבזה ענות עני אשר עניתי בצום נפשי, ברפי כשלו מצום ובשורי כחש משמון. ויהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך מעוט חלבי ודמי אשר נתמעט היום בתעניתי כחלב ודם הנקרב על גבי מזבחה הקדוש. וברב רחמיה וחסדיך הודעתני על ידי עבדיך לתקן את פגם נפשנו במספר ובמפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תקון זה בכל לב, אף אין בי כח, וכשל כחי להתענות כל כך ימים רצופים זה אחר זה, ולכן אני מפריש צדקה לפדיון תעניות אלו. ותהיה חשובה ומקבלת הצדקה שאני נותן בעבור התעניות כאלו התעניתי, וכל התקונים וברור ניצוצות הקדושה הראוים להתברר ולצאת על ידי התעניות, יהיו מתבררים ויוצאים על ידי הצדקה של פדיון התעניות. ואתה ברחמיה הרבים תטהר את הפגמים ואת הכתמים אשר נעשו בגופי ונפשי, רוחי ונשמת. וכל ניצוצות הקדושה שנפלו בקלפות על ידי חטאתי ונבראו מהם משחיתים מחבלים כרמים, יהי רצון מלפניך שימותו כל אותם קלפות, ויחזרו כל ניצוצות הקדושה במקום שרשם בעולמות העליונים למען שמך הקדוש (חב"ו) הרמוז בראשי תבות ח"ל ב'לע ו'קיאנו מבטנו ו'ורישנו אל, ומפסוק ח'לקם ב'חיים ו'צפונה תמלא בטנם, ולמען שמך הגדול (בי"ט) הרמוז בראשי תבות ב'זרועו ו'קבץ

ט'לאים. ותשמע את תפלתי ועתירתי למען שמך הקדוש (ארארית"א) הרמז
בראשי תבות א'נא ר'חמיה א'ת ר'גזך 'כבשו ת'מחול א'שמותינו. כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה, ברוך שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה **יאהדונה** צורי וגאלי.

מכאן יכול לשבת ולהמשיך כרגיל.

עשה סדר התשליך כפי שמובא לעיל עמוד 94 בתיקון "משכב זכור" ולאחר מכן
ימשיך כאן.

אם יש לו עוד זמן יקרא ספר תהלים ואדרא זוטא" מה שיספיק.

ולאחר הלמוד יאמר בקשה זו:

הי רצון מלפניך יהוה **יאהדונה** אלהינו ואלהי אבותינו, שיהיה חשוב ומקבל
ומרוצה לפניך הלמוד שלמדתי בתורתך הקדושה, לתקן מה שפגמתי בעון אשר
שכחתי עם אחותי, ויעלה לפניך הבל קריאתי בתורתך הקדושה, לתקן אותיות
שמותיה הקדושים שפגמתי בהם אני וביתי, וברב רחמיה וחסדיך יתקן כל אשר
פגמנו, וימשך שפע רב בכל העולמות הקדושים, ומשם ימשך שפע רב לנפשנו
רוחנו ונשמתנו. עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה ויהיה היום הזה יום רצון
לפניך, לתקן את כל פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמנו בכללות אצילות בריאה
יצירה עשייה, וכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשייה, ולברר חלקי הנפש שנפגמו
ונפלו בנגה דאצילות בריאה יצירה עשייה, ונגה כאור תהיה אל מקום הקדש:

אנא יהוה **יאהדונה** בזכות אברהם אהבה האחוז במדת החסד, ובזכות יצחק עבדך
האחוז במדת הגבורה, ובזכות יעקב תמימה האחוז במדת התפארת, ובזכות משה
נביאך האחוז במדת הנצח, ובזכות אהרן כהןך האחוז במדת ההוד, ובזכות יוסף
צדיקך האחוז במדת היסוד, ובזכות דוד עבדך משיחך האחוז במדת המלכות,
יתקנו שבעה נחלי המלכות תקון גמור ושלם, ויחזרו להיות מלאים ומאירים
ונמשכים בשפע רב כרצונך:

עשה למען שבעה שמותיה הקדושים: עשה למען שבעה קולות הקדושים: עשה
למען שבעה היכלות הקדושים: עשה למען שבעה חפות של הצדיקים: עשה למען
שבעה רועים שעתידין לעמוד: עשה למען שבעה שמטות שביובל: עשה למען
מצות שבעה הזאות של כהן גדול ביום הכפורים: עשה למען מצות שבעת קני
המנורה: עשה למען מצות שבעת ימי חג הסוכות: עשה למען מצות שבעת ימי חג
המצות: עשה למען מצות שבעה ימי נקיים של ספירת הנדה: עשה למען מצות
שבעת ימי חפה: עשה למען מצות שבע ברכות של חתן וכלה: עשה למען מצות
שבע כריכות של תפלין: עשה למען מצות שבע ברכות של קריאת שמע: עשה
למען מצות שבע עליות של ספר תורה בשבת:

יאמר פסוקים אלו שבע פעמים.

אנא יהוה **יאהדונה** הושיעה נא אנא יהוה **יאהדונה** הצליחה נא:

אָנא אַל נא הושיעה נא והצליחה נא:
אָנא אַל נא הושיעה נא והרויחה נא:
אָנא אַל נא, רפא נא, סלח נא, הושענא והושיעה נא:
אחר כך יאמר.

אָנא המנחילנו דת ספרים חמשה, המשמיענו דברותיו בקולות חמשה, הכתובים על הלוחות חמשה חמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה. ותתברר ותתישב אות ה"ה שמספרה חמשה וחמשה:

אָנא הבורא עולם הזה באות ה' שמספרה חמשה, ויצר באדם חושים חמשה, ותקן בפה מוצאות חמשה, והמבטיחנו ליםים אלף ושלש מאות ושלשים וחמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה. ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה חמשה וחמשה:

אָנא בזכות הנותן לאחיו חליפות שמלות חמשה, ובזכות אשר רבה משאתו ידות חמשה, ובזכות אשר המית מלכים חמשה, ויתלם על עצים חמשה, ובזכות אשר לבש לבוש מלכות מינים חמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה. ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה:

אָנא בזכות אשר בחר לו חלוקי אבנים חמשה, והובא לו מנחה צאן עשויות חמשה, וקלי סאים חמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה, ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה:

אָנא בזכות אשר היה שירו אלף וחמשה, ועשה כנפות הפרכת אמות חמשה, ובנה קומת היציע על כל הבית אמות חמשה, וקומת הכותרת של ראשי העמודים אמות חמשה, וקומת הים אמות חמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה. ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה:

אָנא בזכות אשר מלך בירושלים בהיותו בן שנים עשרים וחמשה, והרגת את אויביו מזה אלף ושמונים וחמשה, והוספת על ימיו שנות חיים עשרה וחמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה. ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה:

יאמר פסוקים אלו חמש פעמים:

ואת אשר חטא מן הקדש ישלם, ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן. והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:
ואם גאל גאל איש ממעשרו, חמישיתו יוסף עליו:

יאמר פסוק זה שבע פעמים:

אָנָּא יְהוָה יאהדונהי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה יאהדונהי הצְלִיחָה נָּא:

יעמוד ויאמר בקשה זו.

הוֹשַׁעֲנָא הוֹשַׁעֲנָא.

אָנָּא המְקַדֵּם לעולם דְּבָרִים שְׁבַעָה, הסוֹדֵר בְּרֵאשִׁית לְיָמִים שְׁבַעָה, הנוֹטָה שְׁמַיִם שְׁבַעָה, וְרוֹקַע אַרְצוֹת שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא המְנַחֵלֵנוּ שַׁבַּת לְיָמִים שְׁבַעָה, וְשַׁנַּת הַשְּׁמִטָּה לְשָׁנִים שְׁבַעָה, וְשַׁנַּת הַיּוֹבֵל לְקֶץ שְׁבוּעִים שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא החוֹקֵק זְמַן חֲרוּתְנוּ יָמִים שְׁבַעָה, וְחַג הַבְּכוּרִים לְשְׁבוּעִים שְׁבַעָה, וְלוּלֵב וְחַג וְסֶפֶה וְנִסּוּךְ הַפִּיִּים שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ תָּם אֲשֶׁר יֵצֵא מִבְּאֵר שְׁבַעָה, וְעַבַד בְּנִשְׂוֹ שְׁנַיִם שְׁבַעָה וּשְׁבַעָה, וְהִיוּ שְׁנוֹתָיו מֵאָה וְאַרְבָּעִים וּשְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ צְדִיק אֲשֶׁר פָּתַר חֲלוּם הַפְּרוֹת שְׁבַעָה, וְחֲלוּם הַשְּׁבָלִים שְׁבַעָה, וְצַבֵּר בָּרַב בְּשָׁנֵי הַשְּׁבַע שְׁבַעָה, וְיִכְלַכֵּל עִם רַב בְּשָׁנֵי הָרַעַב שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ מִבֵּית לֹוֹי אֲשֶׁר הִיוּ שְׁנוֹתָיו מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעָה, וְהוֹלִיד בֶּן אֲשֶׁר הִיוּ לוֹ יָמֵי מְלוּאִים שְׁבַעָה, וְהֶעֱלָה נְרוֹת הַמְּנוֹרָה שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ חֵיל אֲשֶׁר נִבְחַר מֵאַחִים שְׁבַעָה, וּמְלֹךְ בְּחָרּוֹן שְׁנַיִם שְׁבַעָה, וְהִיוּ לוֹ גְבוּרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ יָדִיד אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשָׁנִים שְׁבַעָה, וַיִּקְהֵלוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעָה, וַיַּעַשׂ אֶת הַחֹג שְׁבַעָה וּשְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

אָנָּא בְּזֻכוֹת אִישׁ קְדוֹשׁ אֲשֶׁר גָּהַר עַל הַנַּעַר וַיִּזְרַר פְּעָמִים שְׁבַעָה, וַיִּטְהַר הַמְּצַרַע בְּמֵי הַיַּרְדֵּן בְּטַבִּילוֹת שְׁבַעָה, תַּתְקַן וְתֵאִיר בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה, וְיִהְיֶה שְׁלָמִים וּמְלָאִים בְּמַלְכוּת נְחָלִים שְׁבַעָה:

הוֹשַׁעֲנָא הוֹשַׁעֲנָא:

יְהוָה יאהדונהי צְבָאוֹת עֲפַנּוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: וְאַנִּי תַפְלִיתִי לָךְ יְהוָה עַת רְצוֹן,

אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום לפניך בתעניתי חשוב ומקבל לפני כסא כבודך כאלו הקרבתיו על גבי מזבחה הקדוש, ובכח חלב ודם שנתמעט ממני, יתעורר סוד ב' וזוגי מ"ב דחיה וגרון. ובכח ימותקו מספר אותיות דמלוי דרבווע דאלהים דההי"ן העולה שמונה מאות, ועם מספר מאה ושלשים אותיות דעשר פעמים אלהים במלויים, יעלו למספר תענית.

ויעלה לפניך מדרגה למעלה ממדרגה, מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות, עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה, דבורר אכל וזריק פסלת, ומכחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על כל העולמות, מדרגה אחר מדרגה, מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, ומשם יגיע ויחול עלי, לטהר לבי לעבדך ליראה ולאהבה את שמוך, ולתת כח במחשבתי ובמחיי לברר ולתקן ולהעלות כל ניצוצי הקדשה והנפשות והרוחות והנשמות דקדשה, ולהגביר חלק הטוב שיש בי על החלק הרע שיש בי, והיה נא קרוב לשועתנו. טרם נקרא אליך ואתה תענה, נדבר ואתה תשמע, פדבר שנאמר "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע", כי אתה ה' פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה.

אנא יהוה יאהדונה אוי נא לנו כי חטאנו אנא נוליה את חרפתנו, בן כסיל תוגת אמו, ואם תפנה לחטאתינו אבד שברנו ותקנותינו, ואם תשמור עונינו מי יעמד לפניך מאז אפיה, ובטובה הגדול תעורר רחמיה וראה בעין חמלתיה צרת גופינו ונשמותינו וקבל ברב רחמיה תשובתינו וקוראים בשמוך יהוה יאהדונה הושיעה המלך, אל תעזבנו, וביד זעמוך אל תתשנו, ולא לארף אפך תקחנו, כי גלוי וידוע לפניך כי לא עלתה על לבנו להמרות חס ושלום נגד כבודך ולעשות נגד פונתך, אפס כי עז יצרנו הרע ועל פרחינו נטה ארחנו, ומנע הטוב ממנו, דמיונו כאריה יכסוף לטרף וככפיר יושב במסתרים ופתע פתאום חיים בלעונו ואתה בטובה יהוה יאהדונה בצדקתך תוציא מצרה נפשנו, הצילה מחרב נפשנו והעלה ארוכה ומרפא לעונינו ויהיו למאורות כל השמות אשר החשכנו בעונותינו וחסאתינו ופשעינו, וטהר לבנו לעבדך באמת ובלבב שלם ביראה ובאהבה, אמן, פן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהדונה צורי וגאלי:

יתן הכסף לצדקה לעניים יראי שמים או לזכוי הרבים בעיני שמירת הברית והעינים לתרומות לארגון "ונשמרתם": 077222221 שלוחה 55 או בעמדות נדרים פלוס "ונשמרתם" או בבנק הדואר: 09 סניף: 001 חשבון: 26172689. או במוזון בשלוחה 72.

תיקון כרת

תיקון כרת הינו אחד התיקונים החשובים והקלים להסרת הקטרוג משמיים על האדם, תהליך זה נצרך ומוכרח מאד בשילוב התיקונים הרגילים, בפרט בעוונות שיש בהם חייבי מיתות ב"ד או כרת, זה ממש חובה, משום שגזירת כרת מקטרגת עליו, וראוי לעשות על כל חטא פעם אחת. אך כיוון שמצינו שחייבים מיתה בידי שמיים גם על פגם הברית, וזה יותר חמור מכרת, לכן ראוי לעשות תיקון כרת לפחות פעם אחת, בשילוב עם תיקוני העוונות וקר"ש. וכל אדם שחטא בחטאים בענייני קדושה, ופגם הברית ראוי לו לעשות זאת.

הביא הבן איש חי בשו"ת רב פעלים (ח"ג חאו"ח סימן ל"ז) וז"ל: "ומה שאמר לו חכם אחד שיועיל לתיקון כרת שיהיה ניעור כל הלילה בעסק התורה, כן הוא שיועיל נידוד שינה כל הלילה בעסק התורה להצילו מעונש הכרת, אבל לא יועיל לתקן פגם האיסור אלא צריך לעשות תעניות לתקן פגם האיסור כאשר יושת עליו מדברי רבינו האר"י ז"ל, וגם בעבור הצלתו מעונש כרת צריך לכל ביאה לילה אחת". עכ"ל.

כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש ח: וזה לשונו: **כי הנה מי שנעור כל הלילה ולא יישן כלל ועוסק בתורה כל אותה הלילה. יהיה נפטר מעונש כרת אחד אם נתחייב ח"ו. וכל לילה אחת פוטר כרת אחד. ע"כ.**

וראה גם במשנת חסידים מסכת התשובה פ"ו: **ותקונו להיות נעור כל הלילה ולא יישן כלל, אלא לעסוק בתורה עד אור הבקר, ובכל לילה אשר יעשה כן, יהיה ניצול מכרת אחד. ובלבד שילמוד בלילה ההוא בעניני העבירה שעבר שחייב עליה כרת.**

סדר תיקון כרת המקורי הוא דברי האר"י הנ"ל אך כל מי שיכול יעשה כסדר הנתקן על ידי מרן החיד"א בספרו עבודת הקודש קונטרס יוסף בסדר (סימן ב), ונדפס בשם "אורח חיים" ונהוג לעשותו סה"כ 3 פעמים ומי שיכול יעשה עוד תיקונים, וצריך שעיקר עיסוקו באותו לילה יהיה בלימוד התורה ובפרט בימי הקיץ שהלילות קצרים ראוי להישאר ער:

יאמר וידוי ולאחר מכן יאמר תפילה זו מהחיד"א קודם הלימוד:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה הנה אנחנו באים הלילה הזאת ללמוד תורתך הקדושה בלב נשבר כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך ונמס ליבנו בקרבנו ויהי למים. אומנם ידענו כי אל רחום אתה וחפץ בתשובת השבים זאת הייתה לנו לבוא בשפל רוח וחלישות חיל ונמיכת קומה, לעתור ולרצות לפני כיסא כבודך, ויהי רצון

מלפניך אדני אלוהי ואלוהי אבותי שתתמלא רחמים עלי (פלוגי בן פלוגי) ועל כל ישראל עמך, ועל יושבי העיר הזאת, כגודל צדקתך וכרוב רחמיך, ותמחול ותסלח ותכפר את כל חטאותינו עוונותינו ופשעינו, ויהי רצון שיהיה לימודינו זה נחת רוח לפני כיסא כבודך ובפרט מה שאנו לומדים בספר הקורבנות דיני כריתות, יהמו נא רחמיך ותעלה עלינו כאלו הקרבנו קורבנות, אם נתחייבנו בהם, והצילינו מכל מיני כרת ותזכנו להשלים תיקון נפש רוח ונשמה בגילגול זה, ומה שאנו לומדים קריאה נאמנה בסוד היסוד צדיק חי, יהא לימודינו לנחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו ביסוד, והרע בעיניך עשינו, וכרוב רחמיך תמלא כל השמות שפגמנו בהם בהיותנו מרשעי ברית קודש, (ובפרט בחטא פלוגי) ותזכנו לשוב אליך בתשובה שלמה, אנו וכל עם ישראל ובפרט יושבי העיר הזאת תכפר לנו ותצילינו משמד ומשבי ומביזה וממצור, אב הרחמן אל נא תבזה בקשתנו תן שלום בארץ תן שלום במלכות ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך אמן.

סדר הלימוד לרבינו החיד"א:

- מסכת כריתות יקרא כל המשניות במתון ובנעימה.
- ילמדו מסכתות ר"ת חיים: חולין יומא ידיים מקואות. (לפחות פרק ראשון)
- ילמדו רמב"ם הלכות שגגות כל י"א פרקים ראשונים.
- תיקון חצות
- הלכות תשובה ברמב"ם, וישתדל ללמוד בפרט על העוון שבו חטא.
- (אם יש זמן ואפשרות ימשיך הסדר דלהלן, ואם לאו יעסוק בלימוד שליבו הפיזי)
- ספר תהילים
- ילמדו זוהר על עניין שמירת הברית או אדרא רבא וזוטא
- ראשית חכמה שער הקדושה
- ייתן צדקה לפדיון נפשו, כל איש כאשר ידבנו ליבו.

בעלות השחר יאמר תפילה זו:

יהי רצון מלפניך אדני אלוהינו ואלוהי אבותינו אב הרחמן אדון הסליחות, שתתמלא רחמים עלינו, ואם נגזר על שום אחד ממנו או מבני בתינו בבית דיין הצדק להכרת כהכרת רשעים, בכרת הנמשך מכתר דקליפה (יכוון: כרתיא"ל סמנח"ש שט"ן עם האותיות וג' כוללים גימטריא כרת ע"ה) אנא יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך עלינו ועל כל ישראל, אשר בעיר זו ויהא חשוב צערינו שנצטערנו בלילה הזו במיעוט אכילה,

וקימטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גזר דינינו, ונהר יוצק יסודנו, אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך, ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשינו מלהעלות מיין נוקבין ללמעלה, ולא תכרת נפשינו מלהזדווג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו. ותשפיע עלינו ועל כל עם ישראל ועל אשר בעיר הזו, אור ישועה ורחמים מכתר עליון להציל ממוות נפשינו, ותכרית כל אויבינו הקמים עלינו, ותפר עצתם ותקלקל מחשבותם, ולא יבאו למלחמה על עם ישראל ועל העיר הזו, ולא יקדמו מגן ולא ישפכו עליה סוללה, ותשקוט הארץ ונזכה למקום שהרוחות נחצבות משם, ותזכנו להיות מהעולים והזוכים לחיי העולם הבא ולמען שימך הגדול (יכוון: **אאהליד"ה**) תבטל מעלינו ומעל כל ישראל ועל אשר בעיר הזאת וכל גבולה כל גזירות קשות ורעות, ותשגיח עלינו לטובה בעין חמלתך, שנאמר בו הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, ויהיה הצער שנדדנו שינה מעינינו בלילה הזו, לתקן מה שפגמנו בעיניך עילאין והרע בעיניך עשינו, וניפטר מהתגלגל נפשינו בעוף הנקרא רא"ה בעוון פגם הראות, ופצנו והצילנו מעונש חיבוט הקבר, מהמלאך האכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר, ובצער שנידדנו שינה מעינינו נפטר מאותו צער, ותנוח נפשנו במשכנות מבטחים, וכל שמותיך הקדושים היוצאים מכל אשר קרינו בלילה הזו והתורה הקדושה שלמדנו בלילה הזאת, המה ימליצו טוב בעדינו לקבלנו בתשובה שלמה ותקרע רוע גזר דינינו וגזר דין כל בני ישראל ואלו אשר בעיר הזאת וכל גבולה, ותושיעינו מכל מרה (תכוון: **קר"ע שט"ן**) וכל המקטרגים אשר נבראו בעוונותינו ימחו על קדושת לימוד תורתך הקדושה, אנא הבט בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבוא לפניך שוועתנו, ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר, לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלקים לטהרנו מכל חטאתינו עוונותינו ופשעינו, ואתה בטובך תעורר רחמך, ויפן מצחא דאריך אנפין רעווא דכל רעווין במצח דזעיר אנפין ועינא דאריך בעינא דזעיר אנפין ובכן יתבטלו הדינים והיו כלא היו. כי אתה חפץ בתשובה ומלך רחום אתה חננו ועננו ר"חום ח"נון ש"ומר ת"ומך מ"ציל י"שר פ"ודה (יכוין: **רח"ש תמי"ף**) חוס ורחם עלינו ושמע תפילתנו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך ויהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי לפניך אדני צורי וגואלי.

סדר קריאת עִבּוּעַ

הסבר קצר, וביאורים מורחבים בטלפון 1-222-222-0777 שלוחה 73

כל שמות הקודש ה**צבעוניים** או שמופיעים בסוגריים, אין להוציאם בפה אלא להביט בהם במחשבה בלבד.

אסור באיסור חמור לכוון את הכוונות של קריאת שמע שעל המיטה, מראש השנה ועד אחרי אסרו חג של שמיני עצרת. וכן מיום לפני ליל הסדר עד אחרי אסרו חג של שבועות. אך כוונות פרטיות של תיקוני העוונות כן מכוונים. כתב האר"י הקדוש: (בשער היחודים פרק ה) וזה לשונו: כל מי שלא טבל לקרי והוא בטומאת קרי, אין לו ליחד שום יחוד בשום מקום בשום אופן, וצריך שיטבול לקריו תחילה אם ראה ואח"כ ייחד:

וביחודים ושמות אלו צריך להזהיר גדולים וקטנים מלצנות, כי כבוד השם בזה. וכל זה אינו אלא במי שראה קרי או פגם ח"ו אבל מי שעשה מצווה לא עליו נאמר הנ"ל אלא שראוי להדר ולהתקדש, וכן מי שאינו יכול לטבול יכוון במקלחת לתשעה קבין, או שיעשה את סדר הנטילה. ותיקונים אלו צריך כל יהודי שחטא לעשותם אפילו בגיל 13, כי כל אשר לאיש ייתן בעד נפשו וכתב האר"י שהתיקונים הנ"ל חייבים לעשותם ומי שעשה זאת נמחלים עוונותיו ואינו רואה פני גהנום, אך עדיין ידוע שכתב הזוהר שאין כפרה בעוון זה, כוונתו: שלא די בכפרה, ומוכרחים גם לייחוד קריאת שמע שעל המיטה, שרק ע"י נהגים המזיקים שברא. הסבר קצר לסדר את האוּזן איך מכוונים: פעם אחת או יותר לומדים טוב ולעומק, אפשר בשלוחה 73 לאחמ"כ צריך להסתכל על השמות כאילו הם תמונה, להבדיל כמו בסיפרי לדים כגון: הילד נכנס ל התישב על הכסא וקרא ב פשוט מאד.

הג"ר נשאר למעלה וחורף של העליון נכנס לתחתון.

זיאר אין סוף מינין את כל העולמות וזיאר הישר נכנס דרך הקו

סדר מעמד העולמות והספירות

ברצות המאציל לברוא בני אדם, צימצם את אורו הגדול והשאיר חלל עגול, והשפיע את אורו ביושר דרך קו שעליו הליבש פרצופים: א"ק, עתיק, אריך, אבא ואמא, וכו' כולם הם צימצומים שנוכל בעולם העשייה לקבל את האור של הבורא, לכל פרצוף יש את כל העשרה ספירות, (והבורא הוא אור הא"ס המליבש בכל הפרצופים והספירות) ובק"ש שעל המיטה או מורידים אור עליון גבוה מעתיק וזו הורגים את המזיקים שיונקים ממקום נמוך יותר הנקרא אבא ואמא, על אותם מזיקים מגינים שני בחינות של השטמאה, החרב העליון והכלב של הקליפה, ואנו מורידים שני חרבות, אחד מעתיק השני מו"א, והורגים אותם ואז מורידים שוב שני חרבות להרוג את המזיקים עצמם. ומעלים את ניצוצות הקדושה שהוא הורע חזרה לשכינה.

ראוי לכוון לפני הכוונות פעמיים שם אלה"ם להסיר אחיזת הקל"י שהם עם עשר אותיות עולה למספר יעקב, ויחד עם הניקוד שכל נקודה היא עשר ופתח זהו 6 וזה פעמיים יעקב, שעשה: ויעקבני זה פעמיים. ויעקב=2Xהשטן=21. כיעקב שניצח את עשו כן יגער השם בשטן.

אֵילָוֹת הַיָּיִם

הארה מתבונה

ישׁר אֵל

ואו לז"א

הארה מתבונה

עֵבוֹת

הה לנוקבא

הארה מחכמה דאריך אנפין: לאבא אמא וישסו"ת

מהאור העליון משתלשל ג' שמות, שהם נפש רוח ונשמה
ג' ע"ב לגבורות דדעת דעתיק

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

מגבורות דדעת דעתיק

יוד הי ויו הי יהוה יהוה

חרב עליון

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי יהוה יהוה

לגבורה דעתיק שבחכמה דאריך

ומשם למזלות דאריך (מזלות ח' ו"ג) ע"ב וקס"א ולחברם

יוד. אכף. הי. הי. ויו. יוד, הי. הי.

וימשך השפע

יוד הי ויו הי יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי יהוה יהוה

לכחב"ד דאבא

אזוז

הארה מחכמה דאריך **ה**לי ← לזו"ן

למסור **נפשו רוזו ונשמתו** על קידוש השם
ויקבל על עצמו ד' מיתות ב"ד

נידון: מארבע אותיות הוי"ה ומארבע אותיות אדנות שהפרידם, ועתה מייחדם ע"י ארבע אותיות אהי"ה ועל ידי שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן.

סקילה **י א** ולייחדם ע"י **א** ע"ב **יוד הי ויו הי**
שריפה **ה ד** ולייחדם ע"י **ה** ס"ג **יוד הי ואו הי**
הרג **ו נ** ולייחדם ע"י **י** מ"ה **יוד הא ואו הא**
חנק **ה י** ולייחדם ע"י **ה** ב"ן **יוד הה וו הה**

יכוון להעלות את **השכינה ה לוי** ז"א ושניהם **לאבא ואמא**

יזווד: **ה הו י**ה גמטריא י"א מתוך שם ס"ג גמטריא אל

ולהעלות רפ"ח ניצוצות של מצוות עשה של קריאת שמע

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יהוה יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

חסד
גבורה
תפארת
נצח
הוד
יסוד
מלכות

מלכויות
של

להעלות את שמות אלו שהם בגימטריא רפ"ח ניצוצות הכלים שנשברו שנמצאים בעולמות **בריאה יצירה עשיה**

להעלות כל הנ"ל יחד עם שורשי נפש רוח נשמה שלו
לשכינה, וכל ספירה מעלה זאת לספירה שמעליה, **השכינה**
 לז"א וליש"ס ותבונה, ולאבא ואמא ולאריך ועתיק.
 עד שעולה ל:

ע"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד ה"י ו"ו ה"י יו"ד ה"י ו"א ה"י
 ולזווג ע"ב ס"ג דא"ק

איהיהיה

ונוצר שפע חדש שמשתלשל עד המזלות דאריך
יו"ד. א"לף. ה"י. ה"י. ו"ו. יו"ד. ה"י. ה"י.
 ולהורידו לזיווג פנימי של אבא ואמא
 ועל ידי השפע החדש שיורד נעשה זיווג אבא ואמא

איהיהיה

להמשיך ג' ע"ב מחב"ד דאבא ליסודו ומשם

יהוה	יהוה	יו"ד ה"י ו"ו ה"י
יהוה	יהוה	יו"ד ה"י ו"ו ה"י
יהוה	יהוה	יו"ד ה"י ו"ו ה"י

ליסוד דאמא

בכדי לעשות כלי מלחמה יכווין למספר רומ"ח:

יו"ד ה"י ו"ו ה"י

יו"ד ה"י ו"א ה"י יו"ד ה"י ו"א ה"י

יהוה יו"ד ה"א ו"א ה"א

יכוון בקטנות אלהים דאבא ואמא

יהא יהא

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

גימטריא
 רומ"ח

ואומר בלחש:

פָּרוּךְ יֵשׁ כְּבוֹד

להמשיך מחב"ד דז"א את הרי"ו התחתון
שהוא רבוע הוי"ה ורבוע ב"ן

י. יה. יהו. יהוה.

חרב תחתון

יוד. יוד הַה. יוד הַה וו. יוד הַה וו הַה.

לחב"ד דנוק'

בְּמַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ינסרו זו"ן ויעלו לחיק אבא ואמא
ויחזרו פנים בפנים ויזדווגו

יאהויהה בכתר יאהלוהים בתב"ד יאהרונהי בז"ת

וימשך מיסוד דז"א

י. יה. יהו. יהוה.

יוד. יוד הַה. יוד הַה וו. יוד הַה וו הַה.

ליסוד דנו"ק הרי"ו התחתון

ומקבלת הנוק' כ"ב אותיות מז"א

ועוד מקבלת כ"ב אותיות מאמא

וכן מנצפ"ך (אותיות סופיות) שהם מוחין שלה.

מז"א: אבגדהוזטזחטיכלמנסעפצקרשת

מאימא: אבגדהוזטזחטיכלמנסעפצקרשת

ונעשה לה מזה אות מס סתומה ביסודה:

ויכון להמשיך הארה גדולה מן הרי"ו העליון

שְׁהוּא ג' ע"ב שְׁבִיסוּד דְּאָמָא

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

שְׁהֵם בְּגִי' חרב"ו, לְהַמְשִׁיף: לחב"ד דְּנוֹקְבָא

ומשם: לִיסוּד דְּנוֹקְבָא.

ועל ידי זה יכּוּן לַעֲקֹר וּלְשַׁבֵּר אֶת הַחֶרֶב הָעֲלִיּוֹן דְּקַלְפָּה

הַקּוֹצֵץ וְהַחוּתָף אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.

גַּם יִכּוּן לְהוֹרִיד הָאֶרֶץ: מַר"ו הַתְּחַתּוֹן שְׁהוּא רְבוּעַ הַי"ה

וְרְבוּעַ ב"ן שְׁבִיסוּד דְּנוֹקְבָא

י. ית. יהו. יהוה.

יוד. יוד הַה. יוד הַה וו. יוד הַה וו הַה.

לְהַרְג אֶת הַכָּלֵב דְּקַלְפָּה שְׁכַנְגָד יסוד דְּנוֹקְבָא דז"א.

גַּם יִכּוּן לְהוֹרִיד הָאֶרֶץ מִשְׁתֵּי חֲרָבוֹת עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן.

יוד הי ויו הי

חרב עליון

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

י. ית. יהו. יהוה.

חרב תחתון

יוד. יוד הַה. יוד הַה וו. יוד הַה וו הַה.

לְהַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַגּוֹפִים הַטְּמֵאִים שֶׁל

הַקְּלָפוֹת שְׁנַעֲשׂוּ לְבוֹשִׁים אֶל הַנְּשָׁמוֹת דְּקַדְשָׁה שֶׁל

הַשְּׁכֵבֶת זָרַע שָׁלוֹ וְשָׁל כָּל יִשְׂרָאֵל,

(ויכול להזכיר במחשבתו רק מי שמשתדל להימנע מהחטא **ושל פלוני בן פלוני**)

ולהעלות הטפות האלו עם נפשו ורוחו ונשמתו
אל תוף אות

מם של תיבת "לעולם" שהוא הפלי שבתוף היסוד דנוק'

וכן שם ב"ן שבה

יוד הַהּ וּו הַהּ

להמשיכם לפלי היסוד דרחל,

עיין הלכת יוד / עדי / עי, עה, עדי

ובו יצטירו בארבעים יום דיצירת הולד מנין ם של "לעולם".

ואהבה את יהוה **יאהדונה** אלהיה בכל > לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על > לבבך:
ושוננתם לבניה ודברת בם, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה **יאהדונה** אלהיכם ולעבדו בכל > לבבכם ובכל נפשכם.
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרה.
ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף
יהוה **יאהדונה** בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם > מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה **יאהדונה** נתן
לכם. ושמנתם את דברי אלה על > לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם

לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכרך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה **יאהדונה** לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה יאהדונה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אלם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם **(ידיגיש את האות ז)** את כל מצות יהוה **יאהדונה** ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו **(ידיגיש את האות ז)** ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה **יאהדונה** אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה **יאהדונה** אלהיכם: **(וחזור)** יהוה **יאהדונה** אלהיכם אמת.

הנה מטתו של שלמה (מה"ש) ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: **(יאמר 3 פעמים, והוא 60 תיבות כנגד 60 גיבורים)**

יברכה יהוה יאהדונה וישמרה: יאר יהוה **יאהדונה** פניו אליך ויחנך: ישא יהוה **יאהדונה** פניו אליך וישם לך שלום:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, שכל הנשמות ונצוצי הקדשה שבאילן הטמא, יפרדו ממנו ויעלו ליסוד דזעיר אנפין, ומשם ינתנו ליסוד דשכינתא קדישא, והאילן הטמא הוא תעקר ותשבר, גודו אילנא וקציצו ענפוהי, וכל הגופים הטמאים של הקלפות, שנהרגו בקריאת שמע הזו, לא תהיה להם עוד תקומה. וכלם כרגע יאבדו ויהיו כלם פגרים מתים לבל יגשו עוד אל אותן הנשמות הקדושות שיצאו מהם, ולא יתאחזו עוד בהם. וינחום לעלות אל הקדשה כמשפט הראשון מנקות מכל רע.

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה **יאהדונה** מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו | יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך | אלך ורבבה מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה **יאהדונה** מחסי. **בימות החול יאמר, אנא, אשמנו, עמוד 11**

אתה תקום תרחם ציון. כי עת לחננה כי בא מועד:

בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה יאהדונה אל אמת.

יבון בשם זה לקרע כח השטן שלא יטמאהו בקרי, **קר"ע שט"ן** נפשי אויתך **בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך**